

Мирољуб Тодоровић
ГАЈБА ЗА КЛЕБЕЦАНЕ

Библиотека „Сигнал”

Мирољуб Тодоровић
ГАЈБА ЗА КЛЕБЕЦАНЕ

Библиотека „Сигнал“

Библиотеку је основао Мирољуб Тодоровић 1970. године

Издавачи

„Everest Media“, Београд

Међународна културна мрежа „Пројекат Растко“

За издаваче: Бобан Кнежевић и Дејан Ајдачић

Уредник библиотеке: Зоран Стефановић

Знак библиотеке: М. Т. Вид

Припрема за штампу: Бобан Кнежевић

Штампа и повез:

Тираж: 300 примерака

Званични сајтови

Projekat Rastko <http://www.rastko.rs/knjizevnost/signalizam/index.php>

Signalizam: manifesti, studije, eseji, prikazi <http://signalism1.blogspot.rs/>

<http://www.miroljubtodorovic.com>

www.everest.rs

Мирољуб Тодоровић

ГАЈБА ЗА КЛЕБЕЦАНЕ
(ШАТРО РОМАН)

НИ ВАШКА ВИШЕ

Прле Џивџан тврди пазар око неког посла који нам је дошануо.
Шљака је добра, биће велика лова ако је хендлујемо.

Џивџан је махер за преговоре, развлачи жваку, тражи десет посто од лове коју ћемо добити. Мунгос је тврд, неће ни да чује, испљуну му:

- И пет посто је много, ни вашка више!

ХОНОРАРНИ ШВАЛЕР

Кљинчим у басу. Крај мене неки каракушљивко продаје буве мобишком. Просерава се неком свом пајтосу. Глуми трудног миша. Изиграва фрајера на трегере.

- Чуј, ма то је добра риба. Мували смо се три месеца. Кара се боли глава. Прва класа. Растурачица. Нисмо излазили из зембиља.

На крају нешто ме скењало. Хтела је да поливамо башту. Желела је жгепче. Нисам ти ја, брате, за то па сам је откачио. Ја сам хонорарни швалер.

ОЛАДИТЕ ТИКВАРЕ

У жвакари за ручком почели смо да дижемо ватру. Повод је била мјуза за коју сам рекао да је сморна ко тесне гаће, а Сањи је одиграла. Пичвајз је почео да се заоштрава. Био сам надрндан што хвали за мене нешто безвезно.

Њена френдица Наташа, која је седела за суседним столом, прифурала се и загрлила нас.

- Доста је свађе – испљунула је – изгиљајте и прошетајте. Оладите тикваре. Биће вам боље.

МИЛЕ ГЕЈАК

Дофурао де мене Миле Гејак. Кад је ушао у гајбу једва сам га провалио. Уфитиљио се, пустио браду.

- Шта ће ти брада? – кевнем.

- Жљари ме сваки дан да се бријем, а хтео сам мало и да променим фасаду. Ово ти је фенси, уметничка брада.

Баш си ми уметник – набацих куловски кез – опшецован ко сеоски поп.

ЧУВАТИ СЕ ЗИМСКОГ СУНЦА И МАМУРНОГ КУРЦА

Имао сам састанак са неким типом. Радило се о важном дилу иза кога је стајала жешћа фора.

Тип је био мутан. Није много дељао жваку. Није испевао имена. Само је наговестио о чему се мути. Много је знао о нашој клапи и нашим пословима, што ме је узнемирило.

Са оваквим типусима треба бити опрезан. Чувати се зимског сунца и мамурног курца.

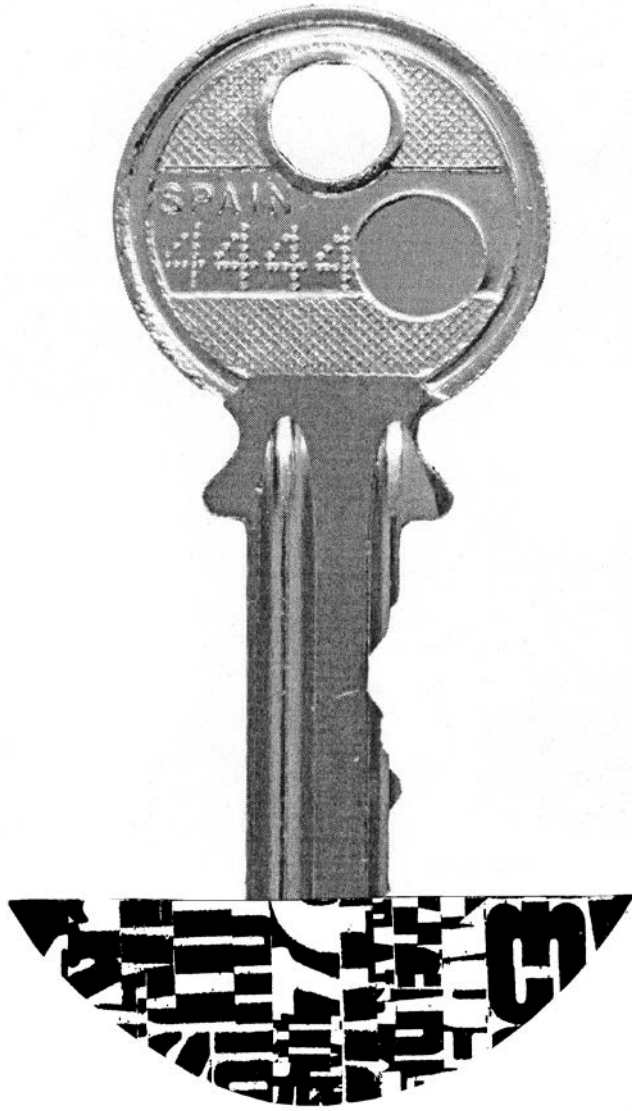
АМБАЛАЖА

Волим да се упицаним. Рибе код човека прво зентују амбалажу. Да би им одигравао све треба да буде под конац: капутишка, кошос, шујке. Мораш да будеш добро намонтиран. Тек онда те гледају у њушку и фарове. Џаба ако си готивац и шармер. То је други падеж. По перју процене колико лове имаш. Ако ошацују да ти је цеп дубок, нема бриге. Можеш да будеш ко подгрејан леш, ментол, буздован, све лова покрива.

ПОД БРАВОМ

Пре него што одлепршам на совкање, и утулим светло у гајби, увек идем да прешпиљујем да ли су улазна врата под бравом. Често кад дофурам касно са шљаке, трошан и бачен у бедак, прегори ми акумулатор.

Крај нам је облачан. Касно ноћу раја се зортира да изађе из гајби. Пуно је мутних типова, гепара, наркоса, врућих женски, куроломки. Не знаш какав скењ може да те снађе.

КЊАВА ЗА ПОД ВОЗ

Пустио сам рогове ко изјебан. Отпадала су ми леђа, чворови, цело тело. Зембиљ је био расклиматан и неудобан. Целу ноћ сам се превртао и лоше тровао коња. Књава за под воз.

Није ми се дизало сидро. Врат ми се укукурузио. Из плуће и мензе осећао се базд. То је од лоше цирке. Ко да сам се најео гована на празан стомак.

Сврбела ме и буља. Опет су ме муштрали шуљеви.

ЖИВИ НА ГУРКУ

Јавио ми се пајтос преко बारे. Отишао у Америку да убодје неку лову. Шљака на грађевини. Тешка јебада. Око њега све набилдовани Латиноси. Он једва некако одринта норму.

Солер је. У Бегишу оставио жену и дете. Шаље им лову за живот. Ни са ким се не хаверише. Није шмекер. Живи на гурку. Кука ко чамуга.

НЕ ЧАЧКАЈ МЕЧКУ

Готивим утоке. Човек мора имати нешто да се декује. У нашем клишерају то је закон. Мунгос је целој клапи набавио најновији модел тетејца са тампоном.

Недавно смо вежбали гађање. Био сам фаца, прејак за остале. Мунгос ме је похвалио и додао:

- Уђани, за утоку се хватај само кад је чупаво. Не чачкај мечку.

БАБОЈЕБАЦ

Жарко Смрдибуба, у последње време, променио имиџ. Ново перје, кошос, скупе најке. Накачио чак и палачинку, пљуга лушу.

Он, стипса, који се стално гребао за пљугару и цирку, почео да нас чашћава по кафићима.

Питали смо се шта шљака, откуда му лова. Нико није типовао. Језик му је био у чвору.

Мени се поверио. Креше неку бакуту, удовицу буџована из бившег режима. Баба има велику пензију. За своје године одлично изгледа и, каже Смрдибуба, боље се туца од ових наших чавки.

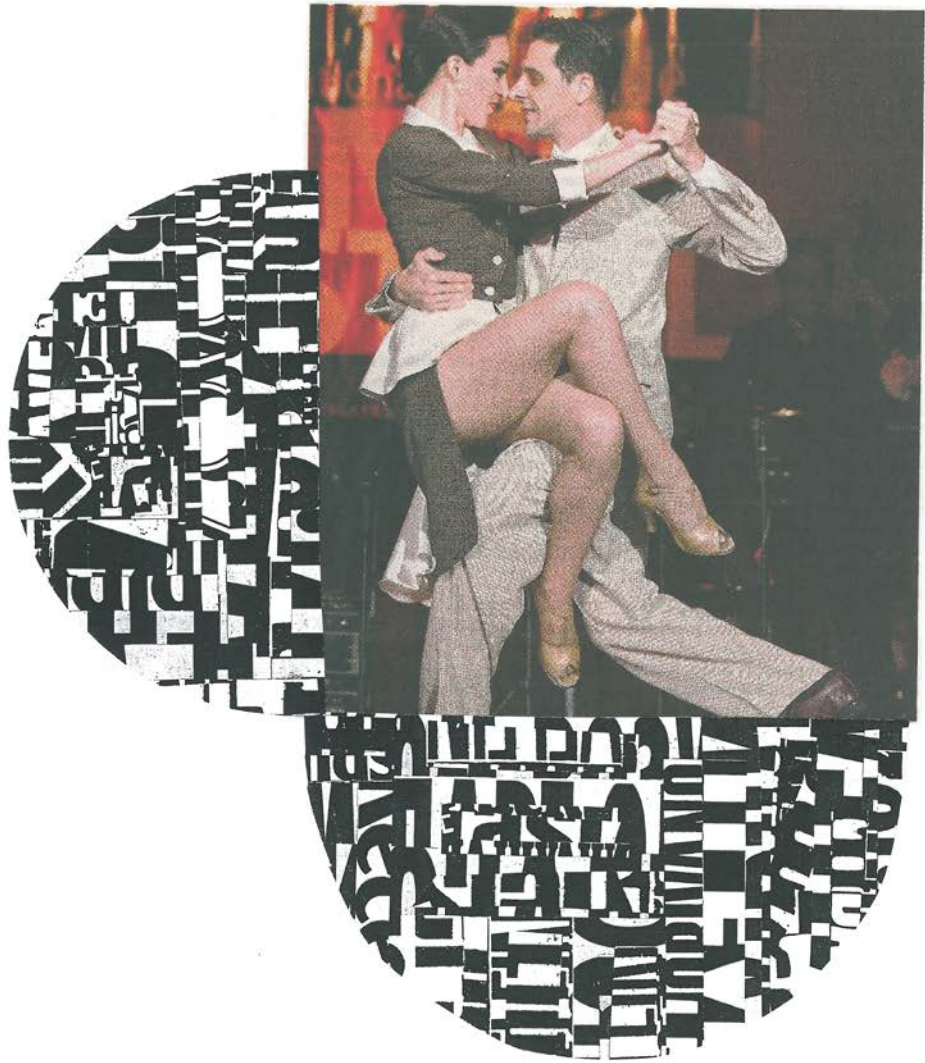
Од бабе и лова.

АРГЕНТИНСКИ ТАНГО

Седели смо у Балканцу и дељали жваку: политика, бедак у земљи, срања у свету. Од свирања курцу заболи глава.

Чим поче келеруј стари шмекер Никола скочи и замоли једну млађу коку са суседног стола за танц.

Свирали су латиницу, аргентински танго. Никола је био велемајстор у тој игри. Обртао је коку као чигру. И она је била готивна. Растурали су.

ДАЛЕКО ЈЕ ПЕТЛОВАЦ

Зазврјао је блаблафон. Сања је шапирала слушку. Зове њена
стрина са Петловца. У фрику је. Утроњала се. Пала у гајби. Спапштило
је нешто у грудима. Боји се да није срчика. Сама је. Муж јој спустио
кашику пре три године. Жгепчад нису имали.

Табанамо у амбар. Узортирани. Палимо стојадина.
Далеко је Петловац.

ШАПИРАЈ ИЛИ ОСТАВИ

Спојку с купцем сконтао сам на Калишу код „Цвијете”. Било је мрачно. Тип је цоњао уштекан иза зграде. Чим ме је уђанио питао је:

- Колико имаш?

- Већ сам ти мобешком испљунуо, двеста грама чистог крека.

- Није баш тако чист – рече он повишеним гласом – прошлог пута си га мало досолио.

Ћутао сам. Тип избунари свежањ штука и сину ми.

- Нешто је мање него што очекујеш. Шапирај или остави.

Узео сам шушке не кевнувши ништа, окренуо се и запалио.

ХОРМОНИ МУ УДАРИЛИ У ЧОНТУ

Барим нову рибу. Манцали смо у „Мажи”. Развезла ми се лизаљка. Одваљивао сам фазоне. Слатко смо се кеслали. И она је умела лепо да одваја жваку.

Закуцала се, каже, веома млада. Манук јој је био цилиман, један од главоња у ондашњој комунистичкој клапи. Нису имали мајмуне. Пуни лове зујали су по свету, кулирали. А онда је кеша почео да је пржи. Офркестио па му хормони ударили у чонту. Почео је да баца фарове на још свежију пилетину. Није могла то да вари па је скинула тролу.

УЗАЛУД САМ КОПАО

Меркао сам тог типа док је доњао на стајалишту буса.

Висок, деколтиран са две длаке у три реда на глави. Нервозно је шњурао. О офингеру му је висила велика торба. Видело се да му је нека фрка.

Учинио ми се да га однекуд ђанишем. Његова фаца била ми је дубоко заштекана у чонти.

Узалуд сам копао да се сетим ко је.

ПЕРЈЕ НЕ ЧИНИ ЧОВЕКА

Сањин брат Марко није много пазио какво ће перје да набаци. Све је на њему било апа драпа. Велики кожњак, шарена шуљка, изгужвана и флекава. Ципоси стари, расходовани, прљави. Пантишке су му висиле ко на циги бау.

А био је фацолик момак, кликераш и штосовит. Имао је и лову да удари добар гланц али о томе није водио рачуна.

Сањи је то страшно ишло на ганглије. Дизала је ватру, рибала га, без успеха.

Његово је било: "Перје не чини човека" и слатко се клиберио њеном живцирању.

ДЕКУТАНЕР И БАКУТА

Табанам Васином. Испред мене двоје старих људи. Декутанер са штапом, лагано одваја табане, клацка несигурним идаљкама. Погурена бакута држи га за шапу и шлепује гегуцавим ходом.

Старац се сагиње и фолиња нешто бакути на уво. Фаца му је бледа са дубоким борама. Мутни угашени фарови.

Онда се утабле пред семафором. Џоњају да пређу улицу.

УТОКА

Жали ми се Цветко Коњ. Син му направио журку. Дошли му пајтоси, довели клинке. Музика, цирка, цепачина до зоре.

Цветко има велики стан, добијен од Службе, па се са женом повукао у један мањи соварник, пустио младеж да се забавља.

Сутра ујутру када је фурао на посао имао је шта да види. Неко од мудроња који су се ноћас шемсовали у његовом стану мазнуо му службену утоку.

ЗМАЈ ОД МОМКА

У клапу нам дофурао нови мачор. Дobar је. Утркеља све што му се испљуне. Не свира курцу ако је тешкаа шљака. Капира све што му се певне. Не поставља безвезне коске. Змај од момка.

ОПАЛИО САМ ПИЧКОМ О БАНДЕРУ

- Да ли ме ђанишеш – кења Тоза Шприцер – опалио сам пичком о бандеру, оставила ме жена и одвела децу. Окрпила ме, уз гадне глаголе, да не може више да живи с идиотом.

Био сам буђав. Пуно сам локао. Трошио на цирку. Дизали смо ватру. Дељао је. Уваљивао јој дивча жваке. Када је запалила видео сам у каквој сам були.

Одиграо сам стриптиз. Ударао сам лиру да се врати. Говорио да ћу се поправити. Да ћу престати да циркам.

Није хтела ни да чује. Ногирала ме.

РОЂЕНДАН

Базарио сам боцу лаћо рубвиза. Данас је Сањин рођендан. Хтео сам да је ошошолџим.. Она готиви даће и кућне алдумаше. На њих се увек прима.. Уосталом и заслужила је. Да није ње не знам како би фурао и махерисао кроз овај јебени живот.

ЦУКИШ ЧАВКА

Чим смо ушли у Мажу једна цукиш чавка стартова на Мунгоса и скемба га за руку.

- Хоћеш ли да се забавиш? – певну мазно.

Мунгос, пријатно ошошољен навуче је на плућа и просу фору:

- Хоћу крофно али прво морам са овим мацаном, показујући чонтом на мене, да прокњижим шему о једном важном дилу.

САША ШПИЦЛОВ

Саша Шпицлов је био тешка муфтара. Ко видра се бањао и фурао кроз живот.

За време Југоокинаве успео је да ескивира војску. Ваљао је девизе у Кнез Мишовој и није било зиме.

А онда је дошла шљака с боксовима пљуге. Организова је шверц са Жабарима. Све би збиглао. Подмићивао политичке дркоше и муркане. Грана за њега није постојала. Посао је цветао.

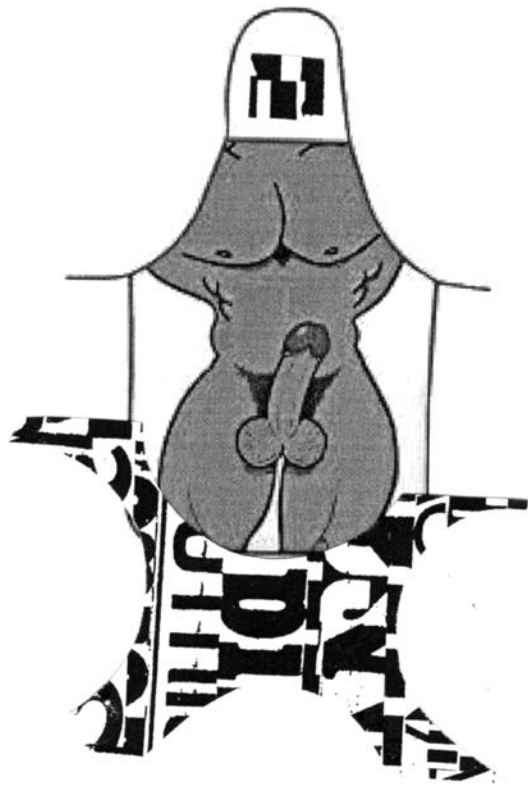
Шпицлов је добро искулирао државу и пођонио велике вашке.

МАЛИ МАРИНКО

Међу пајтосима пуштена је бува да Вања Пицопевац има малог маринка. Зато му, кажу, жене брзо дају шут карту. Не може његов коњић-грбоњић да их задовољи.

До сада с маринком нисам имао проблема. Али ово је друга прича. Никад не знаш кад ћеш и на какву дроцу да налетиш па да те опањкава и баца језичину на луде муве.

Узнем лењир и одем у купатило да маринка премерим и скинем могућу невољу с врата.

НИЈЕ МЕ ПОЗНАО

Сретох на улици свог бившег профандера. Окешавио. Офуцао се. Једва одваја табане уз помоћ штапа. Види се да је у офсајду. Танка лова. Метиљава пензија.

Није био аждаја. Готивили смо га.

Прифурах му се. Одсвирах химну. Није ме познао. У образовки нисам био факин. Нисам се дркунио и правио ваљуге. А нисам био ни макси ђаколо. Средња жалост. Такви се не памте.

ШАМПИТА

Пријела ми се шампита. Готивим цукиш ствари.

Уфурам у прву слаткару на „Бајлонију”. Добра слаткара, пуна
ђаконија, спремних за манцу и кулирање.

Млада, путер продавачица зацвркута меденим гласићем:

- Шта жели господин?
- Шампиту – певнем и седнем се на ниски дупетрон крај сточића
„за овде”.

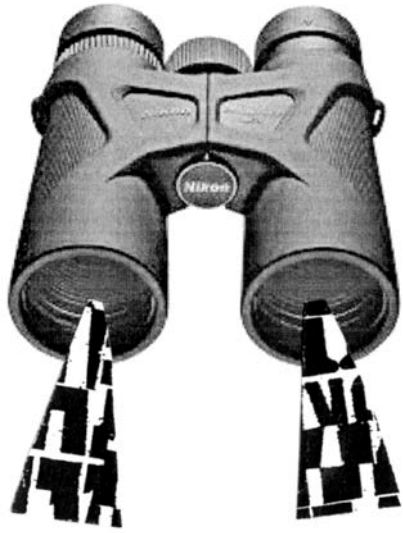
Лепа продавачица донесе ми, у тањиру, шампиту, заносно
мешајући својом шлагер дупешком.

СПУСТИХ ДУРБИН

У Кнез Мишовој случајно нагазих на Ивану, своју бившу девојку, са неким фенси типом. Нису ме снимили. Одлучих да их пратим.

Полако су одвајали табане и размењивали жваку. Узалуд сам се жилавио али није ми дошетало у уво шта тракељишу. По покретима ћонте и руку био је то зготовљен рандес.

Видех да сам испао грбав и спустих дурбин.

ЖЕШЋИ ЋАКОЛО

Седео сам са Слобом зрикавим у његовом кокошињцу. Пили смо глазговачу и пушили траву. Слоба ми је другар из образовке. Био је жешћи ћаколо. Генијалштина за оне јебене предмете: математику и физику.

Седео је у блејари иза мене. Кад би ме профандери наболи да трчим сто метара с препонама, да трокирам и глуво верглам, Слоба би ме често шаптањем вадио из буле.

КЉУЧЕВИ

Случајно нагазих на Славка Пицајзлу, пајташа из пухане. Био је то сналажљив и махер момак, јебен ко сода, увек спреман да улети у неку тарапану. Сада је негде журно фурао. Стопирах га.

- Каква је фрака? Где то табанаш ко да те неко гони?
Ма, ништа грозоморно – одврати он – ћале ми отишао у оближњу тракељару да нешто пазари па успут негде утопио кључеве. Вабнуо ме сада мобишком да што пре дофурам и откључам гајбу.

ИМА ПРАВО ДА БИРА

Испред мене у транци кисну мачор и чавка. Одвајали су жваку.
Дошета ми у уво како мачор тамбура.

- Ма она је кварна кока, немој да је браниш. Фрајери су ми о њој
испљунули пуно лоших гурабија.

- Није тачно - одговара чавка – фолирају, ваљају дивча жваке,
само зато што их је каширала, давала им корпу. Она је кајмак клинка и
има право да бира с ким ће да се смува.

ПИКСЛАЈЗЛА

Био сам трошан. Шљакао сам цео дан. Посла преко главе.
Дођем у гајбу. Убацим нешто у кљун. Цикота ме ушила.
Књавало ми се.

Скинем амбалажу спреман да улетим у зембиљ кад напољу,
на улици, поче да цепа колима неки кретен. Грозоморно ми је
ишао на живце. Мазнем са стола тешку пикслајзлу и, уз псовке,
кроз прозор, фрљокнем је на дегена.

ШТА ДА МУ ИСПЉУНЕМ?

Нисам могао да скужим својим жмигавцима. На Калишу, у једној рупи, риба мога пајтоса Симе вата се са неким типом.

На брзака сам се шкартирао да ме не виде.

Не готивим те ствари Зентовао сам се ко да ми је неко опалио шљагу. Сима ми је добар другар. Шта да му испљунем?

ТИП ЈЕ ЖИВЕО У БЕСТРАГИЈИ

Мунгос је хтео да ме упозна са новим ортаком кога је намеравао да прими у клапу. Дигли смо котву и кренули. Тип је становао у бестрагији, негде иза Петловца. Да скењ буде већи успут нам се скурца сокоћило. Једва смо га скарабуцили.

Пуно смо каснили. Кад смо стигли, ортака није било у гајби. Мунгос је био надркан ко глиста.

НИЈЕ ЛАКА РОБА

Напалио сам се на једну путер женску која је шљакала у банци. Одигравала ми је и желео сам да се накачим. Калауз који риља с њом каже ми да се није закуцала. Готиве је пајтоси и кадровици. Добро ради свој посао. Ћани понекад да откачи зезалицу али није лака роба.

ДОМАЋА ЦИРКА

– Где си ортак – певну Зоки Пампур кад ме угледа – цоњам већ читав сат? Узортирао сам се да ти се није што десило.

– Извини испљунух – укњавао сам се. Синоћ су ми били пајтоси из клапе па смо се поштено нацевчили. Касно сам се ремнуо из сна и једва придигао из зембиља. Некако сам дошао до бање, али ни хладан туш није помогао. Још ми је мутно у чонти.

Ствар је до цирке. Цугали смо нешто што је донео онај дебели морон Дуле. Рече: "Домаћа, испекао ми стриц из Сопота, боли глава."

И, заиста, боли глава. Умало се не потровасмо.

КОНФУЗНО СВИРАЊЕ КУРЦУ

Шпартао сам Кнез Мишовом, солирао полако и снимао рају, кад ми се прикења неки кулов и развуче жваку.

Нису ми одигравали ни типус, ни жвака. Кулов је био бесан ко глиста и накурчен, а жвака о неком пајташу који га је заврнуо на послу и зарио му бугарски нож у леђа. Конфузно свирање курцу, пуно јадиковки и претњи.

Прекинуо сам кулова усред жваке и откачио га.

ФАЗОНАЦ

Горан Главоња волео је да држи банку. Имао је језик од ластиша и умео добро да деље жваку. Радо смо одвајали уво за његову причу. Жвака му је била вицкаста. Проваљивао је форе и пуштао масне буве. Понекад смо се ваљали од смеха.

Посебно је готивио да фазонише поједине пајтосе. Ту је био гениталац. Умео је тачно и веома пластично да сними фасаду фрајера. Неки су се кеслали ономе како их је приказивао, док би се други, бога ми, најели феферона.

НЕ КАПИРА О ЧЕМУ СЕ РАДИ

Киснуо сам са Веском у „Мажи”. Био је то фацолик, весео момак. Све је штрикао у благом зезању. Ваљао је добре форе. Готивио сам га.

Сада, у „Мажи”, збрљекнуто је изгледао.. Одељали га неки мангупи, ко Панта питу, прексиноћ на Чубури. Из чиста мира. Никог од њих није ђанисао. Ниским није био у штосу. Никог није ожучио.

Не капира о чему се ради.

БУНАРИО МЕ НЕКИ ТИПУС

Када сам ушао у гајбу нагазио сам Сању, узортирала се, пала у дефект.

- Која је фрка ? – питам.
- Звао те неки типус.
- Који типус, шта је хтео?
- Није рекао ко је, само те бунарио.
- Шта си му бекнула?
- Да ниси у гајби, да си изфурао.

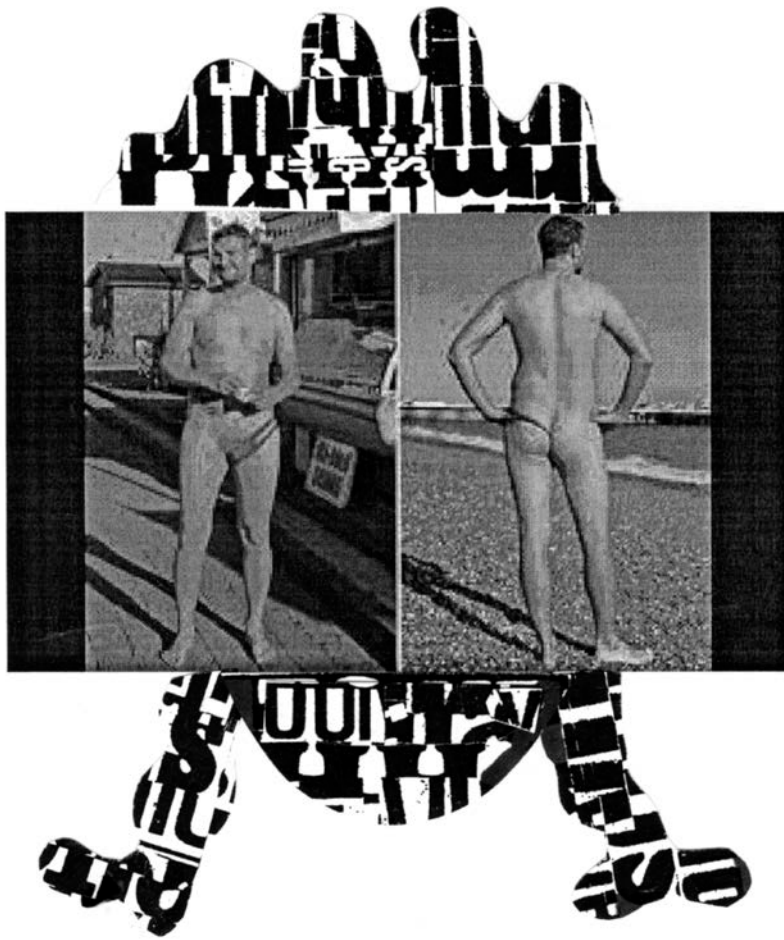
Онда је питао где си отишао. Испљунула сам да не знам. Тип је накратко запушио пљуцу а онда претећи кевнуо:

- Кажи му да ћу га преселити у читуљу.

ОБОРИО ГА С НОГУ

- Знаш – испљуну Мунгос – много си се допао кулову с ким смо склопили дил. Својом жваком и фасадом, певнуо ми је касније, оборио си га с ногу.

- Ма, скужио сам и ја да ме тај типус некако чудно ждрака, па се узортирах да није можда позадинац.

КЛИНКЕ

Мој рођак Пера Профа награбусио. Покупио две клинке из образовке и одвео их у гајбу. Био је солер. Није био укњижен.

Клинке се нацирисале и он једну покушао да шеви. Друга, надрндана жвајзнула га флашом по тинтари. Онда су почеле да цмиздре, дижу ватру и здимиле из гајбе. Комшије вабнуле мурију.

Сад је Пера у тешким говнима. Клинке кењају кваке да је хтео да их силује.

МАХЕР

За тог фрајера нема зиме. Јебен је ко сода. Ушибаће тамо где се не надаш. Махер да нагази пречицу и отвори сва врата. Нигде не чачка мечку. Никад не уфитиљи. Све што пожели убоде. Нико га не може уштоповати.

СТАЛА МИ ЈЕ НА ЦРТУ

У Булишки нагазих на своју бившу рибу, случајно. Још увек је фацолика, шлагер кока. Позвах је на кафу. Стала ми је на црту. Киснули смо у „Мадери”, купали зубе шербетушом, и развлачили жваку.

**FROM ENIGMA TO
TUNING FOR
CANTON
CANTON**

КО МАЧЕ У ПАРАДАЈЗУ

Када би нешто радила и кад би јој то готивно ишло Сања је волела да просипа ноте. Глас јој није био богзна шта. Превише пискав. Још кад би га напалила постао би неподношљив. Парао је блатобране.

Но, ја нисам волео да јој скидам плочу. Умусио би се ко маче у парадајзу и затворио у соварник. Боље да она у кујни кокодаче него да ме ждрака попреко и нервозно лупа стварима по кокошињцу.

БЕЗ ДИЛА

Састанчили смо код једног типа у цеји код стакленца. Тупеж око неке шљаке. Тип је имао вијугу али није имао шушке. А за ту шему требало је утопити доста ловуце. Осим тога шљака је била чупава, јебена ко сода. Нисмо имали петљу да идемо на лер. Многи од нас тек што су откулучили ћорку. Не би било лаћано да их због фаличног клишераја поново мурну.

Одсмрдели смо без дила.

СМОРКА

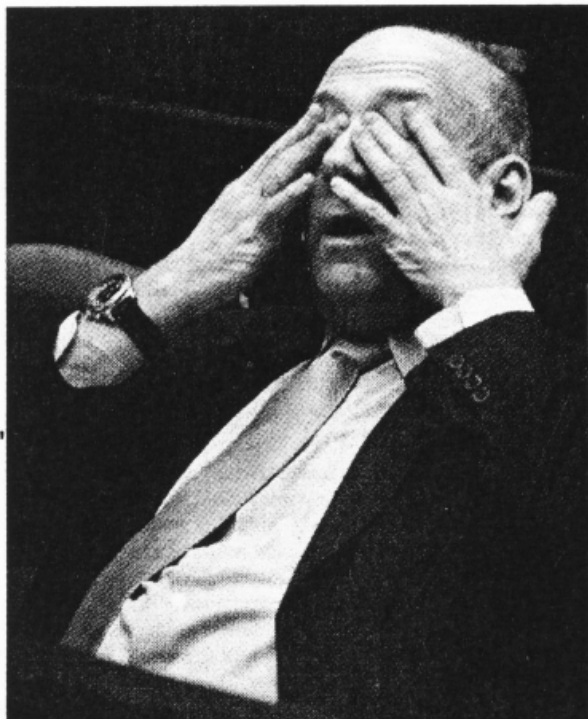
Дишем на шкрге у Бегишу. Уживам ко певац у цегеру.

Овде сам рођен. Свршио неке образовке. Везивао пупак. Скидао тролу, више пута. Некад је ишло добро. Некад буђаво.

Кидао сам и преко гране. Ни тамо није било без фрке. Друга раја, други фазони. После неког времена почело би нешто да ме жљовари и гуши. Чезнуо би за Бегишем.

Вратим се и све фурне Јово наново. Стари ортаци којих ми је преко главе. Стари кварни гвинтови. Пицуше које сам одавно потрошио.

Давеж и сморка опет ми се увуку у кости.

ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ
ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ ВНЕШНИЙ

ЧУКА ЈЕ ПОЧЕЛА ДА СЕ ЈАРЦА

Киснуо сам на зембиљу и шацовао. Риба је стајала наред гајбе и клиберила се. Готивније парче у животу ниси могао да уђанишеш. А онда је започела стриптиз. Прво дуксерицу па пртљу. Остала је у провидној кожолепки. Видели су се гаћеронци.

Страобално сам се попалио. Пао сам у дефект. Чука је почела лудо да бубња и да се јарца. Скењано сам дисао. Осушиле се шкрге. Маринко ми је цепао пантишке.

ФРКА У ГАЈБИ

Готивим ноћу да зујим градом. Бегиш се промени и пролепша кад се упале светла.

Те вечери дуго сам ландрао. Кнез Мишова, Калиш, па одем да ошацујем нови мост на Ади.

Вратим се касно у гајбу.

Чим сам отворио врата зентовах да нешто није у реду. Грозоморно је кандисало на каку и шорку.

Ништа нема шитичније од базда људских гована.

Уфурам у предсобље. Упалим светло. Смрад је долазио из клоњаре. Ушибам тамо. Ршум. Из рупе на великом канализационом сулундару, од комшије, сливала се вода помешана са бозом и сраћком.

ДРУГАР ИЗ ЛЕЛЕЈСКЕ ГОРЕ

Уђаних га код Метропола. Шибao је према Вуку. Мој стари другар из лелејске горе.

Били смо најбољи пајтоси у школи. Заједно смо гамбали на ћаге. Џоњали у буварама. Барили рибе. Пикали фуцу. Кошкали се.

Затабанах за њим и брзо га стигох. Чвокнух га по офингеру. Он се окрете и препозна ме.

– Где си другар!?! – узвикну ошошољен – Јеси ли жив?

– Жив сам Лазо! Жив још како! – аблендовах и чврсто га навукох на плућа.

БЕЗ ПАРДОНА

Тип који је хтео да ме лотира позвао ме на разговор.

- Дошетало ми у уво да си махер у послу – певну он уз кез.
- Добро ти раде радари – аблендовах – у целом Бегишу, а и шире, нема бољег од мене за хитњак и чупаву шему.
- Која лова? – пита – пошто ми провали фору шта треба да радим.
- Посао је опасан – узвратих и испљунух, без пардона, дебелу цифру

СЈАШИО

Безвезно нагазих на Слобу Давежа. Хтео сам да избегнем тај сусрет али се Давеж на брзака пришљамчио ко крља.

- Кужиш ли какве су ваљуге код нас и у свету – развеза он своју жваку – шакали, кримоси, фахмани све ће нас скењати. Па и ова корона, откуд то? Господ је одлучио да нас ојади.

- Чколио сам, зашнирао њокалицу и убрзао папке. Каракушљивко је видео да не може да ме пегла и сјашио.

ВОТКА

После пете вотке зентујем се ко краљ Милан. Чонта ми је лаћана а вијуге штрикају ко компишка. Прораде ми кликери. Нема греде. Хендловаћу сваку јебену ваљугу.

МНОГЕ САМ ШТОСОВЕ КУПИО ОД ТЕБЕ

- Ти си видра, имаш добре вијуге као ја – певну Мунгос. Умеш да се снађеш у свакој фргутми. То је добро за наш клишерај јер морамо на бомбака да решавамо неготивне кваке да не би упали у скењ.

- Признајем, у почетку није било лађано – одговорих - шљака је чупава. Треба се стално чувати од пролећног сунца и мамурног курца. Многе сам штосове купио од тебе. Ти си краљ Милан.

ЧОРБА

Дофурао сам у гајбу касно. Био сам трошан и гладан.

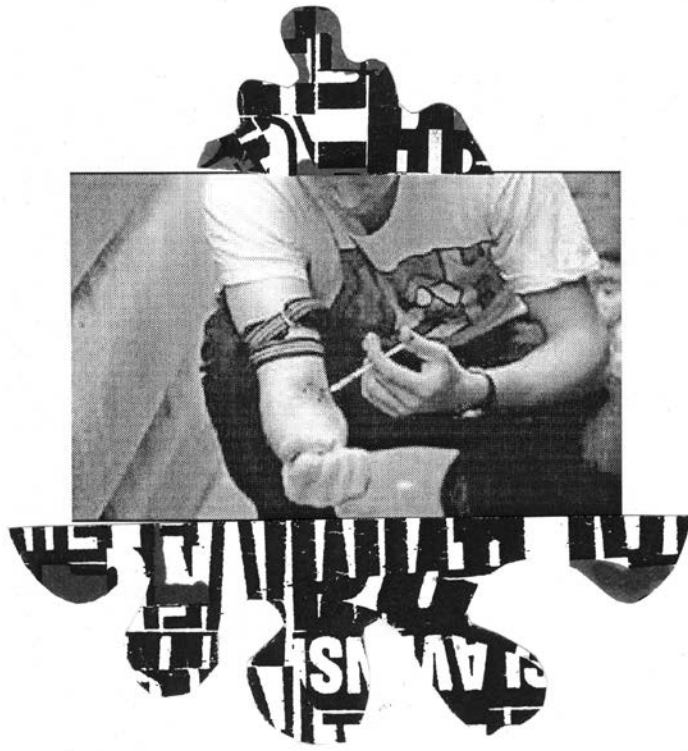
Сања ми је сипала омиљену чорбу у тањир. Чорба се пушила и лаћано мирисала. Халапљиво сам почео да је манцам. Била је врела. Јебено сам се опекао. Почео сам да дижем ватру и пичкарам Сању, ни криву, ни дужну.

НАРКОСА ПРОКУЖИМ ОДМАХ

Уштопа ме код „Бајлонија”. Каже гладан је. Тражи ситниш да купи нешто за клопу.

Наркоса прокужим одмах. Тресу му се шапе. Жмигавци прокишњавају. Не кужи у тебе већ у страну. Глас му искидан. Штуца на резанце.

Жао ми га. Видим да је у дебелом чабру, дибидус калирао. Избунарим кебару и дам му црвендаћа.

ФАРБА ВАЗДУХ

Вељко Гузоња, има неку фрку са стомаком. Стално пушта опакe голубове загушљивце. Жестоко окида у свакој прилици. Фарба ваздух. Не зна у чему је квака. Да ли је у питању клопа или нека фалинка у стомаку. Код доце га блам да оде.

Жена га не готиви. Каже да укандише целу гајбу. Од тога удара у бљувку. Зато Вељко често мора да отабана из гајбе у ходник, или на терасу, и тамо шупира шејтане из црева.

КО ГОВНО НА КИШИ

Не готивим често да купам зубе, а ни дринкере не миришем, поготову на послу. Нацирисани увек нешто збрљекну па се после ваде на белу мачку.

Данас сам имао јебен дан. Свађе с пајтосима. Чупава жвака са шефом. Осећао сам се ко говно на киши. Цирка ми је била потребна да олабавим. Напуних чашу громовачом и сручих је у кљун.

СТИПСА

Дражен Стипса готивио је да седи и дринка с пајтосима у Бермудском троуглу али је тешко вадио буђелар. Није волео да просипа лову. Права јајара.

Имао је разрађен греб-систем. Кад би кустос дофурао да наплати рука би му споро ишла ка цепингеру и кебари. Сачекао би да весели и нацврцкани пајтоси избунаре лову и дају кустосу.

Стипса је увек сијао закашњење. Рачун би уз смех и зезанцију платили други а он би задовољан враћао буђелар у амбар.

ИЗ СТОМАКА

Готивим лаћо да клопам. Добар напој, сарма, чорбаст чучавац, ћуфтета с пиреом. Да не говорим о жњавежи: прасеће, јагњеће. Па онда дође баклава, захер торта и друге ћаконије.

Сања је умела добро да зготови. Покупила је то од кеве.

Манцао сам боговски. Кулирао у клопи. Вијуге и снага расту из стомака каже наша раја.

СУНЂЕР ОД ЧОВЕКА

Влада Пиле био је сунђер од човека. Статиста, без фрке. Прави кулер у клапи. Није волео да се зентује и свађа. Када би у послу нешто збрљекнуо рибао сам га. Ако би скењ био већи чак и пичкарао. Он би признао грешку, одиграо стриптиз, слегнуо офингерима, спустио тиквару и зашнирао пљуцу.

УБАЧЕН У ШТРАНГЛИЦЕ

Био сам убачен у штранглице. Данас ми није гамбало све како треба. Пичвајз са Сањом. Фрка с пајтосима.

Збрљекнуто сам, ван зебре, прелазио улицу. Одједном шкрипа кочница. Велика конзерва се зауставила тик уз мене. Возач из конзерве дизао је ватру и пичкарао ме.

Умало не ударих курцем у ледину.

ФИЛМСКА ГЛУМИЦА

- Има једна цукиш мачкица са којом сам почео да фурам – певну Мунгос тапнувши ме благо по офингеру. - Жели да постане филмска глумица. Већ је ћагала у једној лимунади. Вабнуо сам Џонија Плавог, из филмацијске бранше, нашу сталну муштерију за крек, да јој набарта нешто боље. Тврдо је обећао.

СКОЧОПИЗДИО СЕ

Вабнуо ме мобишком Стева Сова. Био на журци у „Хајату”. Славио рођос неки његов пајтос. Каже била је стравијада. Хаос. Добра мјуза. Манца. Цирка. Шлагер рибе. А онда се јада. Неко му на жураји скентао јакну. У јакни шљајпик с ловом, ћаге, кључеви.

Није имао живе лове да плати такси. Једва дофурао до гајбе. Без јакне се скочопиздио по децембарској зими. Смрзло му се и говно у дупету.

КО БАЈАТУ КИФЛУ

Миша Звекан никад није сијао лову а волео је да троши. Добра амбалажа. Добра клопа. Добра цирка. Макси мачке. Дobar зез. Морао је да позајмљује.

Све би било без фрке да је могао позајмљене вашке да врати. Имао је и тај скењ да је зајмио од зеленаша који је гадно хендловао своје дужнике. Три пута је вабноу Звекана да лову врати, а онда је цалнуо двојници горогана да га сломе ко бајату кифлу.

РАЈА КИБИЦУЈЕ

Код пијаце „Бајлони” два муркана рву се са двојицом мангаша. Крупнији мангаш скембао шапом муркана око врата и покушава да га асфалтира. Други муркан успео да стави лисице свом кулову, па прилази колеги да му помогне да уштопа крупнијег мангаша.

Раја кисне мало подаље и мирно, без фрке, кибицује.

ЗАСТАВИЦА

На заставици коју ми је клиња синуо било је најврљано
нервозном Мунгосовом шапом:

“Прешилуј преко наше кртице шта се мути у противничкој
клапи. Уштекали су се, нигде их нема. Нешто ми ту смрди. Оњуши о
чему је реч. Можда се спрема нека велика мунђа па да се и ми уденемо,
а ако нас каширају да им раскурцамо шему.

Ођаниши и шта је са Пером Свињом. Одфурао је у Нови Сад, пре
пет дана, да смири хормоне оним моронима што су дизали ватру око
лове. Од тада га више нико није ни зракнуо , ни чуо. Да га нису дегени
оладили, или, још горе,
да није ћоркиран?”

НАПУНИО САМ ГАЋЕ

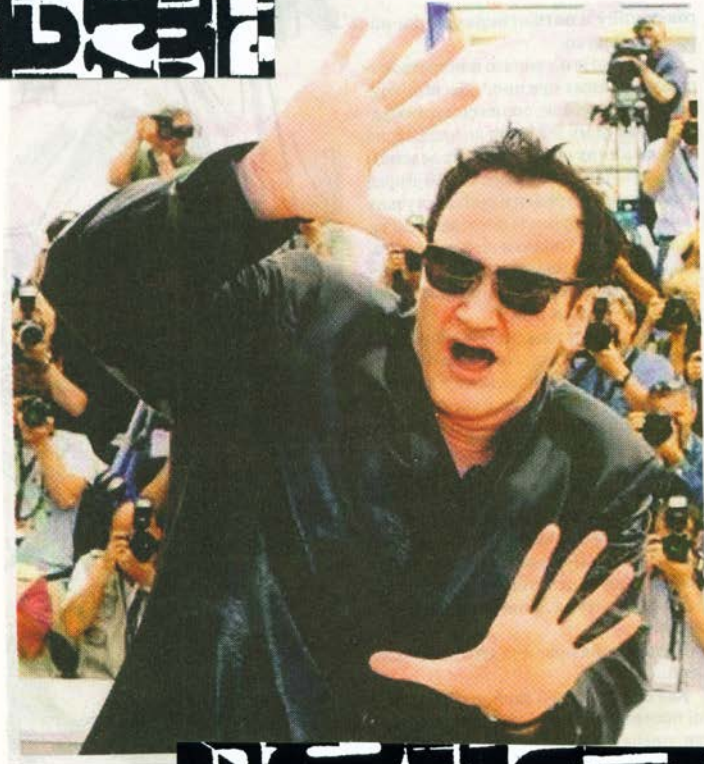
Слошило ми се. Почео сам да дишем на шкрге. Температуру скинем лековима али сам и даље кењкав.

Пуца ми тинтара. Ни у бојлеру није ништа боље

Одем до доце. Пуна амбуланта.

Крупна, дебела траварка упућује ме у лабос да дам шорку и чорбу. Каже: "Запустио си се. Ствар је озбиљна. Зашто раније ниси дофурао? Сад ћу, можда, морати да те шаљем у касапницу."

Напунио сам гаће.

ГАДЊАК

Нећу да просипам буве да га нисам средио. Не могу да коковелишем и да хоћу. Оно што сам хендловао зентирали су и други. Они ће то отпевати и у пандурацији и касније код мудрогриза.

Извадио сам чакију и шикнуо је тамо где треба, у груди шалабајзера. Била је то бомба, право у чуку. Није требало више да га цепам.

Дакле, укокао сам фрајера, оладио га начисто. Само треба да знате, тај гадњак је заслужио да удари лулом о ледину.

ГАВРА ГЊИДА

Гавра Гњида предамном гужва карактер свом пословном ортаку. Те збрљекнуо ово, те сјебао оно. Нема благе везе с послом. Памет му се пуши из ушију. Стално се закопава и уваљује у булу.

Гледам Гавру право у жмигавце. Већ почиње својом жваком да ми штрика живце. А онда испљунем:

- А што ти мени продајеш те буже? Зашто све то свом ортаку не креснеш у фацу?

НИКОГ НИЈЕ ШАЦОВАЛА

Виђао сам, понекад, ту кајмак друслу на Бајлонију. Висока блондина, утегнута у ластекс цинсерице што су дарежљиво показивале њене заносне кривине.

Чинило се да ће јој гузови испасти из пантоса.

У руци је држала велики платнени торбуљак. У њему никад нисам уђанио робу. Као да на пијаци није долазила у куповину.

Никог није шацовала, нити базарила на тезгама. Високо уздигнуте мансарде прошишала би главном пијачном џадам, мешајући фанфуљом, мамећи уздахе пијачних мангаша.

У АКВАРИЈУСУ

Сања и ја трнгузили смо с Мунгосом у Акваријусу и чешљали језик. Сања је била надрндана. Вртела се на дупетрону и стално упадала у реч. Мунгос је ђанио да одваја жваку о својим љубавним пустоловинама. Притом је ружно тркељао о женама. Сањи је то ишло на ганглије, мада је Мунгос на крају све сводио на зезанцију. Ја сам само повремено улазио у то шалабајзање. Више сам, уз благи кез, држао зашнирану њокалицу.

КУРОЖДЕРКА

Олга је била шмекерка, права грофица од Бајлон-сквера. Нападна и дрска. Све јој је долазило с ланца. Умела је добро да деље жваку. Није много марила шта други фолињају. Муштрала је мужа. Од њега је гребала само лову.

Имала је швалере, обично јунфер првоборце. И њих је брзо мењала. Незајажљива курождерка.

НИКО НИКОГ НЕ ШЉИВИ

Возим се често басом и транцом. Готивим тако да шпартам
Бегишем. Увек је гужвањац. Наша раја воли да се штуцира, диже ватру
и свађа. Понекад дошетају у уво и псовке. Свако фура свој фазон. Нико
никог не шљиви. У фргутми сви су у праву.

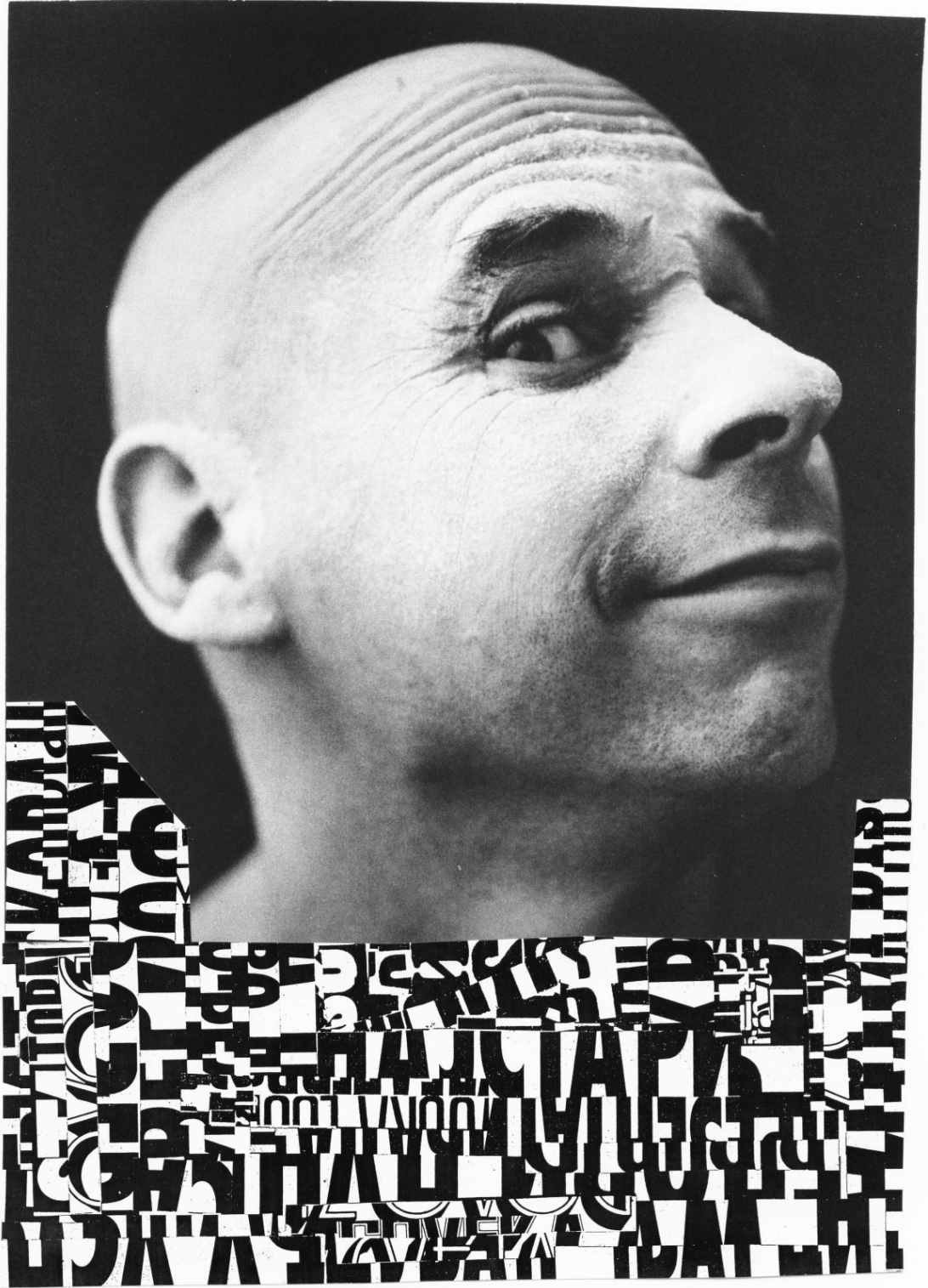
ОПЕКЛА СЕ

Кад сам стигао у кокошињац нађем Сању кисне на зембиљу и ронца. Прифурам се, седнем крај ње и навучем је на плућа. Питам шта се догодило. Она ћути и показује ми своју десну руку. Опекла се на шпорету док је готовила клопу.

ПУШТАО ЈЕ КРВИШ БУВЕ

Срећко Жутиловка волео је да се дружи. Радо је оверавао рођаке. Воли ћаге и урнебес журке. Иде и кад га вабе и кад га не откидају. Барок-бирцуз му је други дом. Тамо је увек у фазону, одушевљен ко куче у лифту.

Раја га је готивила. Слаткоречив. Умео је лепо да чешља језик. Његова жвака била је пуна слатких глагола. Пуштао је и крвиш буве. Знао их је мали милион. Тиквара га је добро служила. Кад би дао пун гас сипао би штосове ко из рукава. Нарочито су му биле добре жваке о политичким буџосима. После његових прича цепали би смо се ко шифонске гаће.

ЦВОЊАК

Звали су га Гавра Цвоњак. Никад није имао довољно лове али и са оним малим умео је да кулира.

Скромно се хранио. Мало пање и ћоравог пасуља.

Живео је на гурку. Гиљао како је знао и умео. Није зајмио зелениш. Шљакао све што му понуде. Увек лачо, у добром фазону.

Раја га је волела, посебно клинци. За њих, у његовом амбару, увек је било конфета.

АДА

Готивим кад је лепо време да запалим на Аду. То ти је наша слана бара. Шта би београдска раја радила да нема Аде? Вода, зеленика, ладовина, кулирање.

Фурнем басом са Дорћола и на оној станици код Аде изађем. Некад лагано зујим џадом кроз дрвеће, а понекад добро затабанам. Кибицујем фацаолике рибе, густирам како се мајмуни ћагају. Мало се и бањам. Онда одфурам код Роћка у његову избицу на води. Жвака, тамбурање, пиће, зезанција. Ту нас ухвати ноћ у чешљању карата.

ИЗБОКСОВАО САМ ДОБРУ ЦЕНУ

Трнгузио сам с неким типом у пампуру на Дорћолу. Продавао је кола. Чули смо се јуче мобишком и сконтали да се нађемо.

Кола су била добра. Одговарала су ми али је тип накарिकाо цену. Требала му је хитно лова. Почео сам да муљам и обарам цену. Кулов је неко време ескивирао али је попуштао.

Када сам избоксовао добру цену дил је био склопљен. Дао сам лову и шапирао макину.

РУЧНИ РАД

Тоза Пекмез имао је једну загуљену кваку: волео је десанку шакић. Био је стидљив. Није му цветало код риба. У њиховом друштву мењао је боју ко покварен семафор.

Омален патицврк, демонтиран ко несрећан случај. Жене су га избегавале. То га је параноисало и чинило несрећним.

Жалио ми се да шета кожурицу готово сваки дан. Тај ручни рад га је изнуривао. Упозоравао сам га да није здраво да на тај начин пушта певцу крв.

– Пући ћеш – говорио сам му – иди у Босанску и плати такси-куроломку. Боље то него да одлепиш.

КОВИШКЕ МЕ НИСУ ХТЕЛЕ

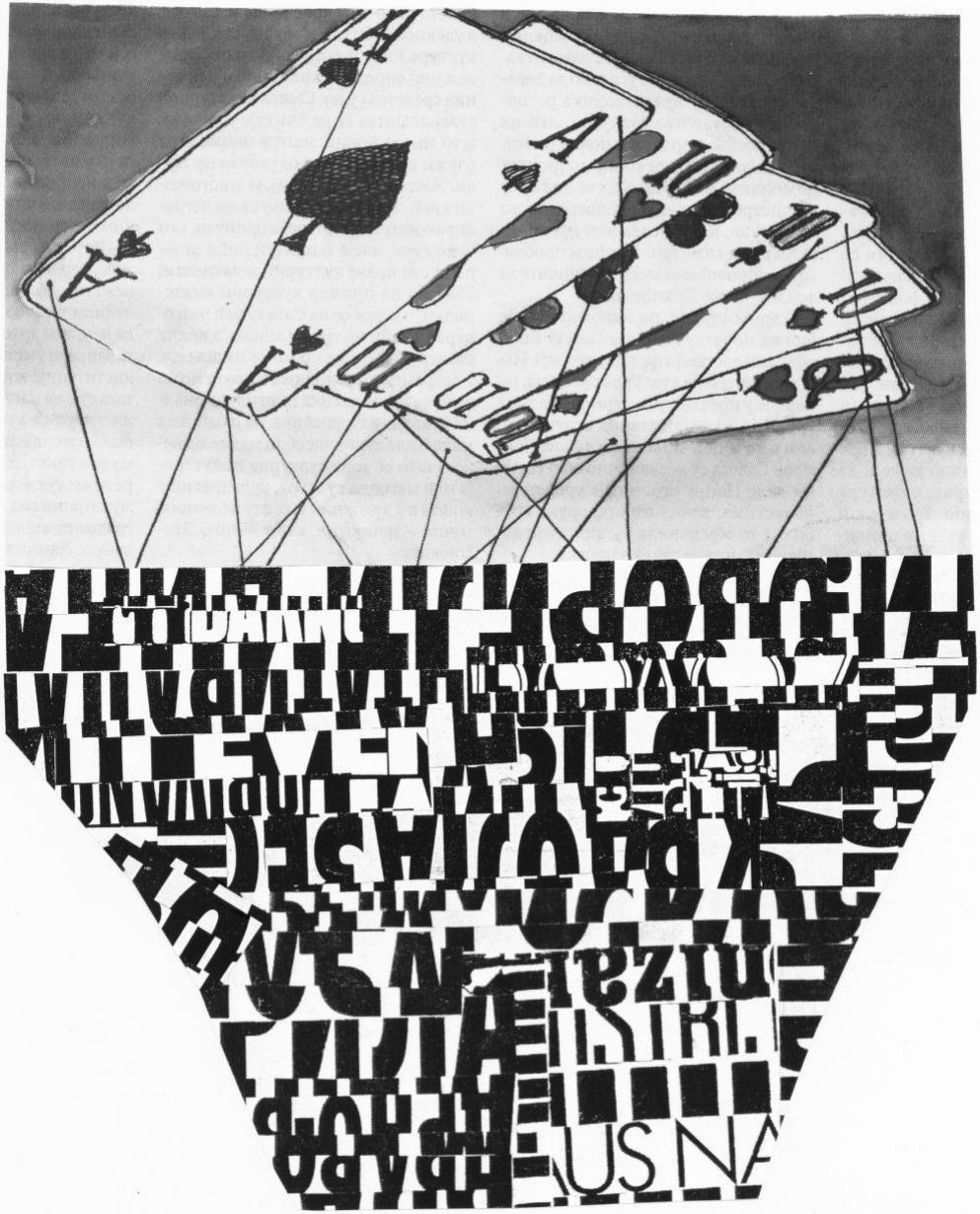
Понекад љуштим карте. Преф да размрдам вијуге, поцу да попуним метиљави буџет.

Нисам ти неки шпилер. Никад у превелику лову. За то немам муда, ни ђенги. Не волим да будем кратак.

Ипак, видра сам у бацању пламена, а прати ме и талија. Имам шприцер живце. Добро скрозирам ортаке са којима пикам кове.

Данас сам био у чабру. Није ишло. Ковишке ме у поци нису хтеле. Ништа на треф. Кефало калирало.

Чим сам то зентовао откачио сам игру.

ФУРНУО ЈЕ СА МНОМ

Само што изгиљах из гајбе налетех на Љубу Гњиду.

Ескивирао сам тог каракушљивка кад год сам могао. Волео је да кења безвезне ствари, да продаје буве и увлачи се у буљу сваком коме стигне. Не знам што се толико наврзо на мене? Неко га је сигурно напалио да сам жешћа фора.

– Здраво! – певну и пружи ми шапу коју не прихватих. – Доњао сам те овде дуго. Имам нешто важно да ти истркељам.

Нисам имао времена за губљење. Спустим офингере и убрзам ход. Гњида се није одвадио. Фурнуо је са мном и развезао жваку.

ГАЈБА ЗА КЛЕБЕЦАНЕ

Зврцнуо ми Мунгос мобишком:

- Имамо жешћу ваљугу – испљуну - дофурај!

После вожње фолциком угиљасмо у неку пљугару на крају Бегаша. Пљугара мрачна и прљава. За столовима кисне неколико дебила.

- Каква је ово рупа – провалим буву Мунгосу – гајба за клебецане?

- Ништа не брини – одврати он - све је под контролом. Уловићемо овде два кила чистог крека.

МИШ

Био сам трошан ко подгрејан леш.

После ручка само што сам се пружо на поподневно совкање,
дошета ми у уво вриска. Скочих из зембиља. Сања је у кухињи
уждракала миша и утроњала се. Као већина жена цвикала је од мишева.
Не знам зашто. Ја их шмекујем.

Покушао сам миша да га укебам али оманух. Штурнуо ми је.
Мораћемо да набавимо мачку.

КАКАВ ЈЕ ТО ШМЕК?

Одландрам до Дунава. Леп дан. Сунце. Раја шпарта, кулира.
Кафићи пуни. На обали пецароши.

Никад нисам ђанио пецање. Не видим у њему готивну шему.
Дреждиш на обали и зеваш у воду. У чему је квака? Доњаш да се риба
зезне и загризе мамац. Какав је то шмек? Какво задовољство?

ПОРОДИЧНА ФАЛИНКА

Ноћас нисам добро тровао сову. Стискавац у грудима. Чука се успандрцала и бурно тамбурала.

То са чуком муштра ме већ неко време. Узортирао сам се. Мораћу да одем до доце. Ћале и декутанер, квекнули су од срчке. То је изгледа породична фалинка.

ПОДГРЕЈАН ЛЕШ

Не варим своју приколицу, исповеда ми се Пеђа Фикус. Затровала ми је живот. Ничим није задовољна. Непрестано диже ватру, пржи, псује. Маринка из уста не вади. За све сам ја грбав. А она цондра, окешавила ко смрт на годишњем одмору.

У гајби пичвајз. Луфтерише се, опаљује глувку, неће да ради. Стално чантра, тандрче, тупи зубе. Те ово, те оно. Као други све имају а ми муда од лабуда.

Више се и не карамо. Дишем на шкрге. Мишко ми постао свилен. Не диже се. А и на кога ће? На подгрејан леш?

КРЕК

Нагазих случајно на Симу, старог пајташа из образовке. Нисам га видео двадесет година. Окешавио, демонтиран, тропа шмек. Фаца му наборана. Оверим на њој велики скењ. Питам како је. Одмахује главом.

- У чабру сам – каже – син ми се навукао на крек. Потпуно је пукао. Не знам шта да радим.

ПОРУКА

Двапут сам бацио око на поруку коју ми је фрајер донео.
Скапирао сам да треба на бомбака реаговати
Почео сам да се облачим. Само што сам набацио кожњак и
опасач са дугом деветком Соња је ушибала у гајбу.
- Где фураш? Шта си се успандрцао? – Питала је.
Одмахнуо сам живчано шапом.
- Нема фрке – рекао сам – одвојићу жваку кад се вратим – и
одмаглио из гајбе.

НИЈЕ ГА ЗАРЕЗИВАЛА

Уна је била кајмак клинка. Пржила је мачоре. Волела је да бацају фарове на њу, да је шмекују.

Кад је била у нашем друштву Тоша Звекан је трептао ко сојка на југовину. Зракао је у Уну ко у светицу. Добијао ишијас трепавица. Церио се ко луд на брашно. Продавао буве. Тркељао безвезне штосове само да привуче њену пажњу.

Она га није зарезивала. Талапрдала је с другим фрајерима, заразно се клиберила, не зентујући његову набацоку.

Зацрвењен, надрндан, бесан ко овца, Тоша би спустио жмигавце и зачепио баљоз.

ШТРИКАЛИ СМО ПРОМАЈУ

Око неке чупаве мућке требала нам је помоћ.. Никако да склопимо шему и нађемо решење. Једни су у клапи контали ово а други оно. Свако је терао своје. Углавном се месила штрудла и штрикала промаја. Умало да се озбиљно поцевељамо.

На крају тог чабар домунђавања јавну се ћутљиви Моша.

- Можда би Стева Сврака могао да нам помогне, он је махер за такве ваљуге.

Са Стевом се нисмо дуго њушили и одвајали уво. Мунгос нађе његов телефон и окрену жицу. Јави се неки тип.

- Тражимо Стеву – певну Мунгос.

- Стева је пре две недеље оладио папке – испљуну тип и прецвика везу.

ТАМАНИМО ПАЊУ

Окрнула жицу Сањина кева, позвала нас на ручак. Она је одлична куварица. На гласу су њени аскероли, чорбе, папе, фркуле, жвањежи, колачи, тортишке. Такве манце нема ни у Хаџи.

За ручком нутка нас и хвали своје ђаконије. Онако узгред пита кад ћемо да се закуцамо, вежемо пупак, кад ће да добије унучад.

Мудро ћутимо и таманимо пању

СКУРЦАНИ СТОЈАДИН

Тешко сам научио да ложим макину. Нисам ни желео с тим да се залуђујем али нагазила ме моја лепша половина. Штедела је лову за колица и сањала када ћемо почети да се возикамо.

Купили смо половњак за ситан зелениш. Већ то ми је било облачно али шмеле продавац нас је уверавао да су кола добра и да ће све бити у реду.

Наша прва исфуришка и одмах скењ.

Возио сам стојадина клај-клај, зихерашки. Као да сам знао да ће нешто да се засере. Киснуо сам за ђевреком ко на јајима. Леђа су ми се уфркестила а шапе тресле од стискавца и нервозе. И негде после пола сата вожње стојадин уштопа. Ни макац. Покушавао сам све што сам знао. Ништа. Онда изгиљам напоље и шизнуто га ритнем у буљескару. Шта сам друго могао?

ЛОВА ДО КРОВА

Ваби се Бора Крља. Таквог га знају у крајки, а и шире. Многи га не миришу али муљају с њим. Он је глафор. Шушке ником не смрде.

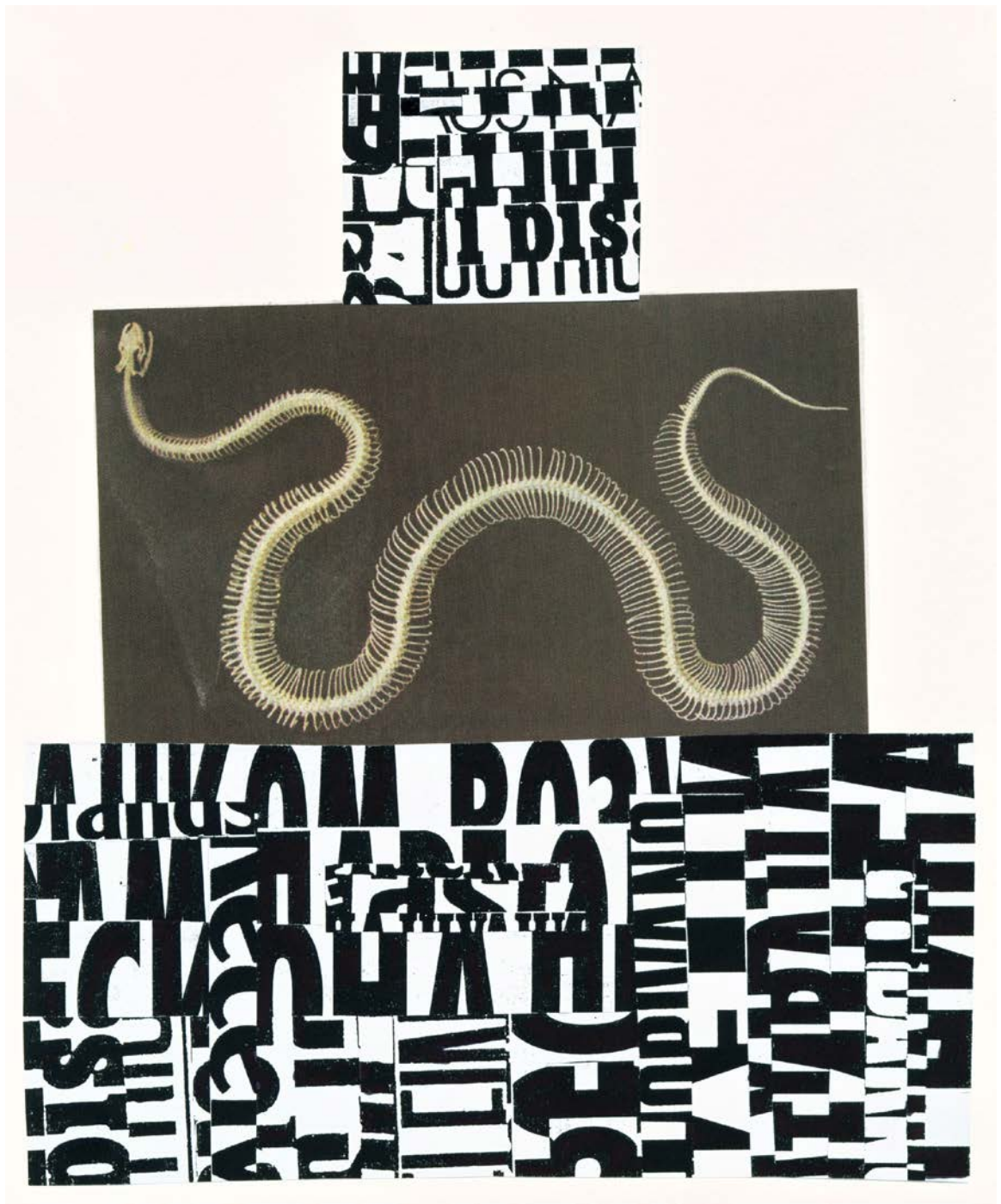
Шта шљака? Зна се – јегуљу. Ту је цар. Без њега би дрогераши у Бегишу ударили лулом у ледину.

Набаци доп на велико. А онда га утапа. Има своју мрежу, своје цикетане.

Готивније шљаке од те нема. Лова до крова.

СКЕЊ СЕ НЕ ПРАШТА

- Чуј – испљунух Ивану – ти си шлагер момак немој да прчкаш око те ваљуге. То је чупава шема, тражи да кефало максимално штрика. Можеш да збрљекнеш ствар, бубнеш у булу, а онда оде глава. У том послу не ваде се флеке, скењ се не прашта.

ГНЕЗДО

Пајтос је делнуо цирку. Родило му се жгепче, клиндов.
Нарољао сам се ко земља. Једва сам, некако, отабанао до
гајбе.

Бивкао сам у Босанској испод Зеленог венца у малој
бајатој ћери. Гајба је била у приземљу. Уфурам у двориште и
кроз одбаштан оквир увучем се у кокошињац.

Приколица је тестерисала ко моторни воз. Нисам хтео да
је пробудим. Полако се очерупам и пружим у гнездо.

МУНГОС УВЕК ЗГОТОВИ СТВАР

Дофурао Лаза Коњ, ненајављен, донео киблу глазговаче.

- Шта ецујеш? – питам.

- Да одвојиш уво за тазе жваку.

- Какву жваку?

- Они са Кукуруику Хила се попичкали. Не знају шта да штрикају.

Јебо луд збуњеног. Свако фура своје.

- То се код њих одавно мути. Ударила им лова у тиквару.

- Мунгос отабао да их мири. Нисам сигуран да ће то успети да му упали.

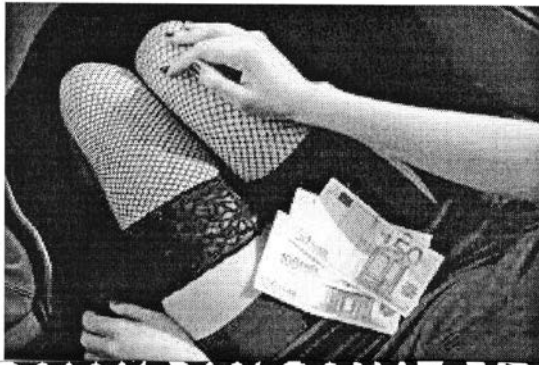
- Мунгос увек зготови ствар – испљунух - милом или силом.

ЉУБАВ НА ПРВИ ШМЕК

Нагазих у огласима: "Љубав на први шмек".Хтео сам мало да бунарим и уђаним шта се штекује иза тога. Зврцнух мобишком. Јави се јебозовним гласом нека кока. Звук њеног гласа пробуди ми маринка.

- Како сте? – питам.
- Ко герла Равијојла, а како сте ви?
- Ко две банке кило. Тражим топли оброк да откачим зезалицу.
- Код мене има те форе – рече кока мазним гласом који ми још више осоколи маринка.
- А, која лова?

Кад кока одвали цену спласну ми маринко па угасих мобишку.

У РУПИ

Не жикам како сам се нашао у тој рупи. Био сам нацевчен. Нисам видео белу мачку. Киснуо сам за неким сјebаним столом са флашом брље и наливао се.

У рупи је било мрачно и загушљиво као у кањи. Двојица кретена цоцала су преко пута и ждракала у мене. Све ми је ишло на ганглије. Ждракање кретена посебно. Дигао сам се, прифурао њиховом столу и изрокао им све по списку. Ћутали су спуштених ћонти. Замахнуо сам онда руком да их ошајбудим. Већи кретен диже котву, скемба ме за руку, а онда пеглом снажно жвајзну у фацу.

Пао сам као громом погођен и попио патос.

ГЛАВОБОЉА

У офсајду сам. Фалична ми тиквара. Ко да хоће да експлодира.
Ретко имам ту ваљугу али ових дана пригустило. Пуно квака које
морам на брзака да утркељам.

Фркнем од Сање кафетин. Она га узима, има често главобоље.
Дрмнем једну бобу са чашом воде и главобоља оде у Тунгузијз.

ЧИМ ДИГНЕМ СИДРО

Ујутру готивим да мало билдујем. Чим дигнем сидро
гимнастицирам. Свеж ваздух ми разбистри чонту. Чука почне брже да
тамбура. Боље знојим вијуге.

Онда дишем на шкрге и трчим у месту. Маркирам клекове.

Менгеле су ми јаке. Мишићи набуцени. Пегла громовита. Још
увек могу да патосирам клебецане.

ТЕТКИН СТАН

Сањина тетка је у офсајду. Живела је сама, ископина, без жгепчади са једним цукцем у малом, готивном кокошарнику у центру Бегаша. Имала је срчку.

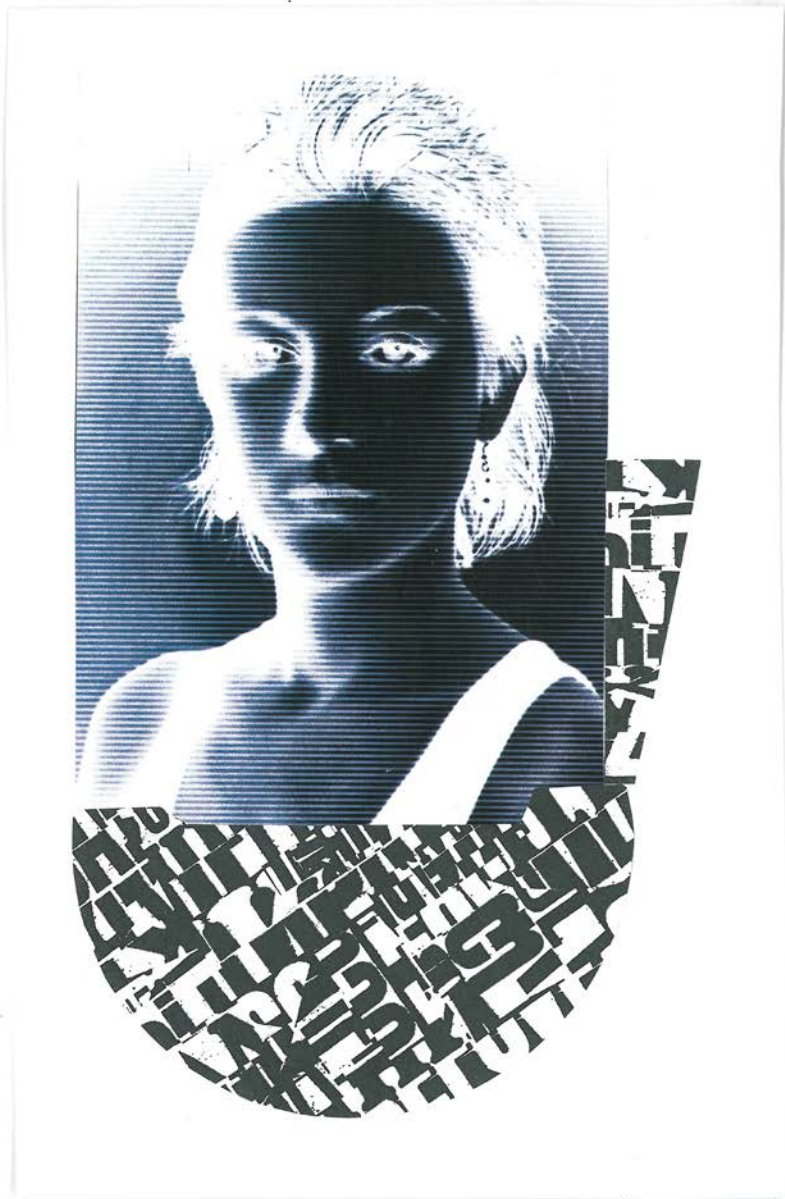
Уштекали смо је у месару. Сања ју је посећивала сваки дан. Носила јој је манцу и друге гурабије. Тетка је била кмеза и захтевна. У месари јој ништа није било добро. Ко кец на једанаест.

Месари су се одлучили за под нож. Тетка се узортирала. Ја сам већ почео да знојим вијуге, контајући коју ћемо лову добити кад будемо ваљали теткин стан.

ОТКИД ЖВАКА

- Кога си то уђанисала Тина па си пала у дефект само што не почнеш да цмиздриш? Да није то онај фрајер што те је муштрао у кафићу?

- Ма не , тог сам билмеза средила тако да више неће смети ни да ме зракне. Тангирала ме откид жвака моје пајташице Јасне коју је напумпао мацан а онда ухватио маглу.

МРЗИМ

Мрзим своју тесну шофертку купљену на бувљаку.

Мрзим политичке дркоше што замајавају народ.

Мрзим коке које на сваком кораку прже своје рогоње.

Мрзим ћорави пасуљ од кога по цео дан фарбам ваздух.

Мрзим уске пантишке што ми стежу коћавце.

Мрзим учене цвикераше који стално терају мајмуна да повраћа.

Мрзим овај мардељ, ову рупчагу у којој сам се изпиздио и где ћу да оладим папке.

БЛЕКАН

Тај блекан ми је дозлогрдио својим дилејисањем. Кад год се сретнемо соли ми вијуге. Те зашто гризеш ово, те зашто риљаш оно? Где ти је кефало? Ништа ти не капираш, имаш дугачак фитиљ. Ја бих то боље хендловао од тебе.

Онда је почео да ми гужва карактер иза леђа, да кења кваке около. То је ствар оладило до даске.

Нисам хтео да прљам руке с блеканом. Цалнуо сам двојици горогана да га среде. Убили су бога у њему.

УКЕЊАО НАМ ФИРМУ

Нас тројица, проверених пајтоса, књинчили смо у „Мажи” са Дарком Зубом. Зуба је случајно налетео и ушљакао се у друштво.

Нисам га варио. Био је надркан момак. Док смо лепили жваку стално се курчио и много пио. „Мажа” је фенси ресторан и није за такве дркоше.

Одједном, док смо ваљали форе, побледео је и ударио у бљувку. Само нам је то требало. У „Мажи” су нас кустоси жикали као fine момке а овај морон нам укења фирму.

Ухватио сам га за офингере и отабао с њим у клоњу. Док је певао Риголето изређао сам му све по списку.

ВНИМАНИЕ
К ВАШЕЙ
РАБОТЕ

РАЈ НА ЗЕМЉИ

Стиже ми бува од френда у Холандији. Шара у мејлу да тамо кулира. Ретко шљака. Прима неку социјалну трансфузију и дилује крек. Клопа и цирка, каже, боли глава. Рибе на изволте. Само их ошацујеш и одмах на карање, Пправе се ноћне гозбе, кућни куплераји. Муљају, цугају и просипају ноте. Слободно ваља спид. Нико га не дира. Рај на земљи.

НЕ ОДВАЈА УВО

Изрибао сам Владу Кезу. Није шупаљ фрајер али често омане. Не одваја уво за савете старијег и паметнијег пајтоса.

Певнуо сам му да не иде на лер и улази у неке облачне куловштине. Није ме послушао и сада је у були. Тешко може да се извуче. И муркани су му на трагу.

ОДМАХ НА КЊАВУ

Већ три месеца нисам опалио своју приколицу. Непрестано сам у фрци. Послови навалили. Не можеш да скењаш обавезе. Шљака се од јутра до сутра.

Рано дигнем сидро. На брзака убацам нешто у кљун па у офис. Тамо окрећем жицу: тупеж жваке, нове шеме, транге-франге, пиш-паузе, пичвајз, ватровање. Мораш бити видра у послу да те мангупи не заврну.

У подне једва стигнем нешто да жвакнем. Убиће ме брза храна.

Кући дофурам касно, исфирцан ко пас. Мислим само како да се ресетујем. Одмах идем у зембиљ на књаву. Какво кресање!?

ГУТАО САМ КНЕДЛЕ

Одландрали смо у бискиш. Сањи је нека ортакиња препоручила филм па ме жицарила да одемо.

Наша раја готови филмове и радо их кужира. Овај је, бар за мене, био бљак. Нека жабарска лимунада са певањем и пуцањем.

Било ми је сморно. Ватао сам зјала па им чупао крилца. Гутао сам кнедле на дупетрону али сам ћутао. Нисам хтео да фурам свој фазон Сањи којој је филм одигравао.

СТАРЕ КЊИГЕ

Има тезгу на Бајлонију. Тракеља старе књиге. Готиви романе, приче, песме. Мали је милион политичких срања. Оних из бивше Југе.

Питам где све то набарта?

- Па пуни су подруми и тавани књига - каже. Понеко их фрљокне и у контиш. Од како је раја обедачила ко да има пик на књиге. Гледа што пре да их одјебе. Ко да су нам књиге криве што смо у були.

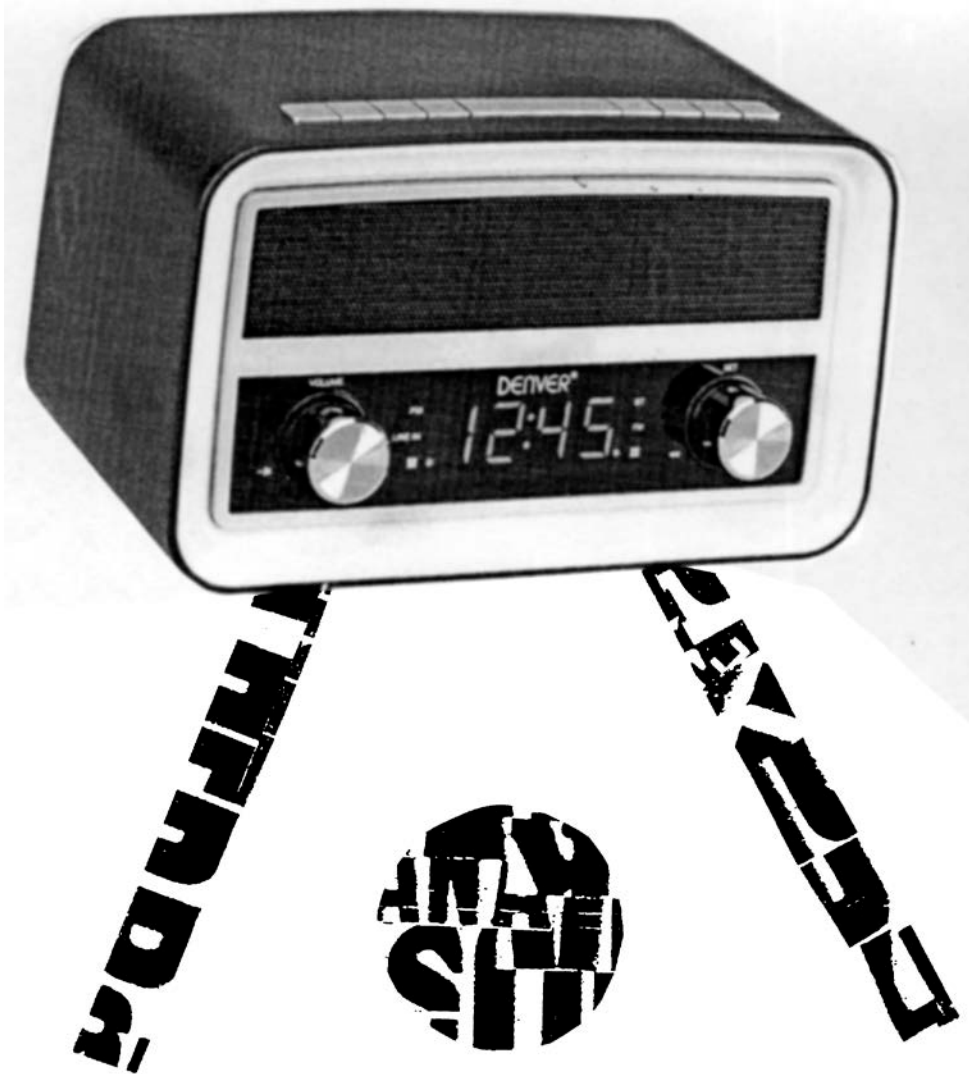
На пијаци ретко ко га и зракне. Долепрша понеки профандер и ђаколо. Преврћу, листају, ретко кад пазаре. Прозује дани а да ништа не удоми.

КУЛИРАМ УЗ ВИСКОЗУ

Седим у кокошињуцу. Сања је отперјала до неких својих пајташица.

Нисам хтео да ждракам телку. Све је збрљекнуто. Слоши ми се од свих тих срања. Не листам шаре. Не готивим књиге.

Укључим радивоја. Нађем добру ћирилицу. Кулирам уз вискозу. Не откидам се. Пуца ми штикла.

СЛОЖИЛА ЈЕ ФАЦУ

Певнули су ми да морам одвојити табане до Симе Шрафцигера. Тај гелиптер нам је био преко потребан. Ствар је била чупава и не може више да се цинцулира. Ако и даље зевамо пропашће нам готивна шљака.

Сима је становао, богу иза ногу, негде на крају Бегиша. Нова недавно усељена сандучара, гајба на трећем спрату.

Зазвонио сам. Отворила је млада риба забринуте фаце.

- Да ли је Сима кући? – питао сам.

Жаруље су јој севнуле. Сложила је фацу.

- Закаснио си – испљунула је и на брзака затарабила врата.

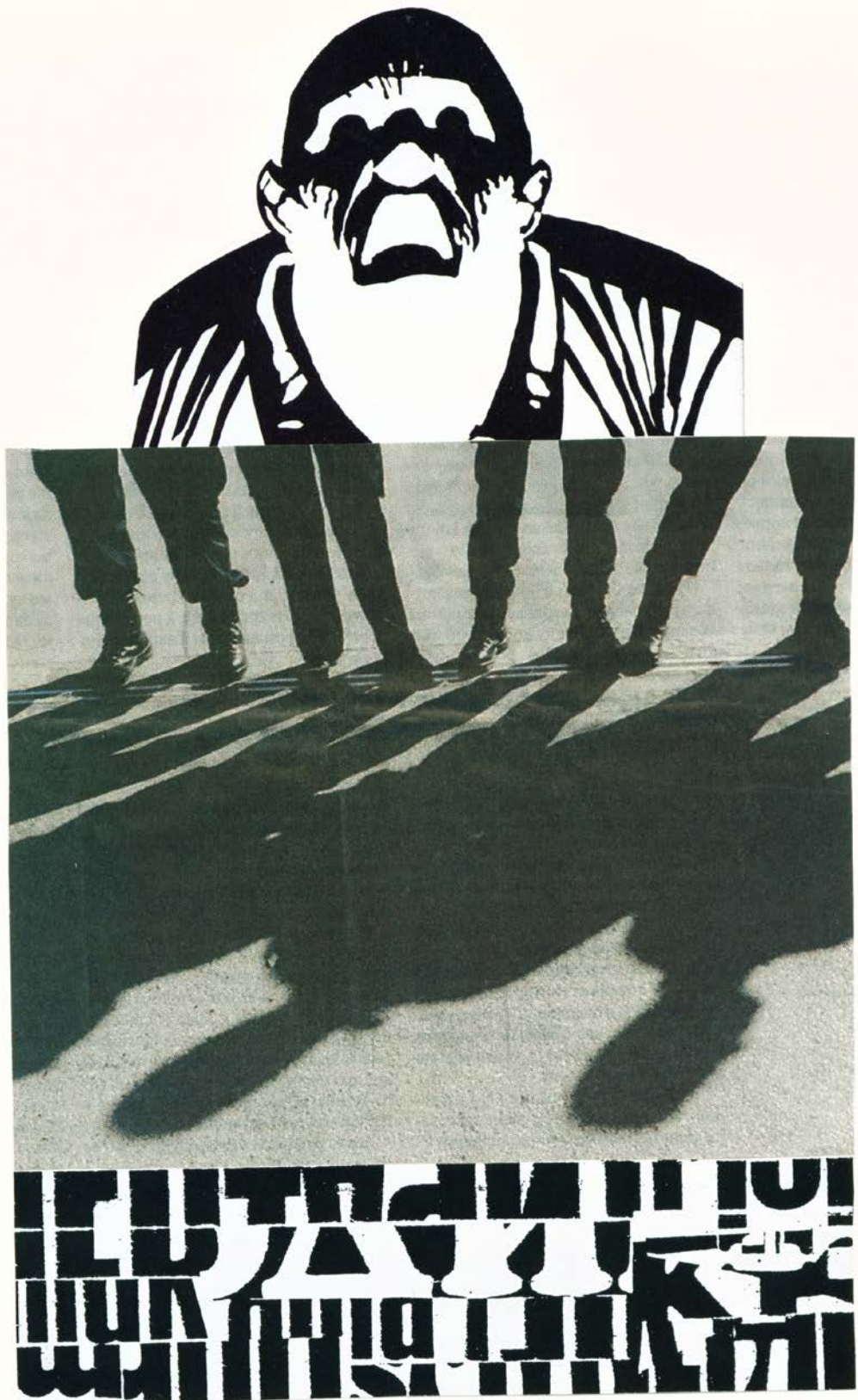
ОДСВИРАО БИ МИ ХИМНУ

Тог фрајера често срећем у Бегишу. У шпартању по Калишу, Ташу, Кнез Мишовој. Кракат, штркљан с дебелим ђозлуцима у изношеној тексас рокерки и црним пантишкама. На ногама му буђаве најке. Као да је исфурао из неког жабарског филма из шездесетих година.

Нисмо се ђанисали али би ми он климоглавом, уз благи кез, увек отсвирао химну. Ја сам му на исти начин аблендовао.

ШЛОГ

Имали смо фрку у фамилији. Матори нам је у офсајду. Шлогирао се. Како је клошарио то је морало да се деси. Ретко је ишао код доце. Манцао масну храну. Пљугао тридесетак канцерки дневно. Од како се конзервирао стално пред телезуром. Није пропуштао сапуњаре и кримиће. Ретко у шпацирунг. Никад фискиш. Идеална шема за шлог.

КО РИБА НА СУВОМ

Дан је био врућ. Ни дашка ветра. Ознојило ми се говно у дупету. Изгиљах мало у центар мардеља да ошацујем ситуацију.

Раја шпарта ко ошамућена. Све живо фура на Аду Циганлију да покваси гаће. Улицама шишају сокоћила и басови. Упржила звезда. Бегиш прекрила цуба и базд мунђосане чорбе.

Једва сам дисао, ко риба на сувом.

РАЧУН

Увече је зврцнула Марина. Лепили смо жваку пола сата. Дрндала је о свему и свачему. Контао сам да никад неће откачити слушку.

Између осталог била је узортирана и због оног рачуна који синоћ у „Хаџи“ нисам могао да ригнем. Био је заиста велики ко кључ од луднице. Морао сам да се огребем. Срећом, нашао се ту један пајтос који ми је одвојио нешто прљавог веша.

- Нисам знала – рече она – да су у „Хаџи“ ударили такав бетон. Лупају по ушима ко да си у париском „Рицу“. Да ли ћеш моћи да изађеш из буле?

- Нема фрке! – одвратих – Све је опегло. Други пут ћу напунити барку ловом а не онако да чабрирам.

ДОМАЋЕ КУЛИРАЊЕ

Киснули смо за столом у мутваку. Мунгос нам је у чаше сипао рубвиз који је дочкао. Сања је за шпоретом готовила крупне сремске кобаје. Њихов мирис улазио је у њоцу и фронцлао мензу. Једва смо чекали кад ће кобаје да долепршају на сто. Пожуривали смо Сању. Са рубвизом биће то права гозба. Домаће кулирање.

РАСАНИО СЕ

Дача Бритва још је књавао кад сам позвонио на његова врата. Протрљао је крмељиве жмигавце и послао у место рођења кад ме је уђанисао.

- Шта ћеш кога ђавола овако рано? – испљуну.

- Требаш нам за важан клишерај - аблендовах улазећи у гајбу.

Унутра је био русвај, па оверих да је ту ноћас било велико шизилиште.

- Какав клишерај? – упита.

Када му провалиих фору о каквом се послу ради и која ће лова да падне, Дача се на бомбака расанио.

НА БОМБАКА

Седео сам у "Коларцу" кад уфура неки тип са мојом бившом
рибом. Држали су се за руке и нешто ведро цакали.

Дигох котву да поздравим Нину. Дуго се нисмо ођанисали.

Била је изненађена. Тип ме разрооко шацовао. Зентовало се да му
није право што ме види. Био је згодан ко несрећан случај. Велики
слиновод, фалшована фаца, очи ко шест банки.

– Ко ти је овај Дракула? – Питам Нину.

Она затрепта својим шлагер жмигавцима. Тип стартова, на
бомбака, и жвајзну ме пеглом у браду.

ПИШКУР

Позвао ме пајтос на журку. Славио се тандрбал. Било нас је двадесетак мачора и риба.

Одвојио сам једну омању црнку. Права бумбица, вртирепка. Масни гузови, велики сифони.

Није хтела много да одваја жваку. Одлепршасмо у бањаж и затарабисмо врата. Задигла је минић и скинула гаћеронце. Кресали смо се стојећи.

Био сам под великим напоном. Пао сам у дефект и брзо свршио. Риба је шизнула.

– Баш си пишкур! – рекла је надрндано и ногирала ме.

КЛУБ КЊИЖЕВНИКА

Киснем са Војом Дилинџером у Клубу књижевника. Пијуцкамо вискозу и шацујемо инвентар.

Ово ти је фазон-бирцуз. Долази само одабрана клијентела: политички дркоши, глумачка боранија, тропа писци, нови ловатори, те-ве шалабајзери, провинцијски бумбари, "славне" фаце из "Курира", "Великог брата" и "Фарме". Ту можеш да ждракнеш цео шминка Бегиш. Палапрдају, размазују пљувке, бистре политику, фолирају се, показују своје безвезне фрњокалице и мондиш перје.

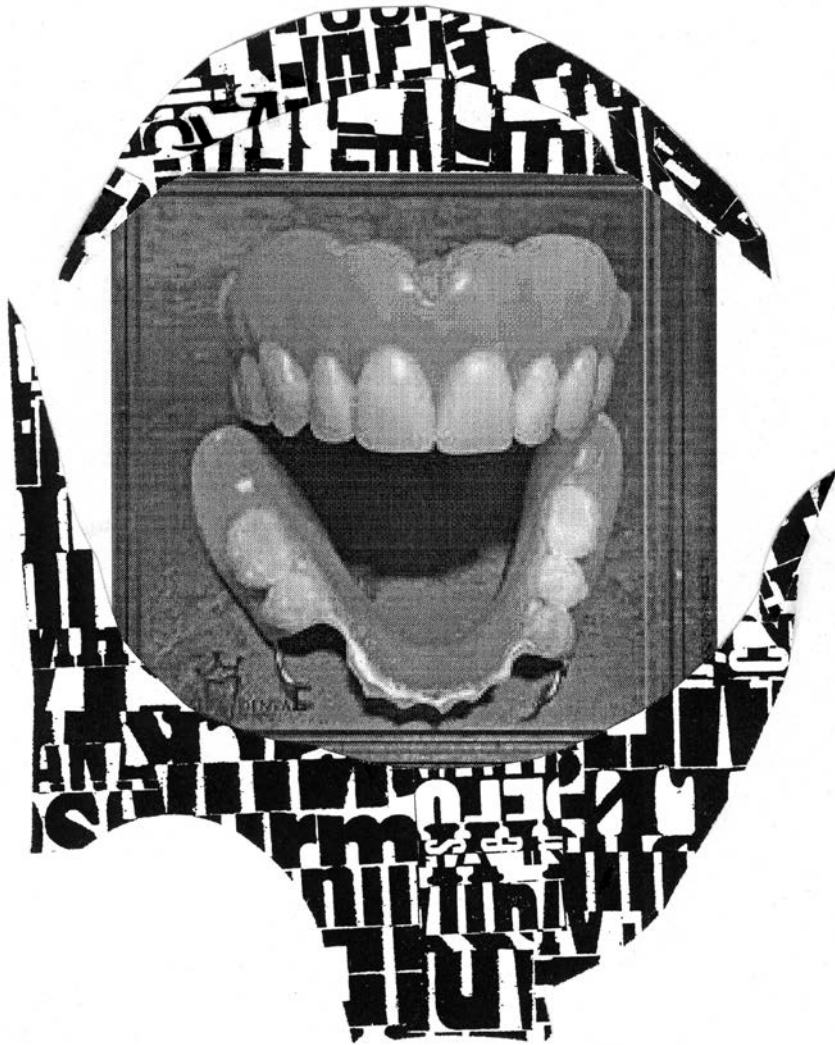
Воја ти је овде староседелац. Већину раје ђанише а са некима је и на "јеби си матер".

ПРОТЕЗА

Жали се Паја Зец. Раскурцали му њупавце у некој макљажи па се сада кози. Не може да клопа а воли добру манцу.

Отабао до кљоватора да види шта да ради. Кљоватор му повадио крњке и казао: мора протеза. За протезу треба велика лова кука Паја.

Шта да штрика. Мора да је зготови.

УСРАО ЧВОРКА

Одједном ми се слошило. Био сам у офсајду. Заболела ме менза. Добио сам температуру и певао Риголето.

Сања се успандрцала и звала доцу. Дофурао је хитро. Измерио ми притисак, бацао фарове у сливник, шацовао плућа. На крају каже све је о.к, ко опегано. А онда пита шта сам данас клопао.

Изгледа да је ту била квака. У мардељу сам, на брзака, да смирим ждеравац, смазао пљескавицу и тако усрао чворка.

УБИЛО ЈОЈ СЕ

Не готивим да ме неко жљовари и чантра. Волим да ми се све одмах испљуне у фацу. Тртирам чисту ствар, истину. Онда знам шта да шљакам, како да се цањам.

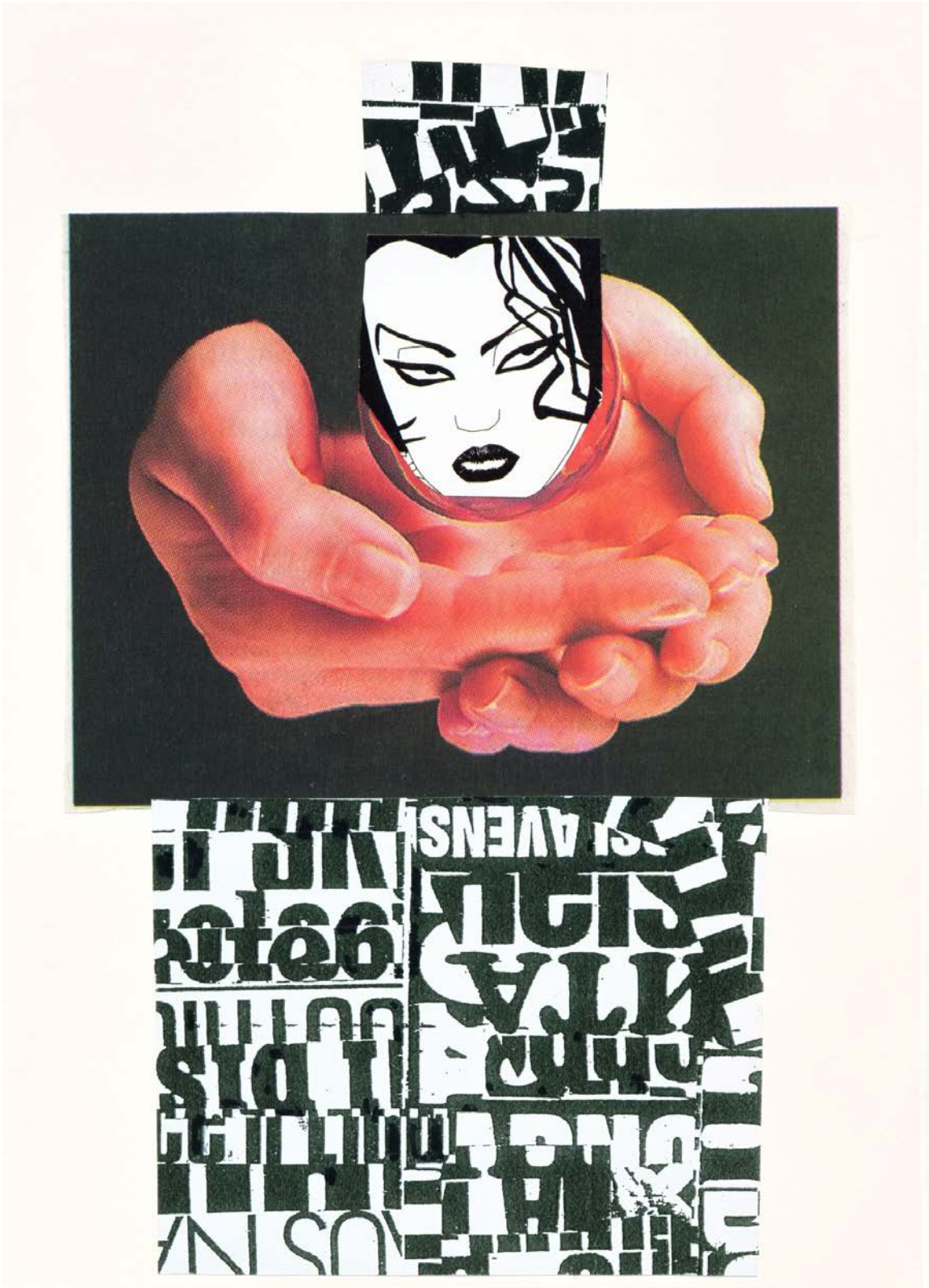
А Сања је волела да чантра. Мутила је ствар без разлога. Често није имала благе везе шта је хтела. Убило јој се.

Нисам волео та њена фолирања. Жљовали су ми живце.

НИСАМ ИЗДРЖАО ЊЕН ШМЕК

Упознао сам је код рођака. Била је то шмек кока ко из цртаћа. Још увек готивна. Негован намештај, фасада, грива. Ударала је фенси гланц. Перје у фазону: јелењак, миника, мондиш шујке.

Имала је велике фарове. У њима нека квака, нешто тврдо, дрвено. Кужирала ме отровно ко да ме скрозира. Нисам издржао њен шмек. Био сам збланут, убачен у штранглице. Дисао сам на шкрге, ко да сам на акуширању у мурији пред истражњаком.

СВЕ ЈЕ ПОД КОНТРОЛОМ

Само што уфурах у "Шуматовац" звркну ми мобилка. Зове Сања. Узортирала се, глас јој се тресе, једва јој провалих фору.

Каже звао те неки тип, диже ватру, пржи, псује. Кења кваке како си га попалио, продао му дивча жваку, дрпнуо велику лову. Бунари те, а кад те скемба поломиће ти кости, преселиће те у читуљу.

Смањујем јој доживљај, ладим јој капислу. Контам о чему се ради. Ствар није тако чупава. Тип је мало луд али цикетан, ситна риба плуцкавица.

Кажем јој: "Смири хормоне душо, не тренирај живце, све је под контролом".

НИСМО МИ ОБДАНИШТЕ

- Шта мислиш о малом Бори? – упита ме Мунгос док смо пијуцкали дасковачу у његовом кокошињцу.

- Клиндов је тек ушао у клапу – рекох – веома је млад, надам се да ћемо нешто утркељати у њега.

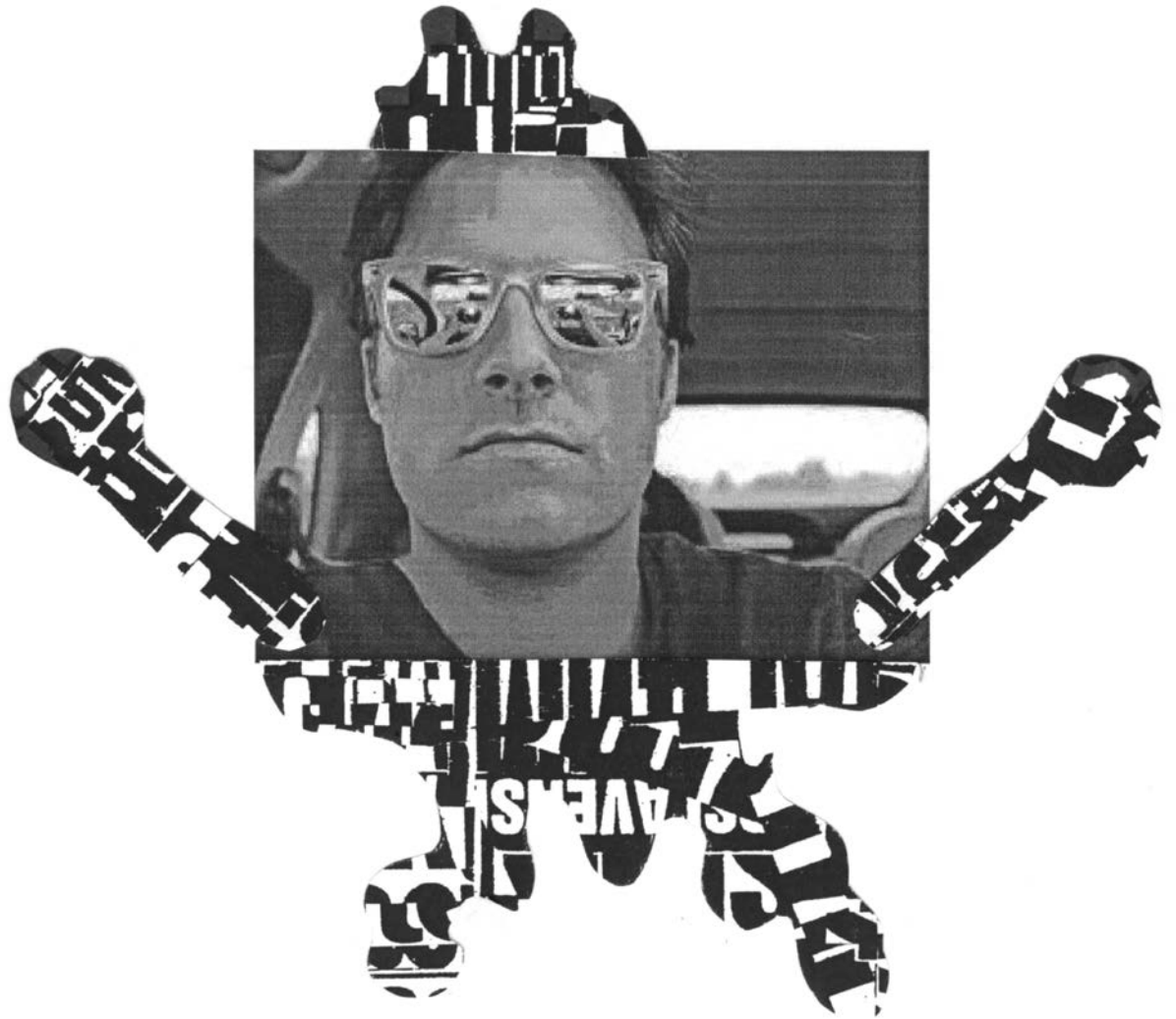
- Контам да га пошаљем у Уј Видек да зракне шта намеравају они мангаши што нам се стално уфуравају и соли туђу чорбу око масних послова овде у Бегишу.

- Дечко је још зелен – ускопистих се – та банда је опасна, ако га провале може да надрља ко жути.

- Време је да почне да шљака – испљуну Мунгос – нисмо ми обданиште.

НАПРАВИЋУ ОД ТЕБЕ ДВОДИНАРКУ

- Зврцнула ми мобишка.
- Ко је? – питам.
 - Знаћеш ти ко је кад те ухватим кретену – дошета ми у уво неки накурчен, промукао глас.
 - А зашта ћеш да ме ухватиш?
 - Поломићу ти кости, само кад ми паднеш шака, одраћу те живог, рођена мајка те неће провалити морону.
 - А шта сам ти то збиберио па ми претиш?
 - Готов си! Неће ти помоћи нико жив! Направићу од тебе дводинарку, запамти клебецану – продра се типус и прецвика везу.

КРПИМО МРТВАКЕ

Дупета ми се Ранко Мутаџи. Дуго је био без посла. Најзад га нагазио. Постао гробар. Добра плата, а ради и прековремено. Људи одапињу папке, треба их лепо таксирати на онај свет.

На почетку се истакао на послу. Тата Мата га похвалио.

- Шљака није тешка – каже – риљам рупу са још двојицом ортака. Лаћарно је и весело. Лепимо жваку. Крпимо мртваке.

Остао сам без текста.

НАДУПАЧКЕ

Био сам бесан ко глиста. Љуба Ђон није утркељисао ваљугу онако како треба. Упутио сам га шта и како да хендлује. Шљака је била важна за целу клапу. Он на моју жваку није одвојио уво. Петљарио је по своме, све надупачке, и усрао ствар.

ОДМОРИ ТЕЛКУ

Свашта човек види на телки – дави жваку мој комшија офрчен пензос. - политичаре, мудросере који су по цео дан окачени. Од њихове цибра жваке заболи стомак. Базде им фрцангле ко да су из клоњаре.

Дивча доце, фолере и лекове који све болести и испале лече. Дижу из мртвих.

Певаљке фолкуше чије бљак халакање бетонира уши.

Сапуњаре и грозоморне филмове од којих после не можеш да се осовиш.

Не преостаје ти ништа друго него да одмориш телку и одеш у зембиљ на књавање.

ИСТРЧАХ НА БОМБАКА

Возио сам се ноћним басом од хотела „Славија”, где сам банчио с пајтосима, ка „Коњу”. Накресан и гроги задремао сам.

Бас је стао код „Коња”, где је требало да исфурам, а онда дигао котву.

Скочих, као опарен, са дупетрона и прикењах се возачу.

- Другар, можеш ли да уштопаш профурао сам станицу?
певнух мазним гласом.

Возач окрете тиквару, ждракну ме, уштопа конзерву и отвори врата. Истрчах на бомбака и махнух му шапом у знак поздрава.

ЖВАКНУО КВАРНО

У чабру сам. Лежим у зембиљу потпуно исцрпљен. На фрњоки крупне грашке зноја. Шапе су ми на шпајзу. Он ми је фаличан. Отеко, тврд ко камен. Пече, жари боли. Бол се пење нагоре према чуки. Манта ми се у тинтари. Црева ударила у мувинг. Крче, солирају. Из фанфуље опака шејтанизација. Излећу мирисни гњурци. Дижу фрку. Жестоко фарбају ваздух. Канди ко у кењари.

Мора да сам у пампур-бару жвакнуо нешто кварно.

СКЕМБАХ МОРОНА ЗА ЖЛОНДРУ

Киснуо сам у бирцузу већ накресан. Муштрале су ме бројне кваке. Сања је била у офсајду. Испуцали смо се с ловом. Исправљао сам мртвом магарцу курац. Нисам знао како да убијем кривину из те буле.

Неколико столова испред мене кљинчио је неки каракушљивко и фиксирао ме. Чинило ми се да га ђанишем али неznam одакле ни како.

Типус диже котву и приђе ми. Био је то бивши Сањин момак Срђан Килави. Сања ми се жалила да ју је тукао.

Стрељао ме је својим буљавим подмуклим дзиљкама.

- Како ти је жена? – испљуну церећи се.

Скочих заурлавши и скембах морона за жлондру. Заколутао је жмигавцима, избацио лизаљку и закркљао гушећи се.

На брзака дотабана Груја келнер и раздвоји нас.

- Шта ти би – просу – умало да укокаш човека!?

КАКЕ ЖВАКЕ ЗА ЛУДАКЕ

- Ко данас риља књиге? – пита мој рођак Живко Славуј, док седимо у кафићу. – Нико! Нико брате, чак ни писци. Само дрљају, пуне карафрцоклама компишке и бацају своје отровне језичине на луде муве.

Живко је био наш породични кликераш, јајоглави мудрац. Доста је читао а понешто и шкрабао.

- Па, ето, и ти – наставља он – јеси ли читао нешто скоро?

Одмахујем главом. – Какво читање од шљаке, клишераја и ваљуга не знам где ми је глава. А зашто и да читам. Шта могу ти клебецани да ми бекну. Седе за компишком и како жваке за луде.

ШЉАКАО ЈЕ НА ШТАЈГИ

Штркљаст момак, трокрилац са великим шапама, шљакао је на штајги. По фаци му се видело да је готиван. Симпа кез. Крупни фарови, помало скењани.

Са кантом и метлом зујао је около и чистио пероне.

Понекад би га мангупи фортали. Намерно, пред њим фрљнули би пикавце и цубу. Није дизао ватру. Очистио би то без чантрања и фурао даље.

ДАН МИ ЈЕ ГРОЗОМОРАН

Сам сам у гајби. Трнгузим на зембиљу. Отпадање до зла бога.
Цимама заредом двадесету пљугу. Пикавце бацама на под и газим ногом.

Сливник ми је надражен димом. Пече и хили. Жмигавци
закрвављен. Лабрње суве, спржене. Шкрге пуне абдики. Покушам да их
проветрим. Загрцнем се и кашљем. Ни цирка не помаже.

Дан ми је грозоморан. Како да прецвикам ову сморину?

КАД ЋЕШ ДА СЕ РЕСЕТУЈЕШ

Цео дан сам решавао неке кваке око посла који ми је најавио Мунгос. Био сам у офсајду, трошан ко подгрејан леш, кљуцало ми је у чонти,

Требало је зготовити план како да ту велику мунђу успешно хендлујемо. Није ми полазило за руком. Жмигавци су ми се склапали од напора и умора.

Сања ме је забринуто шмековала и певнула:

- Доста си иживљавао ћелу, кад ћеш да се ресетујеш?

РАНОРАНИОЦИ

Изгиљао је из кокошињца снажно залупивши вратима. Био је фрустриран и гроги. Слабо је тровао сову. Целу ноћ су га фортали грозоморни снови. Није му се ишло да шљака.

У ходнику за пицину длаку судари се с комшом.

– Нешто си поранио? – кевну комша уз повећи кез.

– Мора се – аблендова он надрндано – чека шљака. А шта је с тобом? Ти си пензос, где ћеш овако рано?

– У рибе, на пецање – одврати овај – данас ће, кажу, риба да ради ко луда.

КРВИШ ЖВАКЕ

Мита Гуштер волео је да пушта буве и да се дркуни својим швалерацијама. Имао је језик ко лопату.

Риба са којом би имао спојку била је, у причи, иста само се радило о разним временима и местима где се кресање пасирало.

Час је то гајба, час Митин стојадин, час пица-парк.

Није био давеж. Жвака му је била живи пиш. Проваљивао је сјајне буве. Пајтоси су радо одвајали уво за његове крвиш жваке.

БИО САМ ТРОШАН

Дофурах касно у гајбу. Били смо код Мунгоса. Договарала се велика мућка. Све је требало испланирати. Нисмо смели ићи на лер. Само добар план донеће велику лову.

Био сам трошан и гладан до јаја. Код Мунгоса се само цирисало.

Сања је одавно одлепршала на књаву. Нисам хтео да је ремнем. Отворио сам фригу и узех мало прдавца и подригушу да бацим у кљун.

МИЈА ШТУКА

Доџали смо код „Маже“ и растезали жваку кад одједном појави се Мија Штука. Ударио гланц, намонтирао се ко за спојку: мондиш перје, крпа с палачинком, стерео ципелишке.

Знали смо да готиви лепо да се пицне и да вија згодне рибе, али ово је било за пун курац! Фрасирали смо се. Пре два месеца муркани су га ћоркирали због неке паљевине. Дeroња му одаламио годину дана боваре, а он, ево, већ данас ландра и таксира околo.

ШИЗИЛИШТЕ
(По причи Ј. М.)

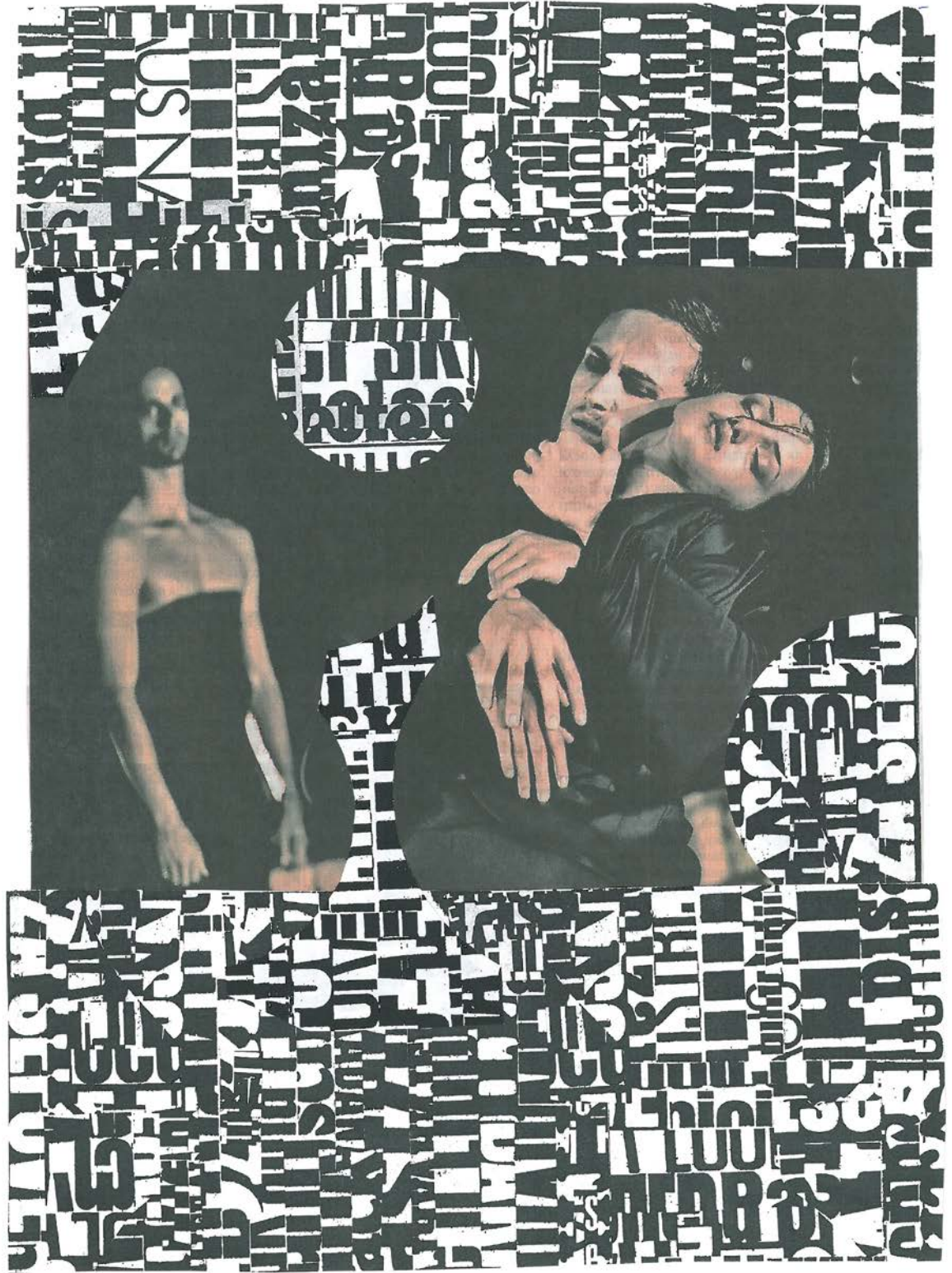
Да не петљарим много, испљунућу жваку.

Сањах шизилиште, велику журку. Пуно раје: цукиш мацани,
фенси фрајле.

Ударила сам гланц. Набацила белу хаљину, кожомепку, париске
шујке. Сви су ме зблануто шацовали. Мачори посебно.

Клинке су биле љубоморне. Док сам танцовала, оне ме, на кварно
саплету и фурну. Оманула сам и скоро попила патос.

Неки фрајер, чију фацу у оној фртурми и тами не прокужих,
ухвати ме да не љоснем. Шапама ме је зграбио за амортизере. То ме је
напалило. Само што не убалавих.

МАКЉАЖА

Пре три дана имали смо гадну макљажу. На двојицу наших пајтоса кренула ђоном банда наркоса у Босанској.

Зврцнули су нам мобишком. Упалио им кец, били смо у близини.

Кад смо дотабанали наши пајтоси су већ били у були. Једном је био разбуцан слиновод, а други је имао рану на чонти.

Бацили смо се на банду штанглама и скакавцима. Били су у фрасу. Очи су им отишле у чвор и брзо су збрисали.

НИЈЕ СЕ ГЛАСНУО

Мунгос се попео уз степенице до своје гајбе. На бомбака учини му се да има неког унутра. Из гајбе се чула мјуза, сентиш.

Полако је одбаштао оквир и ждракнуо. Тијана је киснула на шлофињаку. На себи је имала плаве цинсерице и јелењак.

Очи су му отишле у чвор. Није волео овакве провале.

- Морала сам да долепршам – певнула је Тијана смешећи се. – Узортирала сам се, дуго се ниси гласнуо.

У СКАЦИ

Моја јазбина је у Скаци, каже ми Драган Глиста. Прифурам се прозору и ждракнем. Раја зуји, лади јаја, кулира се.

Мачор и маче тетовирани од радости кисну на клупи пред Ђурином кућом. Мачор нешто вергла. Развукао лабрње од ува до ува. Маче га држи за шапу и побожно гута.

Лаћано је што ту не пасујем. Немам шећерну болест. Не готивим никога. Нисам таличан, ал нисам ни у бедаку.

Пуца ми трегер.

ЦАЈКА МЕ НЕ МИРИШЕ

Мунгос ме забринуто зракну.

- Који ти је патак? Низ чији се гелендер спушташ? Личиш ми на изгубљен случај.

Ждракам: уфитиљио си, калирао, једва те папци држе. Нису ти, изгледа, ни сви кликери на броју. Права њуња. Покупио си уши, не зентујеш и не шљивиш људе око себе. Испљуни какве су то форе.

- Гутам кефу. Заћорен сам, затетребио, а цајка ме не мирише - аблендовах резигнирано. – Зато сам овако сјебан. Знаш да си цар. Пајтоси смо, али твоје фрцангле и слатки глаголи сад ће ми помоћи ко мртваку облоге.

НИКАД СЕ НЕ ЗНА

Тог типа не ђанишем. Мали патицврк. Готиван шминкер. Често се оњушимо на улици, у транци у бусу. Ескивира мој несврстан поглед кад га шмекујем. Скрене жмигавце у страну као да од нечег цвика.

Хтео бих да га уштопам и питам ко је и шта хоће, али се одвадим. Можда је кртица коју је противничка клапа убацила да ме репује и утркеља. Никад се не зна. Треба се штековати.

СМАЊИ МАЛО

Доњао сам Сању да стигне у кокошињац. Шљакала је много и долазила касније. Нисам готивио да сија закашњење.

Прелистао сам новине и гледао телку. Давао се неки каубојац. То сам увек ђанио да гледам.

Цимао сам пљугу, а онда пикавце штекао и бацао веце шољу. Сања није волела што много пљугарим.

- Skeњаћеш се – дизала је ватру – смањи мало.

ЛАЖНИ АМЕРИ

Префолирали ме фрајери. Провозали на рингишпилу. Увалили дивча жваку. Испадох бекан.

Требали су ми хитно зелембаћи да намирим рачуне. На брзака купих гуштере од неких левака. Нисам их прешпиловао. То је био скењ.

У циглани ми одмах испљунуше: лажни амери, вешто штеловани. Падох у дефект. Рикнуо сам велику лову. Умало ме не звекну шлог.

ШАЛАБАЈЗЕР

Одландрам до Ургентног да оверим Стеву Блентавог. Возио је лудо прдавац и скрљао се негде код Ушћа. Разбијена чонта. Сломљене шапе и десна гљарка. Кокнута менза и унутрашњи органи.

Шалабајзер, сав у завојима. Дише на шкрге. Месари га једва закрпили.

МАЈСТОР ВЕСА

- Оладио папке мајстор Веса – обавести ме Мунгос преко жице.

Веса је био наш стари калауз и саветник у многим мунђама. Имао је добро кефало за тешке ваљуге. Добро су му радили кликери.

Тражили смо од њега савете за разне јебаде у које смо улазили.

Мајстор Веса, како смо га звали, био је цар, увек спреман да нам помогне. Њеови савети су нас често вадиле из чупаве буле.

ГЛАВОГУЗ

Ждракни овога. На шта ти личи? Зинуо ко сироче на бурек. Да га питаш како се ваби не би знао да певне. А свршио неку образовку.

Смотан, тутлебак, труба фрајер. Лупета ко милица из гузица. Не уме ни пању да њупа.

Уста су му ко чарапин почетак. Кад их отвори и почне да одваја жваку одмах видиш ко је и шта је. Прави главогуз.

ДОСТА ЈОЈ ЈЕ ЧЕШЉАЊА ЈЕЗИКА

Седео сам у гајби са Сањом и развлачио жваку. Тркељисао сам о клапи, о пајтосима, о мутљавинама и јебадама које смо имали.

Сања је неко време чколила а онда живчано реаговала.

- Доста ми је тог чешљања језика. Имаш ли нешто друго, лепше да ми певнеш?

- Па о чему другом да ти причам? – одвратих збланут.

- Киснем данима у гајби, црчим у мутваку и буљим у телку.

Изведи ме у ресторан, у бискиш, заслужила сам то.

ТЕШКО МИ ЈЕ БИЛО ДА ГА ПРОЧИТАМ

Са Митом Мутавим повремено сам се хаверисао. Гамбали смо на пецање које је он готивио. То му је, колико знам, био једини шем.

Мита је био готивац. Шљакао је као чувар у коцкарници. Коцоши су се штитили да их не изненади мурија. Он није ваљао лову. Није био коцош. О том послу, који није баш много ђанио, понекад би ми истркељао штосовите приче. Коцоши су били шашкаст свет.

О себи је мало фолињао. Тешко ми је било да га прочитам. Био је затворен. Као да је нешто скривао.

НИЈЕ УПАЛИЛО

Стопирао ме неки тип у Булишки код Таша.

- Ћао пајтос, како си шта радиш?

Ждракнух кулова, не сећам га се.

- Ја сам Мишко Зец из образовке. Заједно смо пикали фуцу и гонили клинке – певну он.

- О Мишко – аблендовах – како си другар, где си, шта шљакаш?

- Ево, живим ко бог. Добра жилка, добра лова. Имам велику гајбу и мерцу. Ожењен сам Јаном, оном из наше крајке. И ти си јој се, рекла ми је, набацивао, али ти није упалило.

ЗАУДАРАЛИ МУ НА ПАЈКАНЕ

Кииснуо сам с Мунгосом у једном земунском пампур-бару. Цугали смо пиво и лепили жваку кад нам се прифураше два типа. Били су на фињака, фенси дресовани. Један од њих с пиколо брковима, уз љубазан кез, упита да ли могу да се прикењају за наш сто. Мунгос их отровно ошачова, одмахну руком и певну: „Безецовано је, чекамо пајтосе”.

Кад се типови удаљише, Мунгос се окрете мени и испљуну: „Заударали су ми на пајкане”.

КО ДА ЖИВИМ У САКСИЈИ

Шта сам могао да хендлујем? Искулирао сам. Упрскао ствар. Нисам добро скрозирао ситуацију. Човек с којим је требало тај посао да утркељам није дофурао. Није се ни гласнуо. Не знам зашто? Ко да је у земљу пропао а урадили смо шему. Идеја је била моја. Вероватно је нашао другог ортака а мене испалио.

Не умем да прочитам људе. Зелен сам. Свима верујем па често попушим фору.

То је Мунгос и раније приметио.

– Ждракај човека право у фацу – говорио је – па ћеш видети с ким имаш посла. Њушка и жмигавци све кажу.

Ја, изгледа, немам те чуке у глави. Ко да живим у саксији. Веровао сам човеку на реч и извисио.

ГАМБАЛА ЈЕ НА ПОСАО

За доручак мртва природа на брзака. Сања би још попила дупљак шлогируше с млеком. Гамбала је на посао. Цвикала је да не закасни. Био јој је то први радни дан на шљакарцу.

Одфурали смо колима.

Брзо сам се вратио у гајбу. Висила ми је о врат гомила квака које треба што пре решавати.

ЦАР

Мунгос је волео да одваја жваку и да се курчи својим љубавним авантурама. А ја сам готивио да за те његове жваке одвајам уши.

- Знаш, коке су прћакнуте – певнуо би – мораш добро да копаш да би их смувао. А кад их зготовиш, и потераш на суво, онда си цар.

СВЕ ЈЕ СТАЛО

Киснуо сам у кокошињцу и контао. Ништа ми се није шљакало. Шема и онако није фурала. Све је стало. Раја нема лову. Убедачена је и укаргоњена. Пандркнула држава. Само лопине и шминкери понешто мувају.

Зазврндао је блаблафон. Мало сам се ремнуо али ништа. Ко му штрика црева. Нека звони. Нико ме се не јављам.

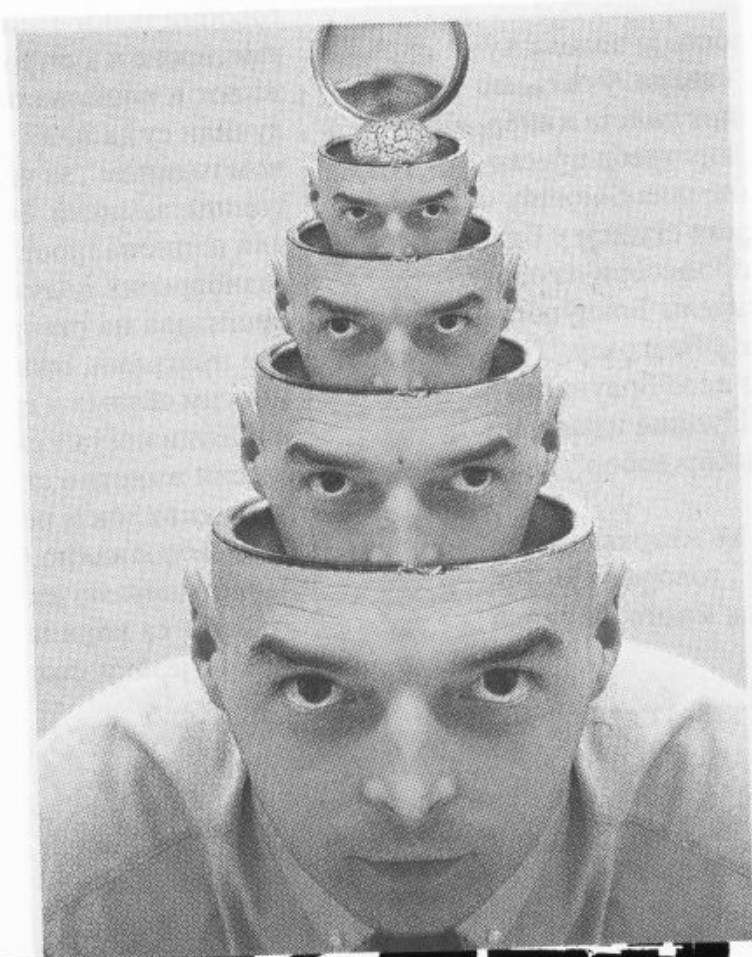
Навукао сам ћебе преко тинтаре и убио сову.

ПИРАНА

Зоки Пирана прави је махер у шљаки. Уме да проврти лову тамо где се не надаш.

Пре месец дана имали смо у клапи бургијање за неку жилку. После много одваљивања жвака и чешљања језика закључисмо да се тај посао не исплати. "Чиста куловштина", рече Мунгос.

Онда је Зоки Пирана узео ствар у своје руке. Омастио је бркове. За кратко време нафатирао се, пођонио вашке и показао да смо се збрљекнули.

REPTILES
AND
AMPHIBIANS
AND
MAMMALS
AND
BIRDS
AND
FISH
AND
INVERTEBRATES

ЦИГИ-БАУ

Дигнем сидро и отабанам у купатило. Идаљке ми се удрвениле.
Једва сам клацкао.

Зракнем се у огледало. Имам шта да уђаним. Прави циги-бау.
Штрокава, необријана фаца. Трошне кесице испод чорбастих фарова.
Крњави њупавци, жути од пљугаре. Кез ко у земљака.

Пустим певцу крв и отпливам у зембиљ.

ПИЦАН

Нико од нас није мирисао Ђоку Пицана.

Увек добро ужожиран, од кошоса до шујки. Шмекос. Све гланц: лајсна, скуп чукарац, златна алка, тамне цвике. Као да је изгиљао из неког жабарског фенси бутика.

Умео је лепо да одваја жваку, да се шлихта и продаје фолове. Рибе су гинуле за њим. За нас је био обично надркано говно. Имали смо пик на њега и желели да му што пре уштекамо неки скењ.

ЖИВИ МРТВАК

Тај не уме леба да једе. Од како га знам стално је фаличан. Те боли га ово, те боли га оно. Час је срчко, час канцерко.

Док није почео да шљака још је некако ишло. Ал кад га је стигло курблачење почела је фрка. Није му се шљакало. Дремао је ко бува на курцу. Хватао маглу, развлачио. Увек у офсајду. Ваљао је думине. Фолирао. Измишљао бољке све теже и теже. Доце нису знале шта ће с њим. Кљукале су га лековима. На крају, шлајмаре ми, постао је марод. Само што није ударио лулом у ледину.

Кужи на шта сада личи. Једва стоји на папцима. Калирао начисто. Кост и кожа. Дзиљке упале у тиквару. Живи мртвак.

ПАТОСИРАХ СЕ

Док сам чешљао језик са Пером Квргом припаде ми мука.
Заболео ме ждеравац. Почео сам да певам Риголето. Замутило ми
се у тиквари. Патосирах се.

Пера прифура да ме подигне.

- Претерао си – рече – надувао се се ко коњ. Мораћеш да
угасиш радњу. Стално си на жици. Фикс није за тебе. Свилен си.
Ако наставиш тако оладићеш папке.

МИШКО МИ СЕ УМУСИО

Ето и то да ми се деси.

Збарио сам рибу у кафићу. Одлепили смо жваку, зезали се.
Позвао сам је у гајбу.

У гајби смо наставили чешљање језика уз сентиш мјузу, лаку
цирку и ватарац. Риба је добро штуцала кљове.

Онда је почео стриптиз. Фрљокнула је прво дуксерицу,
блузхалтер, па пртљу и минималке.

Седео сам на зембиљу и шацовао је. Нешто није било у реду.
Нисам се попалио. Риба је била јебозовна али је мене нешто стопирало.
Мишко ми се умусио. Кулирао је. Никако да се дигне.

НАКВАШЕН

Добро сам се залио у бирцузу. Неколико дасковача па бетон.
Требало је чупаву куловштину, и безвезан дан, искефалити до прве
бандере.

Дигнем сидро, исфурам из пампура. Шеврдам мало лево, мало
десно али није лоше. Само добро око може да овери да сам наквашен.

СТРЕПТОМИЦИН

Мунгосу је одиграло како сређујем ствари. Био сам тата-мата за ваљуге, пун финти које кулови нису могли лако да прочитају. Зато ми је и делисао најтеже шеме. Знао је да ће жилка бити на време готивно сређена.

- Ти си макси фаца – певнуо би – најбољи у клапи. Мало си напаљен, ко тројански коњ, ал и стрептомицин за мућке. Гледај да утркељаш ствар како смо сконтали. Ако нешто не шлепа само окрени жицу.

ЦЕО БЕГИШ ЈЕ МОЈ

Стојим на тргу код "Коња". Велики Кнез у победничком фазону.
И сам се осећам ко кец на десет. Зајебо сам век. Хендловао добар
шљакарац.

Све је било чисто и лако. Такулин ми је пун лове. Цео Бегиш је
мој.

Почиње кишица. Раја бежи у кокошарнике и троле.

Не смета ми водолија. Њупа ми се. Полако дигнем котву ка
"Руском цару" да нађубрим црева.

ФРКА МУ ЈЕ

Реповао сам тог типа. Осетио је да има сенку. У полумрачном слепаку крај Калиша, утаблио се у једном цугу, окренуо и препознао ме.

- Да ли сте нагазили Пацова? – питао је.
- Нисмо, још га бунаримо, ко да је одмаглио у

Тунгузију. - одговорих.

Тип је наставио да одваја табане игноришући ме. На фаци му се појавио дрзак кез. То ми није одговарало.

- Журим, фрка ми је! – добацио је преко офингера.
- Видим! – испљунух и извадих утоку – шлепаћеш се самном. Морамо још мало да чешљамо језик.

СЛИЧАН КО ГОВНО ЈАЈЕТУ

Препоручио ми Сањин брат Жарко да прочитам књигу коју је нашарао неки његов пајтос. Каже: "Шапирај, зракни у њој је описан тип сличан теби."

Одавно не риљам књиге. И раније их нисам много готивио. Углавном пред књавање да убијем совку.

Одвојих тај џепњак. Нисам прочитао ни десет страна, фрљокнух га. Какав тип сличан мени?! Сличан ко говно јајету! Неки безвезњак који не зна шта хоће. Да ја тако блентаво хендлујем послове не би имао леба да једем.

ВЕЛИКИ ЈЕ СВЕТ

Кужиш ортак: рођен сам у Бегишу и пичим овде, гулим асфалт
цео век. Дорђолац. Сви ме ђанишу у крајки, са свима сам у штосу. Исте
мућке, исте ваљуге. Постане ти безвезно и сморно. Хтео бих, понекад,
да одмаглим одавде. Да оверим друге земље, другу рају. Велики је свет.

ЦОМБУЉА

Јутрос кад смо устали из брачњака снимам своју жену. Видно се убуцила. Фасада, подбрадак, амортизери, задњи трап све је крупније . Права цомбуља. Воли добро да манца, посебно цукиш ствари. Купује чоку и конфете па их штекује од мене. Али ја све уждракам.

Ако овако настави биће у чабру. Дебљина кажу доце урока човека.

ОТРОВНИ ШМЕК

Киснуо сам у бирцузу, купао зубе рогоњом и контао где да ландрам.

Преко пута мене седела су два фрајера и једна риба. Фрајери су жустро цакали и дизали ватру. Рибу је, очигледно, ухватила сморина. Хватала је зјала и чупала им крилца. Имала је четрдесетак година и била јако нафракана.

Одједном скужих да ме риба, уз широки кез, јебозовно шацује. Бацала је дуге фарове у мом правцу.

Не волим тај отровни шмек напаљених маторки. Осећао сам се скењано.

Дигнем котву и исфурам из бирцуза.

НАЈВАЖНИЈЕ

- Ти готивиш ову нашу шему – певне ми Мунгос – и моћан си у њој.
- Наравно да готивим – аблендујем – а колико сам моћан то ти као шеф можеш да испљунеш.
- Шта ти се у нашој жилки највише свиђа?
- Није лако. Много се шљака. Чупаво је и запаљиво. Мораш да имаш масне вијуге да се измуљариш у свакој ситуацији. На крају, ипак, дрмамо добру лову а то је најважније.

ТРЕНИРАО НАМ ЖИВЦЕ

Неки фрајер са Чубуре тренирао нам живце.

Кљинчили смо у кафићу крај Пејтона, ћалапрдали и пијуцкали коку. Мудоња је газио сокоћило више пута крај нас, драмио, жабачио се, рулао мотор, надркано свирао, нешто нам добацивао. Питали смо се шта та шушумига хоће.

- Знам где крелац станује и где држи ову своју крнтију – рече Рајко – ноћас ћу му избушити гуме.

У БУЛИ

- Кужим нешто си ми надрндан, неко ти, изгледа, наштрикао живце. У чему је квака? – пита ме Мунгос.
- Ма синоћ на поци нисам био таличан. Остао сам кратак а онда зајмио лову. Није нека ловуца али не волим да будем у були и зајмим лову.
- Нема фрке – одврати Мунгос – због тога не треба да се нервозираш и тањиш живце. Лову да изађеш из буле одмах ћу ти одвојити.

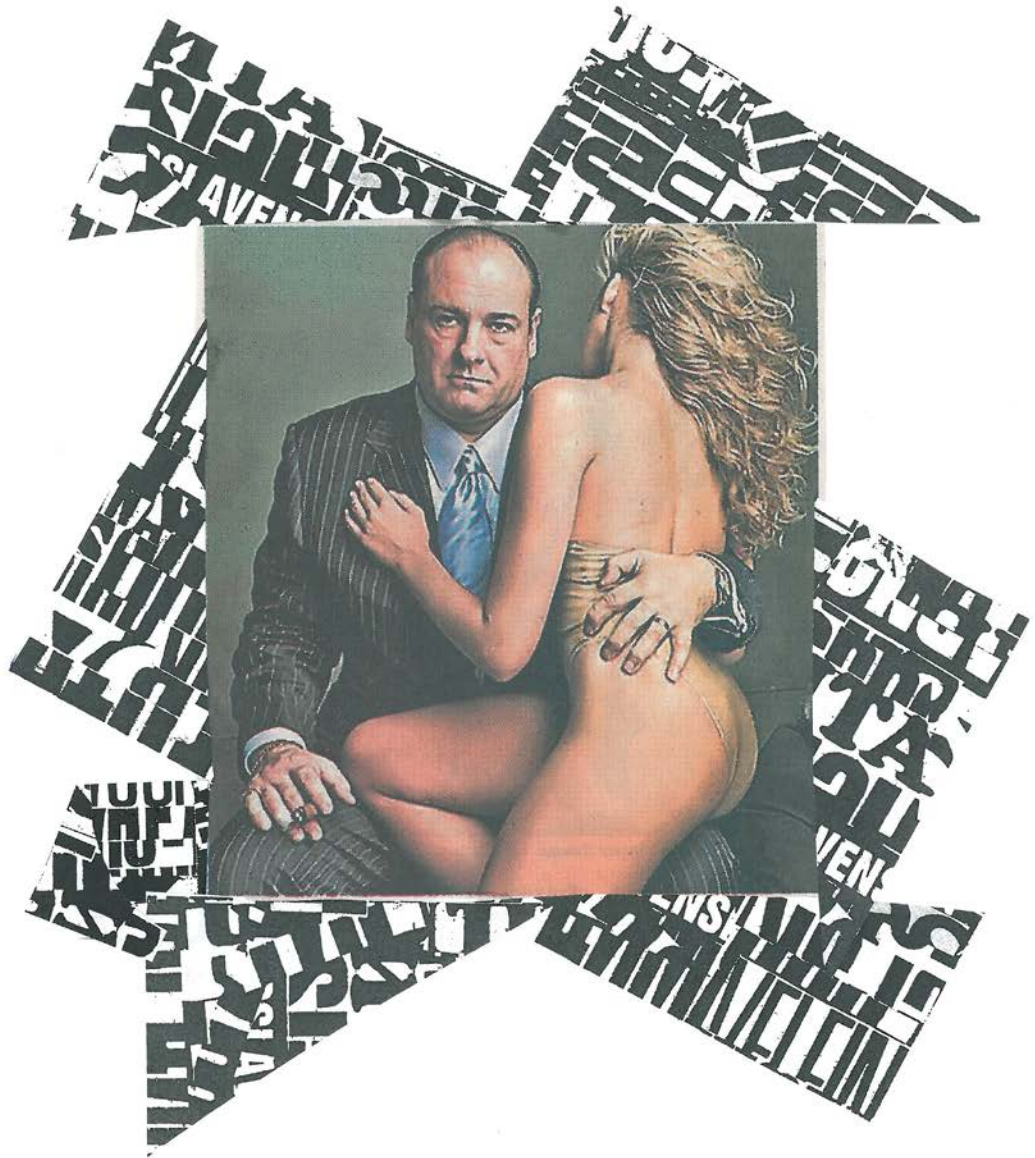
СКИНИ ТРОЛУ

Размењујем жваку са својом пријатељицом Јеленом. Некада у образовки били смо у шеми.

Јелена се врло рано закуцала. Муж јој је знатно старији шмекос из ове нове тајкунске клапе. Има фирму. Нафатирао се на шверцу цигарета за време југоокинавe. Хаверише се сада и са неким политичким буџосима.

Јелена ми се жали да је грозоморно љубоморан. Закопао је у кући на Сењаку. Нигде је не пушта. Стално форта. Контролише и-мејл и мобилшку. Пије јој крв на сламчицу.

- Шта да радим? – очајно пита.
- Скини тролу – одмах испљунем – удари ногу маторој будали.

СТАРЕ ПАСУЉАРЕ

У комшилуку, преко пута мене, станују две маторе квочке, седам дана млађе од мамута.

У истом су фазону као сестре близнакиње: штркље, обучене у црне пртље са жаруљама из којих те скрозира злобни фар.

Нико нема благе везе ни ко су, ни шта су. Солирају. Нико им не долази. Немају фајте. Ни с ким се не хаверишу. У пролазу једва аблендују воздрав. Клинци од њих цвикају.

У комшијским жвакама проваљене су као "старе пасуљаре".

МРСОМУД

Типа накачих у "Мањежу". Листао сам новине и квасио се рогоњом кад он прифура и замоли да седне за мој сто. Зракнух га и климнух главом.

Чим се прикења, стриц одвали жваку. Причао је ко навијен. Продавао је буве од Кулина бана, давио. Имао је језик ко лопату. Што је дуже лапарао то ми је више штрикао живце. Ниси га могао уштоповати.

Био је ужасно сморан. Тежак ко тесне гаће. Прави мрсомуд.

Нисам више могао да гутам његову кењажу и силовање из нехата. Дигох сидро и напустих кафану.

БИЛА ЈЕ У ПРАВУ

Ивана ми је повремена, рекреациона риба. Спојку имамо, с времена на време, у њеној гајби на Коњарнику.

Лебежљива је, увек жељна добре шеве. Друге гурабије, бар за сада, није тражила. То ми је пасовало.

Данас, кад сам долепршао, друга прича. Још са врата дочекала ме је надрндана.

– Кварно тркељишеш – испљунула је – знам да не гинеш за мном али би ме могао бар мало бреновати. Нигде ме не изводиш ко да сам шугава. Само дофураш, бациш ме у шлофињак, нарокаш се и одсмрдиш.

Затечен, ћутао сам. Како да се вадим? Била је у праву.

КО ИЗ ЦРТАЋА

Кужио сам ту крвиш коку. Била је путер женска, рибон и по. Готивна глава, намештај, дуге бандаре. Пчелица док смо размењивали жваку.

Али била је мало прћакнута, ко из цртаћа. Није се крчила, или би то безвезно смувала. Дресовала се апа драпа. Старомодне, за потпалу дуксерице и пртље. Пантоси зинули. Ципелишке ко са бувљака.

Нисам знао који је то штос. У чему је квака?

ОПЕТ СМО У БУЛИ

- Недостајао си ми – кевну Мунгос – кад сам дофурао с ресетовања – без тебе шљака не иде готивно, опет смо у були.
- Која је фрка? Шта треба да се цепа?
- Слабо одрађујемо шему. Људи не штрикају добро, смотани су, безвезно суну у склечку. Мурија нам је неке ортаке већ ћоркирала. Не знам како сада да вадим флеке.
- Не откидај се – проспем – ствари нису тако чупаве, гледаћу да их хендлујем.

ХАЛАПЉИВО ГА ЈЕ СМАЗАО

Не готивим цукце. Као клинац имао сам тежак скењ. Изуједала ме цукела из чиста мира. Од тада у мени према њима цвик и мрз.

Овај цукац се у последње време мотао око наше куће. Мршав, гладан, прикењао ми се цвилећи. Помиловао сам га по мансарди и отишао у гајбу. Из фриза сам шапирао парче меса и однео му. Халапљиво га је смазао вртећи репом.

ШВИНДЛЕРАЈ

Уштопа ме неки фрајер у Кнез Мишовој, готивно жиран с краватом. Кевну своје име и фирму коју покрива. Онда распресе жваку, пенавише неке папире.

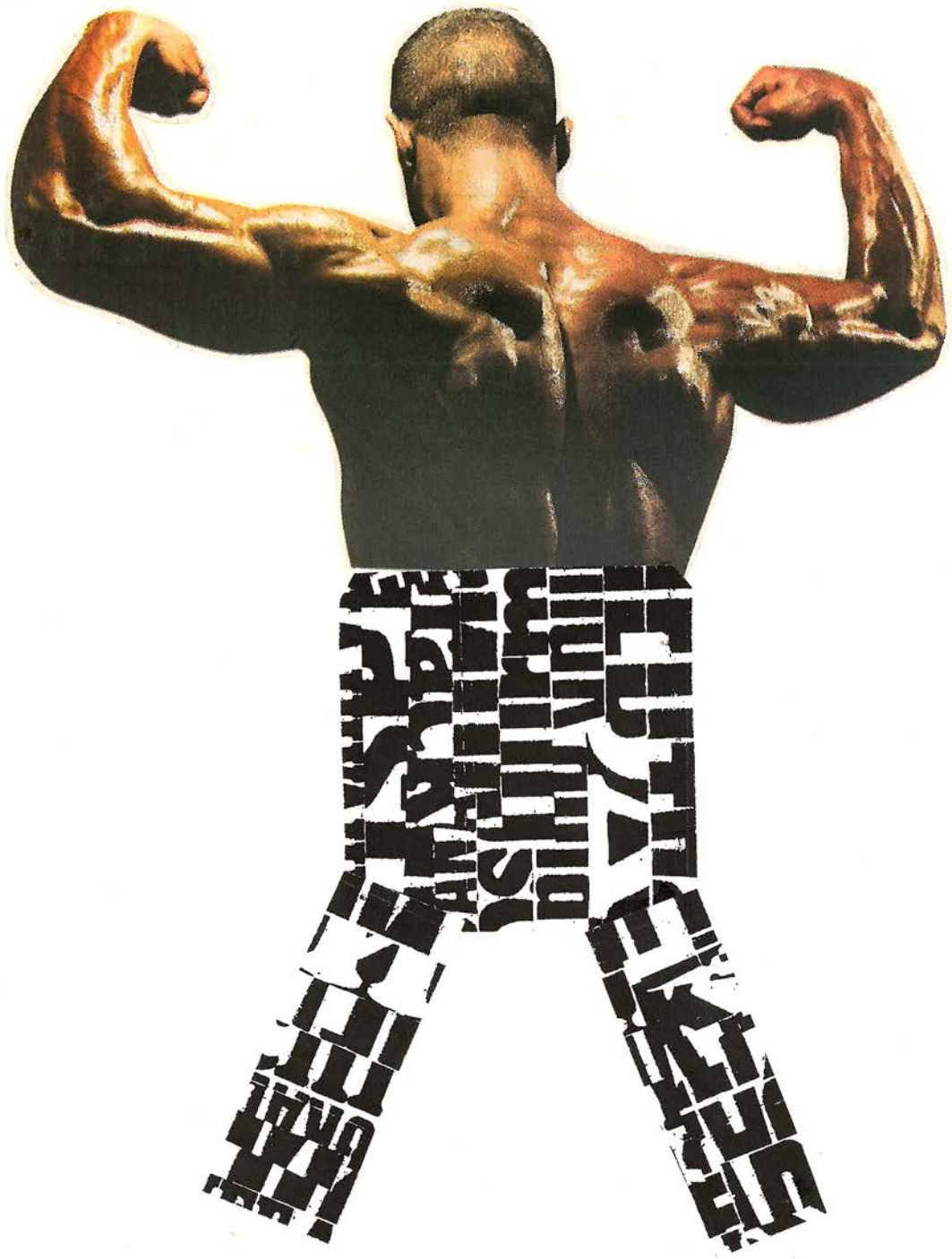
Реч је било о лови коју треба уложити да би се добило пет пута више.

Не знам шта је овај фолер уђанисао у мени али толики деген нисам. Сконтах одмах да је ствар у зрилинг радњи, уходаном швиндлерају, и шпицлова шкартирах.

ПУХАНА

Идем у пухану. Треба мало да се набилдујем. Нисам дуго вежбао. Убуцио сам се.

У пухани пуно раје. Голи до учкуруша дижу тегове, тешко данфају, стењу, набијају мишиће. Прозори су отворени. Осећа се базд. Кулови узимају протеине и стероиде за веће чворове па онда фарбају ваздух, испуштају шитичне гасове илегалце.

МЕТРОПОЛ

Шњурам се Булеваром код Правног. Журна раја, фурају сокоћила, звоне транце.

Онда ушибам у обновљени Метропол да зракнем како су га средили.

Само што сам ушао нагазим на мог старог пајтоса Ацу Даску. Он ме одведе за свој сто где су седели неки његови френдови.

Клапа је била готивна и весела. Трнгузили смо и циркули, уз добру жваку, до касно у ноћ.

ПРИЧКО МАРАТОНАЦ

Бунарио сам важне ваљуге. Радило се о шеми коју сам стартовао. Шљака је била кварна па сам морао да знам неке штосове како се не би нашао у були.

Курајбер код кога сам одгиљао да ме посаветује био је омален, патицврк живих жмигаваца и живог језика. Причко маратонац.

Купио сам од њега пуно штосова али не и оно због чега сам дошао. Ту је кулов био мутан.

Ођанисао сам да нешто штекује од мене.

ЦАРСКА КЛОПА

Хвале клопу у „Мажи”. Кажу прва лига. Нема такве ни у царском Бечу.

Одем тамо да подмирим мензу. Досадила ми је у кући цигла и мртва природа.

Наручим урнебес и добро се набокам. Онда дигнем котву да шпартам Кнез Мишовом. Негде код Академије осетим фрку у стомаку. Јавнуо се шпајз. Узмувала га "царска клопа". Видим биће ждрца па пожурим у гајбу да нађубрим њиву.

ДРПИЛИ ГА ПО УШИМА

Заврнули фрајера. Мазнули му макину. Дрпили га по ушима.
Траже велику лову да му мечку врате.

Фрајер неће да испљуне лову. У мурију не сме да иде. Има путера
на глави, подебљи матичњак.

Долепршао до нас. Жицари Мунгоса да му помогнемо.

Мунгос га зракну право у жмигавце и цепну:

– Мора да и ти њих нешто заврнуо чим те овако кембече.

Решавај сам своју јебаду, ми нисмо добротворно друштво.

ШПРИЦЕР ЖИВЦИ

Уштопа ме неки момак на „Бајлонију”. Упитан шмек, живи, радознали фарови.

– Оппростите господине – певну – ја вас ђанишем. Ви сте пре два месеца пикали кове са тројицом кулова у Малом Паризу. Сјајно сте шпилали поцу. Ваши партнери би извисили кад год сте продавали маглу. Прави пироман.

Момка се не сећам али сам, заиста, играо карте у тој кафани и прописно одељао фрајере које помиње.

Знаш – кажем му – покерица ти није нека велика наука, само треба бити мало таличан и имати шприцер живце.

КОКОШАРИ

Ремнула ме нека бука на улици. Отворих оквир. Било је мрачно и хладно. Пингвини су падали у несвест. Тројица мангаша, ноћних бравара, обијали су бенцу на паркиралишту поред зграде.

Скембах са стола први предмет и подигавши шапу као да држим пуцаљку дрекнем:

- Скидај се с кола - кокам!

Кокошари подигоше тикваре и зракнуше у мом правцу. У мраку нису могли да виде шта држим у шапи па збрисаше.

ДОЂЕ МИ ДА ОВУ МУКУ ПРЕКРАТИМ

Тешко гурам, стално сам у чабру, жали ми се рођак Сава. Јебена пензија, једва састављам крај с крајем. Још неготовније, приколица ми је фалична. Тежак инвалид у колицима. Живчана је, надрндана, на три ћошка. Стално чантра. Не ваља ово. Не ваља оно.

Све сам шљакам. Не знам где ми је глава. У стану русвај. Не могу све да збиглам. И сам сам у офсајду.

Дође ми да шапирам утоку и ову муку прекратим.

ГЛУМИЛИ СУ КЉУЧ ОД ЛУДНИЦЕ

Бунарили смо тог каракушљивка. Хтели смо да га укебамо. После једне давеж мућке остао нам је кратак за велику лову. Никако ту лову да врати. Кад смо потерали сучку, кулов је одмаглио. Изветрео му сваки траг. Ко да је у земљу пропао.

Његови пајтоси ћутали су ко заливени. Нико ништа не зна. Глумили су кључ од луднице.

– Уфањаћемо га сигурно – режао је Мунгос – не могу тако дуго да га штекују. На крају, ипак, неко пропева.

У БИОСКОПУ

Филм само што је почео да се одмотава. У биоскопу, до мене седе неки шалабајзер. Пуна кофа гована. Задриго, масан ко шест банки у ситнини. Тиквара му огромна са штрокавом улепљеном чупом. Менза му се превалила преко пантишки. Кад је скинуо кожњак из кузмана и кошуље исфуља одвратан базд. Мирис шорке и неопраног тела. Умало не ударих у риг.

Шта сам могао. Покупих се и откинух флеку десет редова даље.

ПОЧЕО ДА ЦЕВЧИ

Сањина сестра шизи. Пуко јој филм. Жели да скине тролу.
Муж јој зглајзао. Изгубио посао. Почео да цевчи. Кад се нароља
потпуно одлепи.

У кући русвај. Ломи, раскурцава све што му под шапе дође.
Макља жену, девета децу.

Долазила је и мурија. Одводила га у ћорку. Ништа не помаже.
Кад се шљамчуга врати све крене јово наново.

ДЕКИНТИРАН

Декинтиран сам. Нема посла. Нема лове. Мунгос се не јавља. И он је зихер у фрци.

Зајмим зелениш од калауза. И они су испуцани. Имају течу у Бечу али се за пајтоса увек нешто нађе.

Смањо сам траву. Нигде не излазим сем у соло Дорћол зујке. Пампур-барови су сада за мене мислена именица.

Празна шкута. Празна чука. Празна чонта.

КОД ДОЦЕ

Заболела ме тиквара. Замутило се пред жмигавцима. Пала ми ролетна. Скоро да попијем патос. А и чука је почела да ми лупа ко луда. Уцвикам и одем код доце.

Овај ме изблицао, куцао по леђима, ослушкивао и забринуто вртео главом. Упутио ме онда у лабос да ми виде шорку и чорбу. То не ђаним много. Не готивим да ме боду.

После свега поново код доце.

Чим је видео налаз, доца је развукао лабрње у широк кез и ишнуо ме из ординације.

– Ништа ти не фали – испљуну – здрав си ко коњ.

ЗАШТО ГА НИСИ НОГИРАО?

- Тај момак је ошамарен по мозгу – каже ми Мунгос – испљунуо сам му хиљаду пута да не чини моронска срања. Није одвајао уво. Својим бургијама скењао нам је многе шеме. Рикнули смо за велику лову. Изгубили пословне ортаке због његових идиотлука.

- Па шта си чекао – аблендовах – зашто си дозволио да ради на дивљака и да нас толико заврне? Зашто га ниси ногирао из клапе?

НИЈЕ УШТЕДЕО ВАШКЕ

Милован Лепи би понекад дофурао код мене. И Сања га је готивила. Умео је лаћано да одваја жваку. Чешљали смо језик најчешће о фудбалу који смо обојицва волели. Он је био гробар а ја делија, па би се понекад и поцевељали.

Милован је сада тражио посао. Као млад одфурао је у Швабиленд и шљакао десетак година. Онда се вратио. У Швабиленду се прдикарио, рикњавао лову на коцку и курве, није штедео, па сад куловише и глувари Бегишем.

РОЂОС

Бејах, пре два дана, на рођосу код пајтоса. Штосовит и лаће пандрбал. Готивно се клопало и пило. Пуштање бува, лепљење фазон жвака, цаке, спуштанице. Попио сам неколико кромпируша.

Када сам кренуо фолцоком кући, уштопаше ме муркани код Бранковог моста. Само ми је то требало. Затражише возачку дозволу а онда да дувам. Завршио сам у бајбокани на трежњењу.

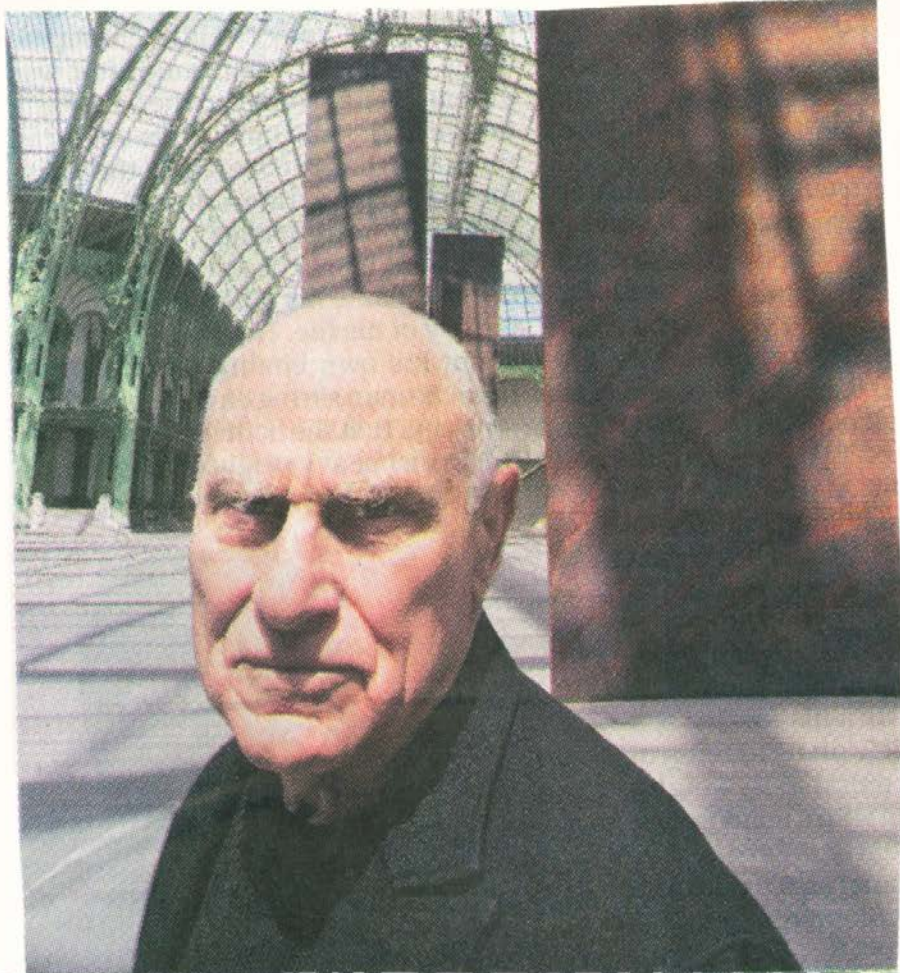
ГУЖВАЈУ МУ КАРАКТЕР

– Имам фрку – каже ми Душко пекар – од како се појавила фотка у новинама са фалш жваком о мени и мојој сомуњари немам мира.

Сова бацила језик на луде муве. Гужвају ми карактер рођаци и батани. Комшије ме не поздрављају. Продаје се магла у крајки. Свашта се тркеља.

И посао ми пропаде. После жваке у новинама да ми је пекара штрокава и да пацови коло воде у њој муштерије ме ескивирају. Све их је мање. Не знам шта да копам. Како да шкартирам лажњаке?

Мораћу тог каракушљивог новинара да синем у цепарник.

СКЛЕЧКА

– Шта конташ о оној муљари што нам је увалио кварну робу? – пита Мунгос.

– Шта имам да штрикам промају – испљунух – испали смо будале. Чуди ме само, ти имаш добар нос, како ниси нањушио шминкера?

– Па цена понуђене робе била је толико готивна да нисам искулирао и залауфао се.

– И ја сам исто на ту фору пао, али је баш цена требала да нас опомене да ту нешто смрди, да је неки дрипачки фазон.

– Не живцирај се – одврати Мунгос – уфањаћемо типа па ће за ту склечку да нам плати много више.

СВИЛЕНИ

Миша Свилени променио јазбину. Дао на Коњарнику већу гајбу за нешто мању овде на Дорћолу.

– Боље ћемо да се њушимо – певнуо је – а и кока ми је овде у вашем комшилуку.

Ништа нисам имао против. Свилени је увек имао дебелу лову, а волео је бирцузе. Сад ћемо слободније и чешће да шпартамо Силиконском долином и шацујемо младе рибе.

РОКНЕМ ГА У ЈАЈА

Послала ме Сања до своје пајташице Бобе да јој нешто однесем.
Боба је поливала башту у некој сандучари у Борчи.

Исфурам из лифта. Бобина гајба отворена. Нека цева, колерисање
у гајби. Уђем.

Насред кунта неки каракушљивко маше рукама и дере се. Боба у
фрику тресе се и плаче.

Стартујем и питам у чему је квака. Тип ме крвнички ждракну.
Опсова ми мајку и замахну шапом да ме ошајбуци.

Скембам га за шапу и десном ногом рокнем у јаја. Он јаукну
од бола, њокну и попи патос.

ТАЦИРАЦ

Возим се таџом. Мунгос позвао клапу на хитан састанак код Лазе Мајмуна у Сурчин. Лаза је имао тамо гала гајбу где смо могли на миру да се домунђавамо и кројимо планове.

Таџирац, мали, жгољави вртиреп, с цвикалима ко на зејтину, нутка ме неким конфетама, хтео би да тркељише. Језик му ко лопата.

– Ето – каже – висим по цео дан крај штајге, од посла ништа. Народ нема лову ни за трамбус а камо ли за такси.

Окреће се, ждрака ме у очи.

Шта да му испљунем. Климам главом.

– Некад – наставља он – пржио сам макину по цео дан. Не само по Београду, и Југа ми је била мала. Клацкала су ова моја колица и богу иза ногу. А сада, господине мој, уфурани смо у мишју рупу.

ПРАВА ЖЕНСКА

Нагазио сам је код рођака. Одиграла ми је та крофна. Имала је готивну мансарду и још бољи намештај. Умела је добро да одваја жваку. Забављала је клапу крвиш фазонима. Права женска за мене.

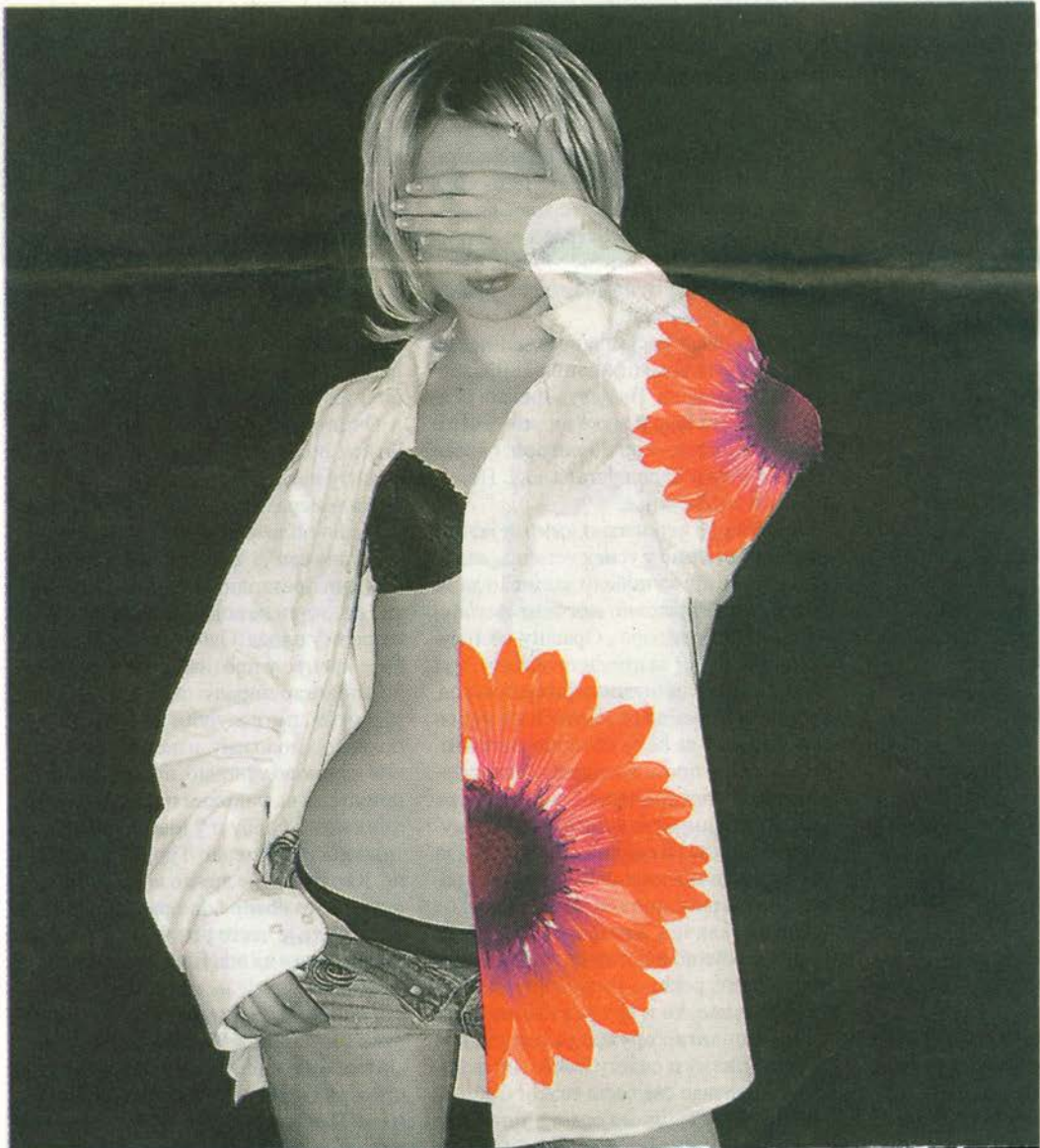
Одмах сам стартовао.

– Имаш ли мачора? – питао сам.

– А шта мислиш? – насмешила се јебозовно.

– Па – испљунух, гледајући је право у фарове – каква ти је шема у фасу их готивиш неколико.

– Грешиш, нисам распродана – аблендова она озбиљне фаце – управо сам откачила једног цикетана који ме је ужасно смарао.

ПОЗАДИНЦИ

Не готивим гузере – кењка Бата Билдер – шитични су. Има нешто баздљиво у њима, у њиховој фаци. Ужагре жмигавцима и постану навалентни ко пацови кад намиришу буљу.

Не можеш, бре да се промуваш мардељом а да не налетиш на позадинца. Намножило се топле браће ко скакаваца. Постали су и дрски. Ето, пре неки дан у Скаци – наставља Бата – прифура ми се један млађи каракушљивко. Врцка фанфуљом, а кужим и лабрње накарминисао ко мајмунско дупе. Хтео би, певну, да се упознамо, да разменимо жваку. Док говори не гледа ме у фацу већ у шлиц од пантишки.

Уђанисах одмах у чему је ствар. Испичкарах га и ударих му ногу.

ПИЦА

Манцало ми се али нисам хтео да исфурам из гајбе. Шта да мутим? Како да хендлујем мензу?

Сину ми да могу да убијем пицу. Сваког дана пицароши би ми, у поштанско сандуче, фукнули смрдљевак: *пица са шунком, пица наполитана*. Звучало је привлачно.

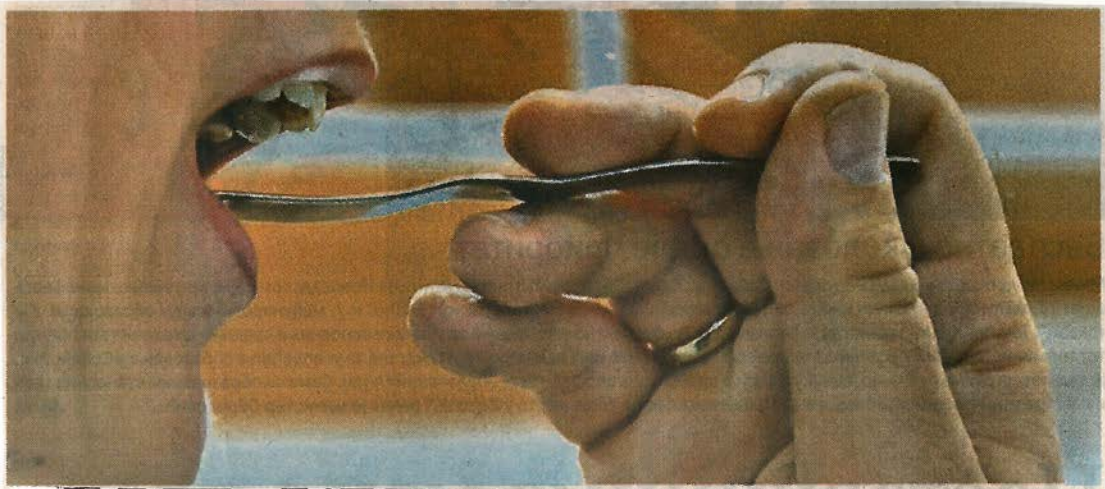
Звркнух мобешком и наручих пицу. Стигла је на бомбака за десет минута. Велика, топла, нађубрена готивним ваљугама. Зграбих је из руку пицароша, још на вратима, и халапљиво смазах.

НИСАМ ГОТИВИО ДА МИ ЧАЧКАЈУ КЉОВЕ

Киснуо сам на зубарској столици, нервозан, укаргоњен. Нисам готивио да ми чачкају кљове. Мантало ми се у чонти од анестезије. Менза ми се узмувала. Ударио би у риг.

Дебели кљоватор почео је да рије по кварном зубу.

Жестоко ме је заболело. Нагло сам закопчао кљун и угризао зубочупца за шапу.

СТВАР НИЈЕ ТАКО ЧУПАВА

– Добро пајтос – рече Мунгос и стави ми шапу на раме копајући да ми смањи доживљај – што се толико зортираш и драмиш? Ствар није тако чупава као што иживљаваш ћелу. Кужим да је доста буђаво али не онако како си ти то оверио па месиш штрудлу са сланим премазом. Знамо доста о тим куловима. И још ћемо мало промувати околу да им провалимо слабе тачке и нагазимо на жуљ. Контам да нису тако отровни и велики гадњаци као што ти се учинило. Уосталом имали смо посла и са много већим гороганима па смо их на крају сређивали.

МОЋАН У ШТЕКОВАЊУ

– Чуј! – просух Пацову – дао си ми фалш адресу оног мутљивка. Цаба сам га бунарио. Раја, која живи у тој сандучари, каже да је одавно одатле одмаглио. Испљуни сад о чему се ради? Зашто си ми увалио дивча жваку?

– Ма, нисам хтео да те заврнем – певну Пацов. – Ко што знаш он је многим кратак за дебелу лову. Зајмио је прљав веш па сад не може да врати. Мења адресе, штекује се. Ја га одавно нисам ођанисао. Адресу сам добио од једног његовог пајташа. Тај се више хаверисао с њим па сам контао да зна где му је гајба. Али, видиш, кулов је моћан у штековању.

ЛУДОВ

Тип је избунарио чакију и кренуо на мене. Било је мрачно али сам могао да уждракам искежену фацу, махните дзиљке и велику балу на баљозу дилкана.

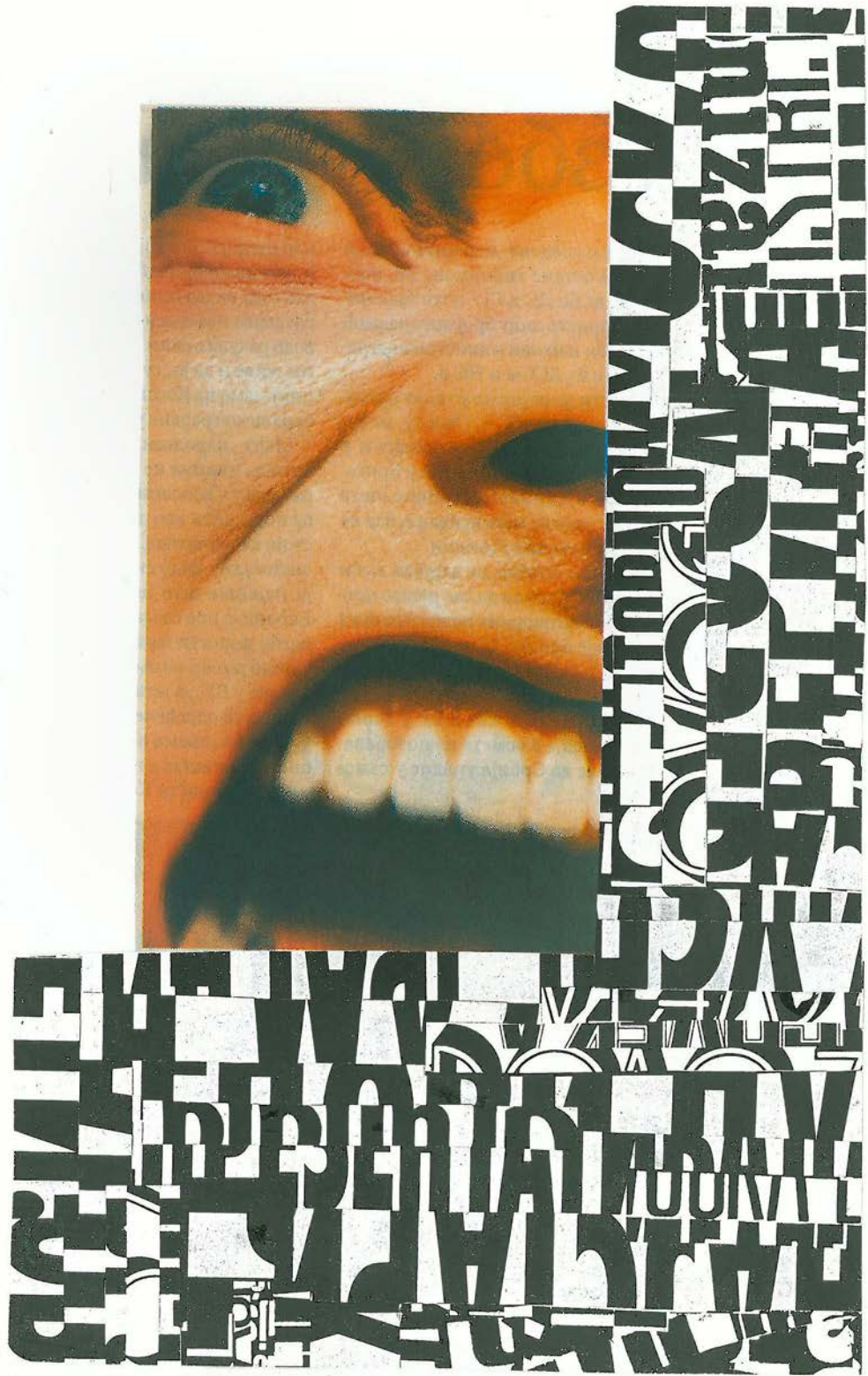
Ово је неки лудов помислих и ухватих тутањ.

Лудов потрча за мном.

Нагло сам уштопао и ударцем десне гљарке избио му чакију из шапе.

Фрасирао се. Очи су му отишле у чворе.

Онда сам га снажним ударцем у мензу послао на калдрму.

НИКАД НЕ ДУВАМО У ПРАЗНУ ФЛАШУ

– Заиста не знам шта кењаш! – рекох Златку Крљи – Због чега си уцвикао? Код нас ретко кад може да омане. Мунгос зна како и шта да цепа. Нема зезања.

Он прво ствар ошацује и скенира. Све се добро избургија. Имамо своје кртице свуда. Штекују се подаци о месту које ћемо да попалимо. Шему гриземо заједно сви у клапи. Ништа не сме да оде на криву адресу. Свако риља свој део посла. Нема пимплања. Нико не пеца на жуљеве.

Онда склопимо мицу и оверимо стање. Никад не дувамо у празну флашу. Ако нешто не штима ствар откачимо на неко време. Ако је све у реду, не цинцулирамо, одмах фурамо у акцију.

ОДМАГЛИО

Деки Ћуран нам је дуговао лову. Била је то повећа сума вашки које су нам сада биле потребне за нове мућке. Никако да нам те ковишке врати.

Мунгосу је већ био пун шевац да га стално зивка мобишком и опомиње. Ћуран је стално слао испале вратиће, дочкаће, данас, сутра али ништа од тога.

- Идемо – испљуну најзад Мунгос – да га ухватимо на легалу и шапирамо лову.

Наш скембани мацан, клошарио је у једној приземној кући на крају Карантина. Дофурамо и закуцамо на врата.

- Ко је? – зачу се из гајбијане.

- Рођаци – одврати Мунгос и намигну ми.

Онда смо ушибали унутра. Никог није било. Ћуран нам је одмаглио кроз прозор.

КО ЋЕ ДА ПРОКЉУВИ ЖЕНЕ?

Јутрос кад је упливала у мутвак да зготови мртву природу Сања је изненада почела да цмиздри. Био сам ошошољен. У кући није било никакве фрке. Нико није дизао ватру.

Синоћ смо на телки ђанили неку лимунаду. Онда смо отишли у зембиљ на совкање. Све је било океј.

– Какве су то форе – питам је забринуто – да ниси у офсајду?

– Ништа ми није – аблендује Сања шмрчући – дошло ми тек тако.

Спустио сам тиквару и зачепио пљуцу. Ко ће да прокљуви жене?

LEU JAC
UN JHIOI
JHIIISU
ALLIYHOI
QUA VAI
CIS VAI
CIVAHATE

ЦВИКАМ ДА НЕ РИКНЕМ

Заломила ме нека фрка ових дана. Устајем из лежимира трошан и изјебаан. Цео дан прозуји а да ништа не утркељам. Слабо ми штрика кефало. Ништа ми не полази за руком. Све што кликеришем омане. Стално сам у неким трипер комбинацијама. На три фошка. Осећам се ко говно на киши.

Свако је почео да ми иде на ганглије. Скурцао сам се и са неким пајтосима. Наливам се глазговачом да ми одмрзне ауспух али не помаже. Цвикам да не рикнем.

ТРЕБАЛО БИ ДА СЕ УШТОПАМ

Сања ми је ребнула више пута да много псујем.

- Курац из уста не вадиш – каже - и кад треба и кад не треба.

Покупио сам те штосове још у младости. Наша раја готиви да псује. У мутљавини коју жилавим често ми пукне филм. Један од фазона, да олабавим живце, сочне су псовке.

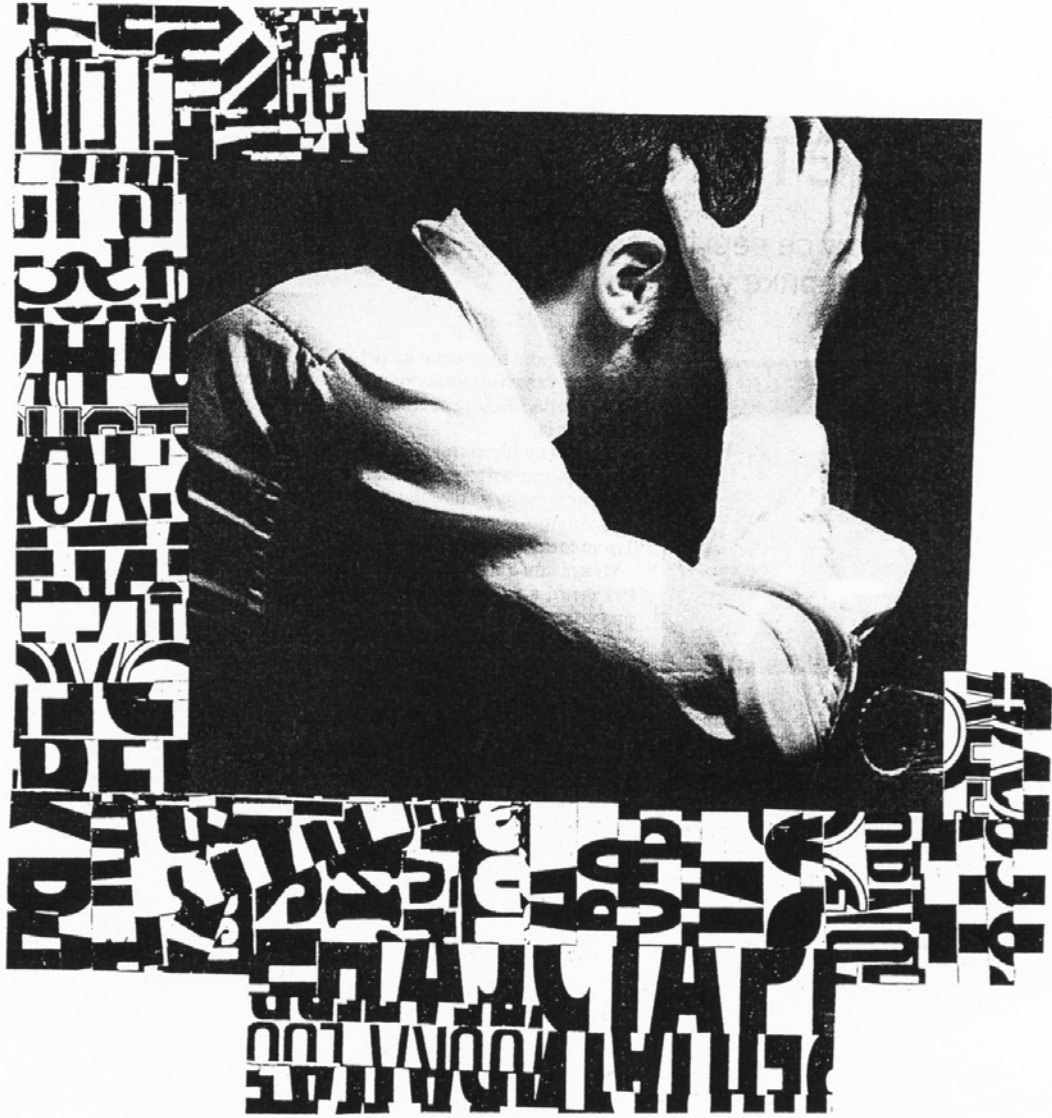
Сања је, ипак, у праву. Тебало би да се уштопам и да бирам глаголе.

ШЉАКА

Ноћас нисам тровао сову и читав дан се козим. Понудили су ми шљаку коју већ дуго чамим. Рекли су да ће добро цалнути али нисам сигуран да ли могу тај шљакарац да одрадим.

У чабру сам што се лове тиче. Декинтиран. Истапирали ме на покеру. Углибио сам се на више страна. Треба ми жива лова.

Шљака коју ми нуде бацила ме у бедак. Чупава је, јебена ко сода. Мораш да натегнеш кефало, да зготовиш праву шему и копаш полако, зихерашки. Вијуге треба да раде ко подмазане. Ако у тој мутљавини скењаш неку ствар не гине ти бајбокана.

БАЉЕЗГА БУРГИЈЕ

Сања је ишла да овери брата. Дуго се нису ођанисали. Брат јој живи са неком рибом у Карантину, у њеном кокошињцу. Роба ради као фолкуша у кафани.

Сањи се није допала та жена. Оцаринила је нешто смрзнуто и мучно у њој. Дзиљке су јој биле пуне зловоље и беса. А жвака свирање курцу.

Брат јој се до коске променио. Скоро није могла да га прокужи. Баљезга бургије. Има неке ћакнуте и облачне идеје.

Сања се вратила кући уцвикана.

ПАЦЕРИ

На Калишу пензоси засели, ладе шасије и гурају дрвца. Око њих
гомила кибицера. Све пацер до пацера.

Прифурам се једној групи. Два маторца думају, броје овце, ко да
се спремају за титулу првака света. Босоглави, дрчни питекантроп, дави
нешто млађег брадоњу. Дави га али не уме да га докусири. Ошљари,
вуче фалш потезе и брадоња се извуче.

У једном тренутку укибим да босоглави може да да мат у два
потеза. И он зентује да ту нешто има али не ђанише прави фазон. Не
могу да издржим и гласно испљунем шта треба да цепа. Брадоња
усправи тиквару и крвнички ме ждракну. Кибицери дижу ватру што се
мешам. Знам да су у праву. Подвијем реп и шкартирам се.

ПИЧВАЈЗ

Кужили смо неко срање на телки. Турску сапуњару. Сања је то готивила а мени је штрикало живце. Нисам ђанио та породична прегањања и љубавна фолирања.

Изванцирах да је почела утакмица између Реала и Барсе. Хтео сам то да ждракам. Шапирах даљински и пребацих га на футбол. Сања је подилканила.

– Дај бар да уђанишем крај. – жицала је.

– Знаш добро како ће да се заврши – испљунуо сам – све су то иста срања у боји, жваке за лудакe.

– Баш си морон! – одвратила је и излетела из голубарника цепнувши жестоко вратима.

БОКС МЕЧ

Отишао сам с Мунгосом на бокс меч. Готивили смо да шацујемо добру макљажу. То би нас забавило. Били би у фазону.

Боксовала су двојица горогана. Тешкаши. Навијали смо за омањег. Навалентан, са пуно добрих финти и лукавих кривина али му пегла није била јака. Облетао је око трокрилца, кљуцкао га у главу, ребра, стомак, није палило. Када је на крају калирао већи гороган га захвати једним добрим крошеом и уз халакање раје положи на патос.

ПРОВАЛИЛИ ФОРУ

Дигао сам котву и нацерио се.

- Морам сада да фурам – певнух Мунгосу. – Ођанисаћу шта даље да се копа. Листаћу књигу и кужићу где да се гиља. Нећемо исправљати криве Дрине. Овог пута идемо на виђено. Они и не раскужњавају да смо им провалили фору. Зентовали смо њихову мутљавину и сад ће, коначно, да отпевају баладу.

ЛЕДОЛОМАЦ

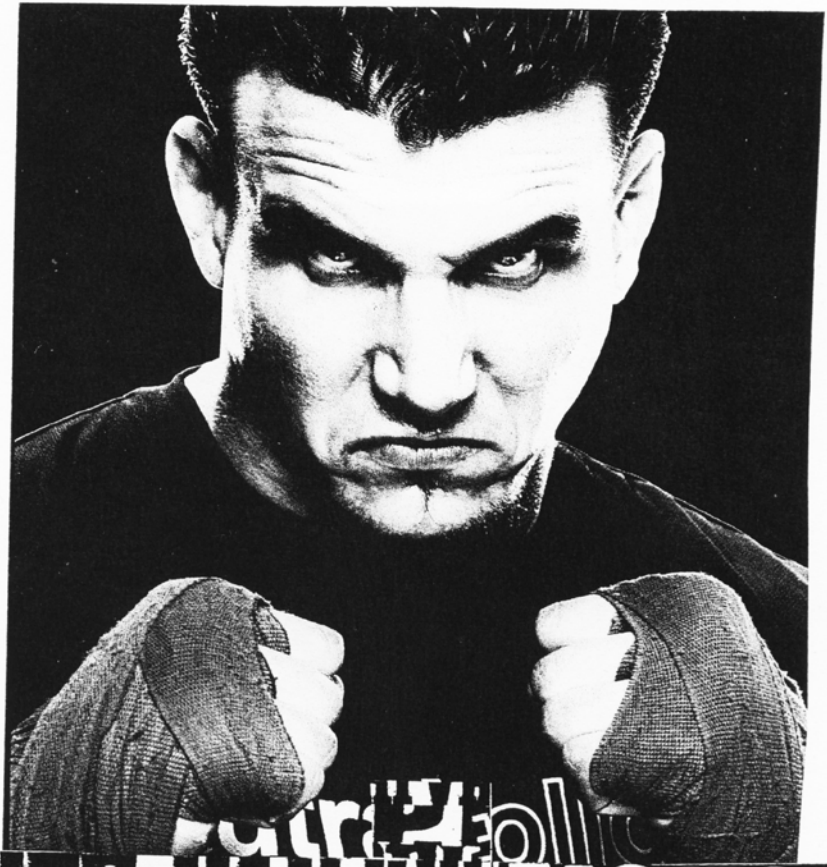
Душко Кинг био је прави парни ваљак. Гороган од човека. Кракаш од два метра. Разбацан. Широка леђа. Мишићи набилдовани. Ледоломац. Некад, на Булбулдери, био је страх и трепет. На кога се он острви тај би усро мотку. Био би увоштен, прописно одељан и морао би да брише из краја.

Нико Кингу није смео да стане на црту.

Кад му је овде постало тесно и давежно, он са још два пајдаша запали преко гране. У Швабиленду оснују јалију и крену у бербу. Пљачкали су најчешће жутаре. Неко време је гамбало готивно а онда их скембају.

У бајбокани Кинга среде неки Турци. Скрцкају му све кости. Кад су га ишнули из ћузе ни нашта више није личио. Вратио се у Бегиш.

Пре неки дан нагазим га на Зелењаку. Једва сам га прокужио.

КО ДА САМ ПОПИО МАСТИЛО

Табанала је испред мене ‘Теразијама’ и заносно мешала фанфуљом. Био сам зашамуђен њеном фурком. Намештај, идаљке, прва лига. Та топовњача магнетисала је све око себе.

Уштопао сам је у подземном код ‘Москве’. Зракнула ме је привлачним плавим жмигавцима. На фаци јој се видело да је ошошољена. Ја сам се за тренутак смотао, ко да сам попио мастило, и нисам знао шта да бекнем.

ЧЕСТИТАМ, МУШКО!

Порађала се приколица Дејану Шљампи. Он у фрику.
Одвезо је, на брзака, колима у месару. Фркнули је у кавез.
Почели су грчеви. Њему су певнули да изађе у ходник. Сео је на
столицу и ухватио се рукама за тиквару.

Из шпаркасе су се чули јауци. Било је шитично. Онда се све
искулирало.

Изашао је месар са анђеоским кезом на фаци и пружио
Шљампи шапу:

- Честитам, мушко!

ЖИВКО СОВА

Вабнуо ме мобишком Живко Сова. Требало је да урадимо шему око неког дила с пићем. Доваљао је већу количину вискозе из Шкотске па сад покушава да је утопи.

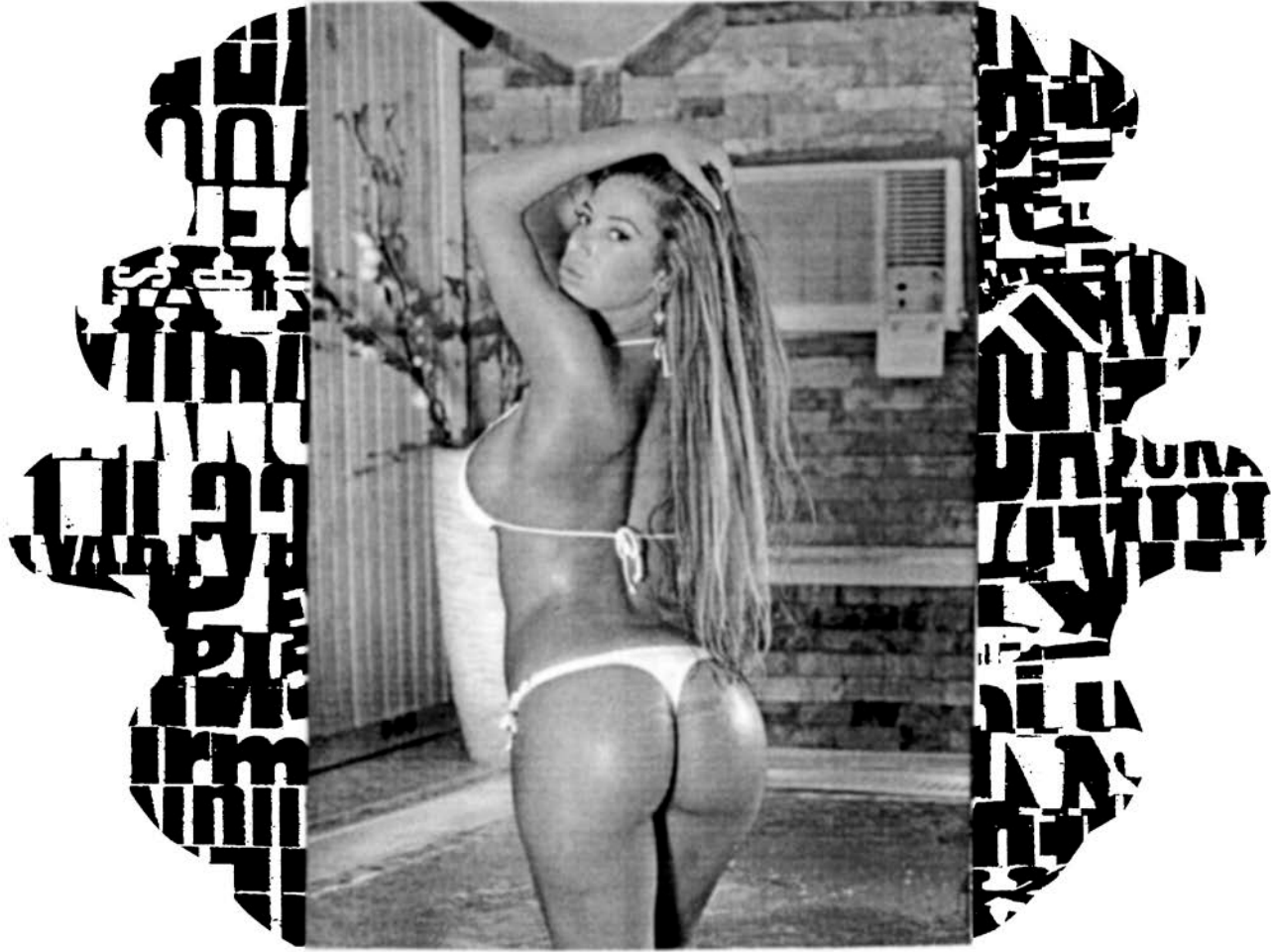
Нашли смо се у некој рупи на Петловцу. Већ је био накићен ко зумбул кад сам дофурао. Понудио ме пићем. Возио сам па сам га шкартирао.

Служила је нека тртогуза кока јебозовне фаце.

- Хоћеш ли да ти је набацим да туцаш? – пијано певну
Сова.

Одбио сам и то.

- Аууу – узврати он уз кез – какви сте то ви Дорћолци? Не циркате и не туцате жене. Да нисте позадинци?

СВЕЗНАЈУЋИ ЗУКВАН

Знам тог мудросера што се сада кебечи на телки. Диже муда.
Драми кликераша. Саветује. Бистар ко боза. Нема три чуке у глави.
Важна фаца ко тројански коњ. Просипа бангаве фазоне о политици, о
образовки, о рибама. Свезнајући зукван.

Пре неколико година био је то мутан кулов. Диловао је хорс на
Дорћолу. Муркани би га често фукнули у штенару.

КРВНИЧКИ МЕ ШАЦУЈУ

У дебелој књави сањам да се налазим испред једне велике сандучаре. Свуда наоколо густа зеленика. Нигде живе душе. На врху сандучаре Сања, маше грабуљом, ваби да се попнем горе.

Ушибам у сандучару. У мрачном ходнику базди ко из клоњаре. Уђем у стари раскурцани лифт. Само што је лифт кренуо, тресући се ко кењкави декутанер, створише се, крај мене, два каракушљивка. На њима црвене ролке са мртвачким главама. У шапама им огромне чакије. Крвнички ме шацују. Лифт споро клацка. Нема где да се бежи. Укаргоњен, будим се.

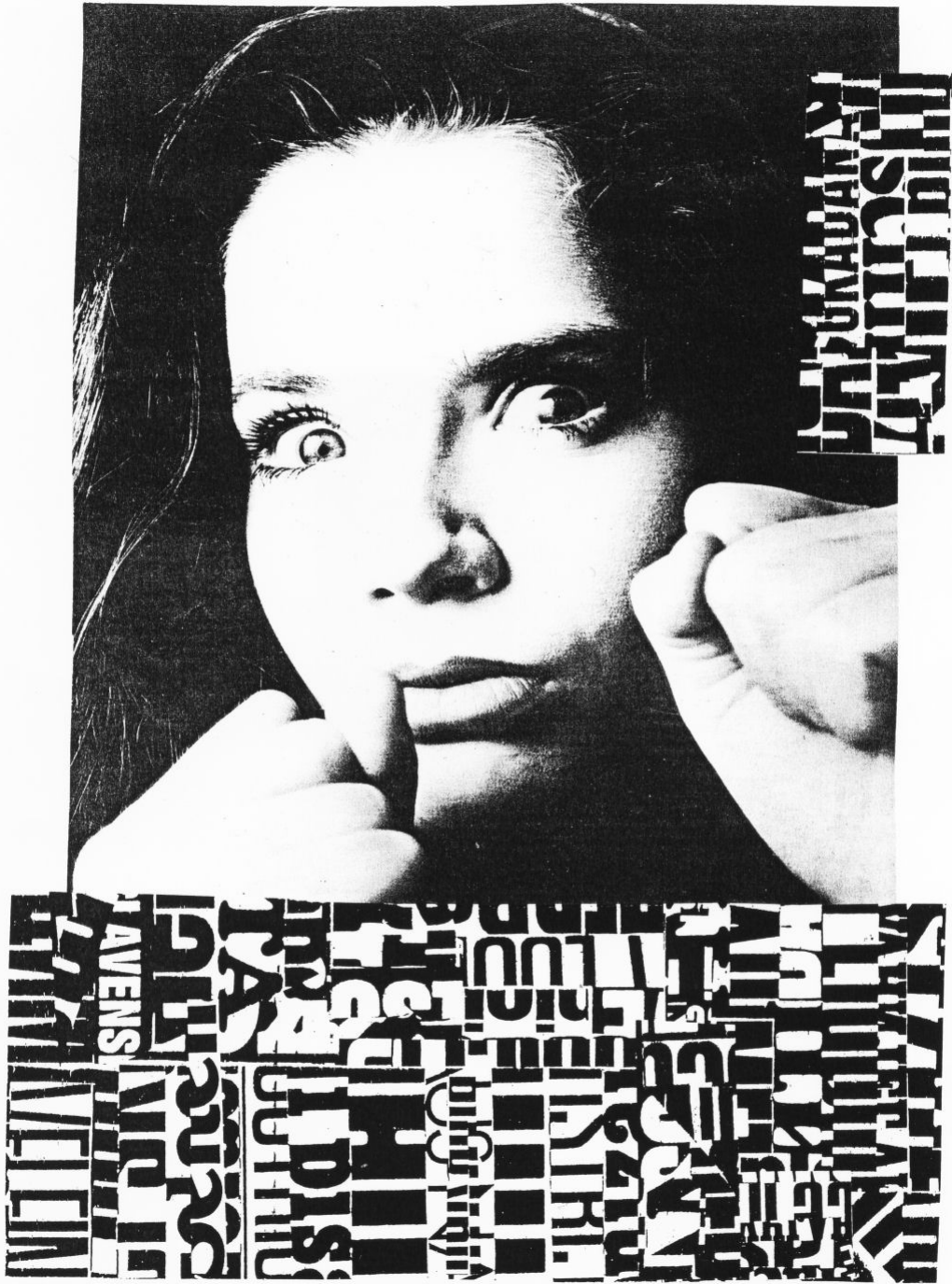
ОДЛЕПИЛА

Сања је често одвајала ђану с Исидором. Биле су добре пајташице. Помагале су једна другој. Домунђавале се у базарењу. Размењивале савете и оне већ проваљене женске трачеве. Кад њих две заседну на блаблафон пошандрцам. Жваки никад краја.

Последња три дана нису се чуле. Сања се узортирала и окренула жицу. Јавио се Исидорин шмекер Мирко. Био је забринут и уцвикан. Каже Исидора се закопала у соварник. Никога не пушта унутра. Не кашира храну. Ни ским неће да мења жваку.

– Шта ћеш да штрикаш? – Питам Сању.

– Идем одмах до ње – аблендова она – плашим се да није одлепила.

ТАЛИЧНИ

Окренуо ми жицу Бобан, стари пајтос из образовке. Укњижио се пре годину дана и добио клиндова.

Дофурам до њега. Тесна гајба. Свуда фрљнуте пелене. Раздроћкано. Штрокаво. Канди на каку. Бобан и његова приколица побелели од неспавања. Кажу дрекавац их буди више пута ноћу. И сад кмечи у колевци. Страшно ми иде на ганглије његова дрека.

Снимам своје пријатеље. Говоре да су талични. Жгепче им променило живот. Питају кад ћу ја да улетим у дечји додатак.

Зашнирао сам њокалицу. Клиберим се. Мудро ћутим.

Не дај боже да се тако усрећим.

ФАСАДА

Возио сам се басом. Био је гужвањац. Зентовао се непријатан базд људских тела. Раја се штуцирала а онда свађалачки цакала.

Једна клинка, која је трнгузила два седишта испред мене, више пута се окретала и бацала фарове на моју фацу. Била је кајмак клинка.

Када сам иозгиљао из баса певнух јој:

- Ми се однекуд ђанишемо?

- Не – одговорила је – само ми се учинило да вам је фасада иста ко у једног проваљеног филмског глумца.

ЗАБАВА У МАЛОМ МАРДЕЉУ

Вабнуо ме рођак из малог мардеља крај Бегиша да дофурам на испраћај дилкана у војску. Већ дуго нисам табанао у село. Одландрао сам.

У малом мардељу забава је шумнија него у Бегишу. Бар сам ја тако ођанисао. Раја готивна, чешља језик без пардона. Музика од ћирилице до цепаже. Било је и шлагер риба. Са једном црнком сам танцовао. После смо трнгузили и одвајали жваку.

На крају, почео сам да се заливам. Нисам уштопао све док нисам љоснуо под сто. Рођак ме је демолираног покупио и одвезао кући. Сања ме је свукла и фрљокнула у зембиљ.

ЛЕП КОКОШИЊАЦ

Били смо у потрази за новом гајбом. Хтели смо да одфурамо одавде. Троњара нам је већ трећи пут дизала кирију. Сања је само желела да не штурнемо са Дорћола и да је близу Бајлони где је готивила да шпарта и базари.

Неколико дана смо зврндали телефоном и снимали гајбе. Провозали смо се Дорћолом. Свашта смо уждракали. Ништа нам није одговарало.

Онда нас је Мунгос упутио код једног свог ортака. Издавао је гајбу, у поткровљу, у Дринчићевој. Отабанали смо тамо. Веома леп кокошињац. Сања је одлепила чим га је видеала. Одмах смо га шапирали.

КО МУ ШТРИКА ЦРЕВА

Зврцнуо ми Мишко, стари френд из образовке.

- Има нешто да ти истркељам - каже – зинућеш.
- Па кажи – аблендујем – испљуни у чему је квака.
- Био је код мене Горан Глуви, сећаш га се, и пуно ми кењао о теби и вашем хаверисању. Како сте били другари, па се рапичкали. А онда је почео да ти гужва карактерт. Жгљавалио је све најгоре. Нисам пао на те штосове. Хоћеш ли да одвојиш уво да чујеш шта је све испљунуо?
- Ко му штрика црева! – рекох надрндано и прецвиках везу.

НЕ ДАВИ ЖВАКУ

Рано ујутру окрену ми Мунгос жицу. Био је у фазону.

- Како је другар? – просу – Како фура на ствар? Јел догиљала роба? Да ли је родило?

- Момци су одвојили робу по шеми – певнух – није било фрке. За сада све зуји као подмазано, али треба ми трансфузија. Роба се мора на бомбака утопити, а то је, и сам знаш, главна квака.

- Океј, послаћу ти још три змајевита фрајера па зготови ствар - испљуну Мунгос и прецвика везу. Он није био од оних који воле много да даве жваку преко жице.

НЕ ОДВАЈА УВО

- Зашто дижеш ватру и пичкараш кад мењаш жваку са мном каже Пера Мајмун – који ти је ђаво? Нисам ни глув, ни ошамарен по мозгу. Смањи мало.

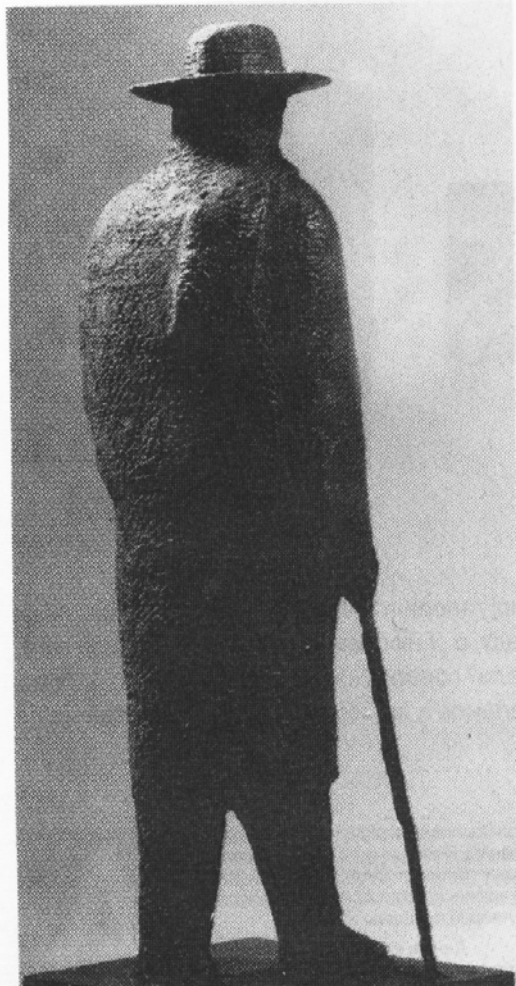
- Мора да колеришем и да те терам у мајчину – одвратим – правиш се и луд и глув кад ти нешто испљунем да утркељаш. Не одвајаш уво за оно што фолињам и увек усереш ствар.

ОПЕГЛАН КО БОМБОНА

С тим шмекером оњушио сам се први пут. Никад га раније нисам ждракнуо али ми је доста тога о њему дошетало у уво. Неки из клапе су га ђанисали и хвалили. Дизали су до неба његово знање и ваљуге у облачним пословима. Певнули би да је у мувању с ловом био краљ Милан.

Сада је требало да озноји вијуге и каже шта мисли о једној фама шеми коју смо готовили. Мунгос ми је испљунуо да треба да се сликам с њим и уговорио спојку.

Нашли смо се на штајги. Био је то стриц у дуплој обланди. Опеглан ко бомбона. Носио је мондиш амбалажу, жабарске ципосе, чак и гланташ. Прави господин. Поздравио ме. Пружио руку и на фињака се нацерио. Уопште није личио на рају из наше бранше.

РИГОЛЕТО

Алдумисали смо рођендан код пајтоса са факса.

Био је мали милион наших готиваца. Клопа на нивоу, цугалук још бољи. Мјуза усрана, пуно народњака, али су рибони били супер.

Одваљивала се жвака углавном о факсу: профандери, касапнице и остала срања.

Нађубрио сам црева шлагер манцом, сљуштио десетак дима и убио се ко пушка. А онда ми рикнула менза. Тако је увек кад поштено циркам. Једва сам некако догиљао до клоње и отпевао риголето.

НАДРИЛОВАО МЕ

Још увек не могу да се офркестим. Тај морон, тај креша за кога сам мислио да не уме циглу да пасе успео је да ме заврне.

Како се то догодило? Нисам пазио. Контао сам да је кратке памети. Био сам дилеја. Прешлицовао се. Увукао ми се у дупешку. Ладио ми јаја. Пао сам на слатке глаголе пуне ложења. Био је шмекер премазан свим бојама.

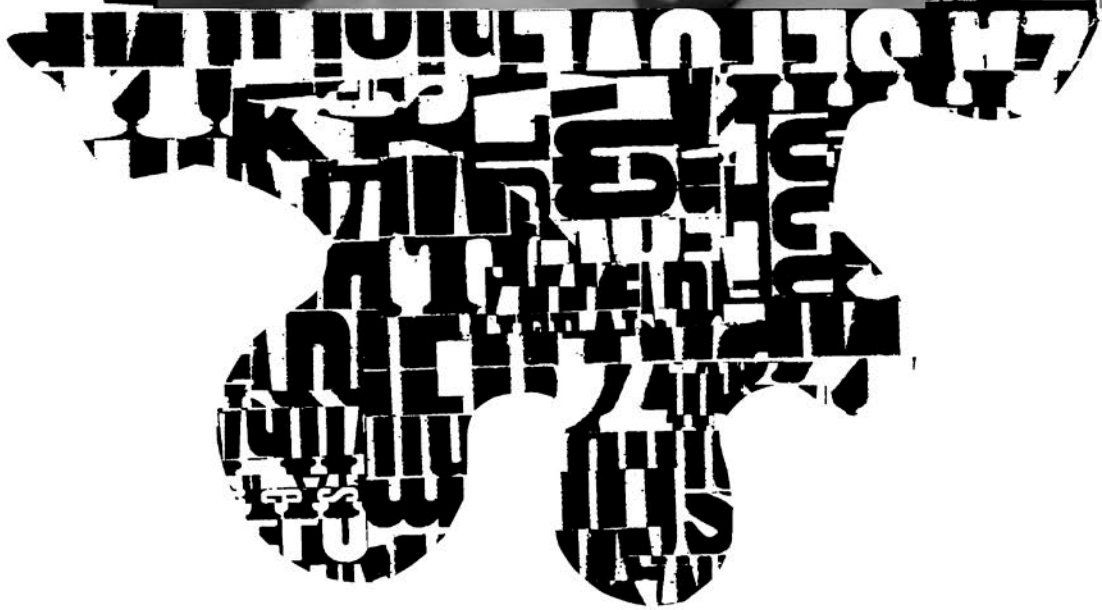
Надриловао ме и забетонирао меденом цирком. Нисам знао где сам ни шта муљам. Дремао сам ко бува на курцу. Тотално слуђен. А он је за то време зготовио своју цеп-игру.

ТИП ЈЕ БИО МАКСИМАЛАН

Имао сам спојку с једним типом. Требала нам је његова помоћ око неког клишераја па ме је Мунгос апдејтовао да се видим с њим.

Нагазили смо се у Хилтону. Тип је био максималан. Видело се да је пун лове. У њокалици цигарилос. Амбалажа по последњој моди, шуљка, лајсна. На левој шапи велики прстен печатњак.

Поред мутљавина које је хендловао био је и макро. Имао је три пушикурке које су му, како је испљунуо, доносиле добру лову. Једна је, док смо водили пословну жваку, била с њим. Понудио ми је да је, као награду за лаћо обављен дил, креснем.

ТРИЛИНГ

Окренуо ми жицу Бора Клемпа да се видимо и разменимо жваку.
Нисмо се дуго њушили.

Бора је био млад напаљенко кога сам једном приликом извадио
из чабра. Од тада је увек одвајао уво за моје савете.

Нагазили смо се у Мажи.

Кад сам дофурао Бора је већ седео и убио пиће.

- Који је проблем? – певнем.

- Знаш – он ће мењајући боју ко покварен семафор – био сам са
неком дроцом и од јуче поче доле да ме мучи. Пендрек ми помодрео,
Сврби, пече. Тешко пуштам певцу крв. Цвикам да није трилинг.

- Ма, тришу ћеш лако да скинеш – узвратим – него табанај одмах
код доце да није неки још гори скењ.

МАНГАШИ

Жали ми се Жарко таксиста, јуче га израдили неки мангаши. Сели му у таџу, код штајге где је таксирао, и затражили да их одвезе у Уј Видек. Он се обрадовао да ће ући у лову.

Кад су дофурали, мангаши изађу из таџе и одбију да цалну шушке. Жарко се ускописти и испљуне да ће да вабне пајкане. Један мангаш онда избунари утоку и прислони му на чонту. Жарко се увошти, напуни гаће, покри ушима и врати у Бегиш.

ДОБРА КОКА СРЕДЊИХ ГОДИНА

Риба је киснула у кафани сама. Добра кока средњих година Одговарала ми је. Стартовао сам и сео за њен сто. Почели смо да одвајамо жваку.

Скинула је тролу. Без деце. Има фенси шљакарац, добру плату, гајбу, макину, лаћан али празан живот. Негде је каже начинила скењ, али где и када?

Хвата ме благо за руку и певне:

- Дофурала сам вечерас овде да се залијем.

МОЈА НАПАЉОТКА

Још као клиндов волео сам да ложим и ваљам думине. Брисао сам из гајбе, ландрао, продавао палчеве, штековао се по мардељу. Хтео сам да уђаним и друге земље, другу рају. Чежњиво сам гледао возове на штајги. Што пре сам желео да одмаглим из ове наше вукојебине.

Контао сам да је свуда готивније него код нас. Добра лова. Добре рибе. Живот на гурку. Џабалебарење. То је била моја напаљотка.

Када сам одфурао из Југе све се стрмопиздило. Морао сам да шљакам ко чамуга за ситну лову. Ништа ново нисам прокњижио. Постао сам роб шмекоса безвезнијих од мене.

На крају пуко ми је кликер. Ушибао сам у први бас и вратио се у Бегиш.

ШИБИЦАРИ

Били су то ваљатори, прва лига, шибицари: Дарко Зебра, Мишко Цвикераш и Тома Дивљак. Ординирали су на Зелењаку, тамо на углу Ломине и Каменичке.

Дарко Зебра, глагољив, уштиркан ко пешко, вештом жваком навлачио је наивне дилкоше. То су, најчешће, били џулови који су удомили своју робу на пијаци па се низ Каменичку спуштали ка штајги и бас стацину.

Тома Дивљак је мотао шибицама и куглицом гласно цакајући а Мишко Цвикераш је пазио да не налети који муркан.

Дивљак је био генијалац у шибицарењу. Никад ниси могао да сниммиш где му је куглица. Понекад би пустио да навуче овцу а онда би је прописно оплевио.

НАФАТИРАН

Нисам дисао на шкрге. Измунтао сам одлично. Одрадио важне клишераје. Пала је добра гажа. Такулин ми не сија јектику. Кипи живу лову. Нафатиран сам. Сада готивим друге форе и домунђавам се да кренем у нову игру.

Мунгос је задовољан како курблачим. Похвалио ме пред клапом. То ме пали. Пајтоси ће ме више бреновати и гутати оно што испљунем.

КОПАО САМ ДА ЈЕ ОХЛАДИМ

Жестоко смо се поцапали. Сања је подилканила када је у мојој мобилној видела фотку мачке с којом сам ових дана имао штековане спојке. Дигла је грозоморну фрку, цмиздрила, колерисала. Називала ме билмезом, крешом, клебецаном, маторим мороном, шлогираним кактусом. Фрљокала је и ломила ствари по гајби.

Комшије су кантале у зид. Окретале жицу. Претиле да ће вабнути мурију.

Копео сам да је охладим, да јој смирим хормоне. Узалуд.

ПРОЦУРЕЛА

Накачили смо се безвезно крај киоска док сам базарио пљугу. Није била ништа нарочито, али имала је дуге бандаре и готиван намештај. Одигравало јој је моје набацивање и слатко се клиберила фазонима које сам одваљивао. Тад ми је кевнула да је одбацам кући. Контао сам у себи ово је готова ствар.

Кад смо дофурали пред сандучару, негде код Страва-центра, избунарила је посетницу и дала ми.

- Не могу данас - казала је - процурела сам, вабни ме мобишком за који дан.

Изгиљала је из стојадина и дигла котву мешајући фанфуљом. Киснуо сам за ђевреком у буљио у њену дупешку док није нестала у сандучари.

ME

ЉОСКА ОД ПОВРАЋКЕ

Исфурам јутрос из гајбе. Крај врата и на степеништу љоска од повраћке. Неко ударио риг. Кандисало је горе од мачје шорке. Бураг да ти се преврне.

Синоћ је код мене била журка. Пајташи из клапе. Лачо смо се зезали. Пуштали смо добру мјузу. Тирилицу и остало одврнули до даске. Клопало се, цугало и кокодакало. Неко се, изгледа, од мојих ортака нарољао и преждерао а онда му се овде отворила менза. Све што је смазао просуло се. Гадно.

Шта могу. Напуним канту чесмовачом и шапирам метлу и крпу. Треба то што пре утркељати. Нећу да ме комшије попречно ждракају и да дижу ватру.

ПОРНИЋИ

Сања се јутрос ремнула раније. Није ме било у зембиљу. Забринула се. Нагазила ме је у радној соби како књавам крај компјутера.

- Који ти је ђаво? – питала је надрндано будећи ме.

- Ништа – певнух уз благи кез – шацовао сам нешто на компишки па се укњавао, попио совку.

Упалио ми кец, на екрану није било слике па Сања није могла да ођанише да сам читаву ноћ ждракао порниће.

КЛОПА

Некада, када сам био клиндов, често сам био гладан. Живео сам ко миш у гвожђари. Глуварио сам улицама мардеља и замишљао шта бих све могао да клопам. Мириси из печењара, сомуњара и жвакара раздраживали су ме. Контао сам да могу да смажем читав вагон пање, жвањежа и буца.

Ждеравац ми је ужасно крчао и тражио клопу. Тада би ушибао на пијацу и мазнуо две три јабуке са тезги. Халапљиво сам их њупао. То би ме искулирало.

РЕМНУЛА МЕ ПУЦЊАВА

Опет фрка у нашој крајки. Доћол је постао чупав део
Бегиша. Често се кокају супарничке банде.
Ноћас је неко пресељен у читуљу, код „Бајлонија”, близу моје гајбе.
Ремнула ме пуцњава, а онда сирене, мурија, узвици укаргоњене раје.
Одавно сам у тим шемама па ми пуца штикла.

Дигнем се из зембиља, затворим прозор и наставим да
совкам.

ЗУЈАЛИ СМО ПОРЕД КАЛИША

Киснуо сам у транци. Зујали смо поред Калиша. Двојка је шибала низ брдо ка пристаништу. Одједном из једне рупе на Калишу истрча човек и фрљокну се под транцу. Сви смо били у фрасу. Возач поче на штопа. Жене заронцаше.

Изфурасмо из возила. На шинама распичкано тело човека без главе. Свуда црвена чорба. Крај мене неки кулов, савио се, ухватио шапама за тиквару и пева Риголето.

НЕКО МЕ РЕПУЈЕ

У задње време скужих да ме неко репује. Не знам у чему је квака. Да ли је мурија нањушила нешто око наших клишераја или су мангаши из неке друге клапе одлучили да ме оладе?

Испљунем то Мунгосу. Он се забринуо. Каже утањи мало, уштекај се, не излази из гајбе и нек ти је тетејац увек при руци. Ждракнућу, по мардељу, да прокужим у чему је ствар.

ПАО САМ У ДЕФЕКТ

Ложим макину Булеваром Деспота Стефана. Ноћ, акустична улица, пљуцка киша. Стојадин кашљуца и гура. Негде код Јевремовца стопира ме шлагер кока. Зауоставим стојадина и пустем је у кола. Фацолика, фришка штрудла. Замолила ме да је одбацим до Панчевачког моста а онда зашнирала пљуцу. Ћутао сам и ја. Везао ми се језик. Кљинчим поред младе лепе девојке. Не отвара ми се лабрња, а имао би штошта да певнем. Пао сам у дефект.

Девојка одваја фарове у сат на руци. Где ли и код кога фура?

Уштопам код моста. Крофна излази из кола, захвали се и одлепрша.

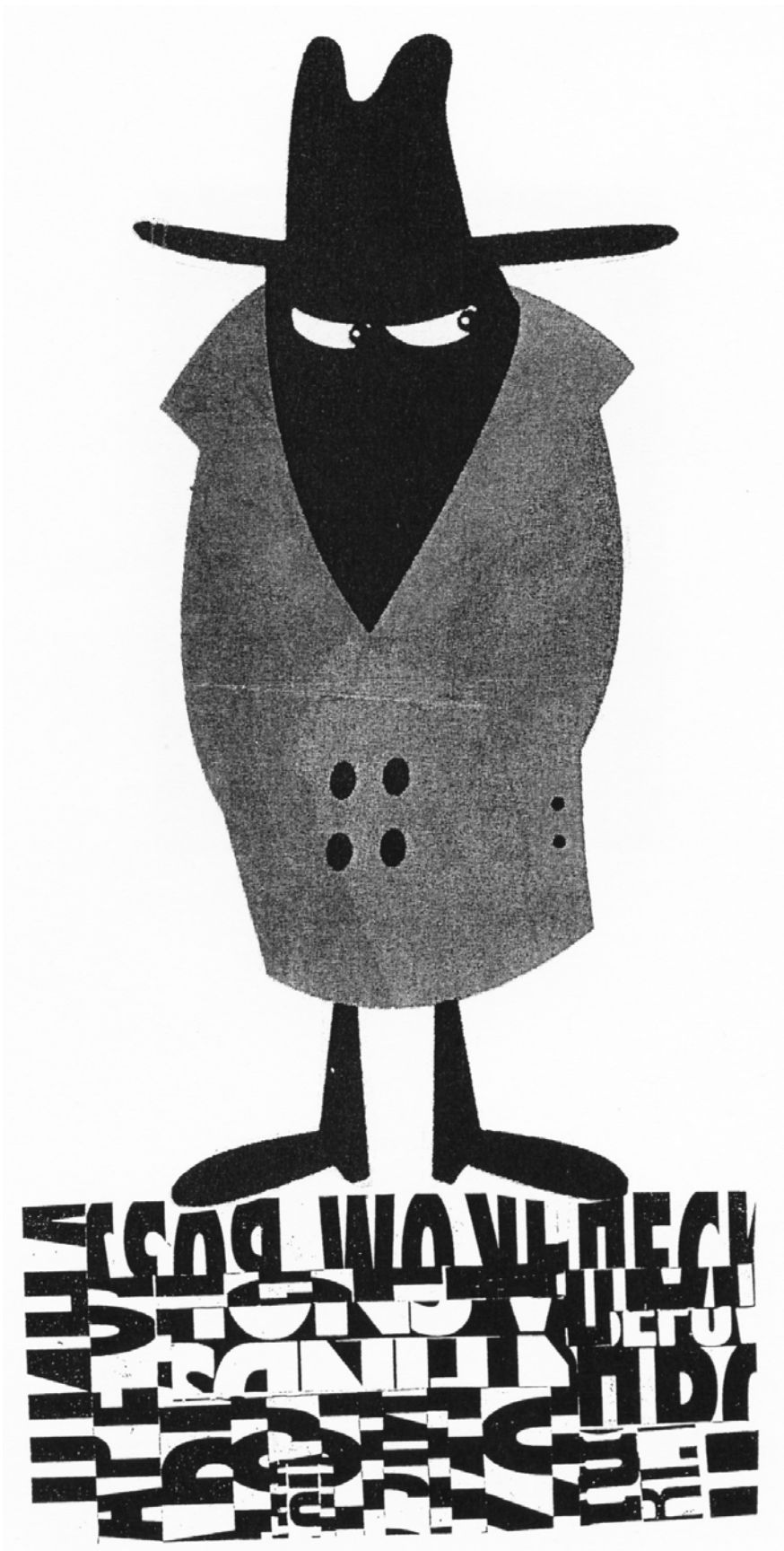
ПОЛИЦИЈСКИ КАНАРИНАЦ

Мунгос ме хитно вабноу мобишком. Био је љут ко рис.
Прокувало у њему. Глас му прозуко од беса.

То што ми је испљунуо затекло ме али не сасвим. Још раније сам
зентовао да нешто код нас смрди. Нешто није било у реду.

Шушкало се да је Горан Чавка мутан дупљак, шибигуз од
фрајера. Збрљекнули смо што смо га примили у клапу. Ипак овако
нешто, што ми је Мунгос испљунуо, нисам очекивао. Замало да се
закопамо.

Чавка је био цинкер, полицијски канаринац. Све је снимао и
откуцавао мурији. Ако то не сасечемо чека нас фијока.

ЂОКА ЈЕГУЉА

Био до градске болнице да оверим Ђоку Јегуљу. Лежао је тамо већ недељу дана. Средили га дилери на Звездари. Покушао да ваља шербет у њиховој крајки.

Сломили му њупавицу. Избили кљове. Једно цвикало натечено само што не испадне.

Кука ко чамуга. Удара жицу да га извучем из болнице. Утроњао се. У соби лежи са пет полумртвих декутанера. Сваку ноћ неко удари курцем у калдрму.

ПОШТАР

Неко је дуго и упорно шамарао звонце на вратима гајбе. Није било рано али не готивим да ме у ово време узнемиравају. Циркам кафицу, одвајам уши за сентиш мјузу, кужим вести на компишки, контам шта ћу данас да цепам.

Прикењам се вратима и зирнем кроз шпијунку.

- Ко је?

- Поштар.

Отворим оквир и поштар ме затрпа гомилом рачуна.

ЛОВА НА ЛОВУ ИДЕ

Оњуших се данас са Рајком Трефом. Случајно се нагазисмо у Кнез Мишовој и разменисмо жваке.

Шмекерисао се да му добро иде. Има станчугу у центру, бесну мечку, дебелу лову. Имао је среће, каже, за време југоокинаве. Заједно са неким калаузом бавио се шверцом цигарета па се нафатирао. Онда је лову уложио у сигурну шему. Имао је добар њух за те ствари. Све је гамбало као подмазано.

- Лова на лову иде буразеру! – Певнуо је шљापивши ме шапом по офингеру.

ШУШ-МЕТАК

- Чуј! – рече Мунгос озбиљне фаце ко кувана нога. – Склони Сању из оне рупе.

- Које рупе? – зузнух ошошољен, а онда се сетих да мисли на дорћолски кафић где се Сања недавно лотирала као медицинска сестра.

- Знаш ти добро које рупе – цепну Мунгос. – Склони је што пре из тог пампур-бара док није касно. Дошетао ми у уво шуш-метак. Ја сам ти пајтос. Знаш шта певам.

БУЉА МУ ПАСЕ СЛАМУ

Касно ноћу вабне ме пајтос мобишком. Био је уцвикан.
Видим, буља му пасе сламу. Моли ме да што пре дофурам до
њега.

Набацим јакну и дигнем котву.

- Ти си ошамарен по мозгу – дигне ватру Сања – ноћ је,
невреме, зар не можеш то да откачиш за сутра.
- Ортак ми је у були, сутра може бити касно – испљунем и
одвојим табане.

УКОКАО СЕ ТОЗА АЈНЦ

Данас сам био на ровцу. Укокао се Тоза Ајнц. Ђанисали смо се на картарошким седељкама. Тоза је одлично чешљао карте. Посебно у поци и ајнцу, по коме је и добио надимак. Био је махер у паковању. Ретко је упадао у булу.

Ајнц је био солер. Није се укњижио. На ровцу скоро никог сем двојице пајтоса из картарошке клапе. Један од њих, док су гробари затрпавали земљом гарсоњеру, убаци у раку шил карата.

ИЗРАСЛИНА

Јутрос кад сам се ремнуо после тешке књаве, осетио сам бол на врху тикваре. Кренем шапом горе и под прстима набартам на некакву болну квргу, израслину. Утроњао сам се. У чонти се узмуваше грозоморне слике бољке јебене ко сода. Учинило ми се да сам већ у гробљанском предсобљу.

Сања је пажљиво ошацовала израслину, испљунула да то није ништа, а онда је намазала некаквом машћу. То ме је искулирало.

ПИЦИКАТО ДЕКУТАНЕР

Одигравао ми је један кевац у комшилуку. Био је то пицикато декутанер, углађен господин старинских фазона.

Живео је сам у великом кокошињуцу. Жена му је спустила кашику пре више година. Син му је после југоокинаве испарио из земље. Иако солер живео је добро на гурку.

Волео сам с њим да размењујем жваку.

НЕ КЊАВАМ ДОБРО

У фрци сам. Не књавам добро. Козим се по целу ноћ. Никако да стигнем у вечна ловишта.

Ујутро се накривописдим, мутан и безвољан ко да сам курцу сломио ребра.

Форта ме стотину брига. Од шљаке до политике.

Живцирам се. Гризем муда. Телка и новине иду ми на ганглије. Не могу више да одвајам око на ове страначке сероње и њихова препуцавања. Раја нема шта да њупа а они само дижу ватру, боваре и продају фолове. Цинцулирају ти свашта. Штелују и фарбају. Обећавају брда и долине док се не дочепају власти, а онда ждракају само како да подмире своју фанфуљу.

ПАЖЉИВО НАС ЈЕ ЖДРАКНУО

Седео сам с Мунгосом у једном кафићу на Булбулдери. Лепили смо жваку око неког важног посла. Хтели смо да будемо што мање шацовани.

Недалеко од нас киснуо је неки тип. Пљугарио је и лагано купао зубе пивом.

Слушао сам док је Мунгос дељао жваку и једним оком снимао типа. И он нас је пар пута пажљиво ждракнуо, а онда извадио ћитап и почео нешто да шара. Уштопао сам Мунгоса и скренуо му пажњу на то. Мунгос позва кустоса, цалну му за пиће па одмаглисмо из кафића.

ПИЧВАЈЗ КРАЈ МАРАКАНЕ

Одфурао сам с ортацима на Маракану. Дерби: Делије – Гробари.
Сецали смо звездине навлаке и заставе, дували у пиштаљке,
певали навијачке песме.

Испред Маракане крене на нас ђоном банда Гробара. Кокали смо
се пеглама па ко кога скемба. Било је спичканих слиновода, кравих
тинтара, сломљених шапа.

Мурија је брзо дофурала. Једва су успели да нас среде и ускладе
хормоне.

У макљажи сам извукао дебљи крај. Хендловали ми њоцу.

УЗ ДРУШТВО И ПИЋЕ

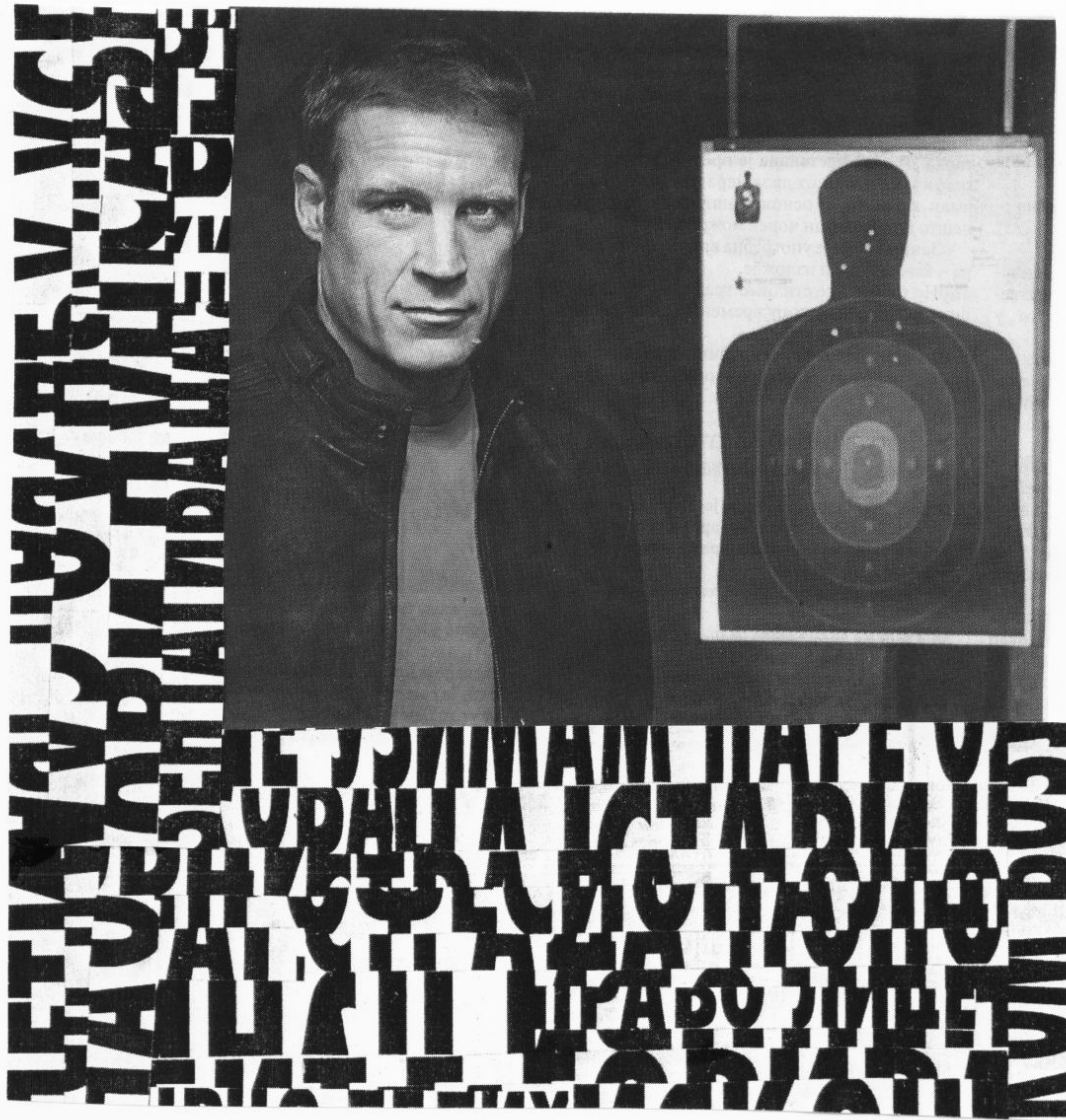
Нема клапе без пића. Седимо, прешпиловани пајтоси. Циркамо, мењамо жваку, гужвамо неком карактер. Свима језици без чвора. Кројимо планове за нова бургијања. Зафркавамо се, тркељишемо фазоне, клиберимо. Вијуге нам уз друштво и пиће максимално раде.

ИМА ДА ИХ НЕМА

– Ма чуј! – испљунух радосно кад ми Мунгос рече шта ћемо да цепамо – одавно сам то чекао. Та багра ми се попела на говеђу ногу. Посебно њихов газда, ошамарен по мозгу. Не могу да смислим тог каракушљивка. Дркуни се и глумира околу а базди ко да је рођен у клоњари.

Види! Он највећи фрајер у крајки, а његова клапа све може?! Није него! Муда од лабуда!

Добро си то смислио. Једва чекам да их се решимо. Толико су нам масних послова покварили солећи туђу чорбу. Њиховим мутљавинама никад краја. Што смо се више савијали, због мира у крају, они су бивали све гори. Свуда су ишли ђоном. Сад је време да их средимо. Почистићемо их док си реко бритва. Има да их нема.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Мирољуб Тодоровић рођен је 5. III 1940. године у Скопљу. Осмогодишњу школу учио је у местима око Велике Мораве, гимназију у Нишу, дипломирао је на Правном факултету у Београду. Оснивач је и теоретичар сигнализма, српског (југословенског) неоавангардног стваралачког покрета и уредник Интернационалне ревије *Сигнал*. Пише поезију, прозу, есеје и бави се мултимедијалном уметношћу.

Објављене књиге поезије: *Планета* (1965), *Сигнал* (1970), *Куберно* (1970), *Путовање у Звездалију* (1971), *Свиња је одличан пливач* (1971), *Степениште* (1971), *Поклон-пакет* (1972), *Наравно млеко пламен пчела* (1972), *Тридесет сигналистичких песама* (1973), *Гејак гланца гуљарке* (1974), *Телезур за тракање* (1977), *Инсект на слепоочници* (1978), *Алгол* (1980), *Textum* (1981), *Чорба од мозга* (1982), *Гејак гланца гуљарке* (друго проширено издање, 1983), *Chinese erotism* (1983), *Нокаут* (1984), *Дан на девичњаку* (1985), *Заћутим језа језик језгро* (1986), *Поново узјахујем Росинанта* (избор из поезије, 1987), *Белоушка потије кишицу* (1988), *Soupe de cerveau dans l Europe d l Est* (1988), *Видов дан* (1989), *Радосно рже Рзав* (1990), *Трн му црвен и црн* (1991), *Амбасадорска кибла* (1991), *Сремски ћевап* (1991), *Дишем*. *Говорим* (1992), *Румен гуштер кишу претрчава* (1994), *Стриптиз* (1994), *Девичанска Византија* (1994), *Гласна гаталинка* (1994), *Испљувак олује* (1995), *У цара Тројана козје уши* (1995), *Планета* (заједно са поемом *Путовање у Звездалију* друго проширено издање, 1995), *Смрдибуба* (1997), *Звездана мистрија* (1998) *Електрична столица* (1998), *Рецепт за запаљење јетре* (1999), *Азурни сан* (2000), *Пуцањ у говно* (2001), *Гори говор* (2002), *Фонети и друге песме* (2005), *Плави ветар* (2006), *Паралелни светови* (2006), *Рана, реч и песма* (коаутор, 2007), *Златно руно* (2007), *Свиња је одличан пливач и друге песме* (2009), *Љубавник непогоде* (2009), *Глад за неизговорљивим* (2010), *Киборг* (2013), *Пандорина кутија* (2015), *Ловац магновења* (2015), *Из ока сновидећег* (избор из поезије, 2018).

Књиге прозе: *Тек што сам отворила пошту* (епистоларни роман, 2000), *Дошталo ми у уво* (шатро приче, 2005), *Дневник 1982* (2006), *Прозор* (снови, 2006), *Шатро приче* (2007), *Лај ми на ђон* (Интернет издање, 2007), *Шокинг- блу* (шатро роман, 2007), *Киснем у кокошињуцу* (шатро жваке, 2008), *Боли ме блајбингер* (шатро роман, 2009), *Стално проваљује буве* (Интернет издање, 2009) *Торба од врбовог прућа* (кратке

приче, 2010), *Дневник 1989* (Интернет издање, 2011), *Дневник 1985* (2012), *Дневник сигнализма 1979 – 1983* (2012), *Ареион* (Интернет издање, 2013), *Дневник сигнализма 1984 – 1989*, (2019), *Нисам зашнирао њокалицу* (шатро приче, 2019), *Итака* (кратке приче, 2020).

Књиге есеја и полемика: *Signalism* (1973), *Сигнализам* (1979), *Штеп за шуминдере – ко им штрика црева* (полемике, 1984), *Певци са Бајлон-сквера и моја фрка са њима* (полемике, 1986), *Дневник авангарде* (1990), *Ослобођени језик* (1992), *Игра и имагинација* (1993), *Хаос и Космос* (1994), *Ка извору ствари* (1995), *Планетарна култура* (1995), *Жеђ граматологије* (1996), *Signalism Yugoslav creative movement* (1998), *Miscellanea* (2000), *Поетика сигнализма* (2003), *Токови неоавангарде* (2004), *Језик и неизрециво* (2011), *Време неоавангарде* (2012), *Стварност и утопија* (2013), *Neto propheta in patria* (полемике, 2014), *Простори сигнализма* (2014), *Извори сигнализма* (интервјуи, 2018).

Књиге за децу: *Миш у обданишту* (2001), *Блесомер* (2003).
Чаробна лампа (2018).

Антологије: *Сигналистичка поезија* (1971), *Конкретна, визуелна и сигналистичка поезија* (1975), *Mail Art – Mail Poetry* (1980).

Bookworks: *Fortran* (1972), *Approaches* (1973), *Сигнал-Арт* (1980), *Златибор* (1990), *Шумски мед* (1992), *Sobol* (1992).

Поезија, есеји и интермедијални радови Мирољуба Тодоровића објављивани су на више језика у антологијама, зборницима, каталозима, листовима, часописима, сајтовима и блоговима: Италије, Мађарске, Аустрије, Немачке, Француске, Шпаније, Португала, Швајцарске, Чешке, Пољске, Литваније, Шведске, Русије, Финске, Исланда, Велике Британије, Данске, Холандије, Белгије, Малте, САД, Канаде, Мексика, Уругваја, Чилеа, Бразила, Нове Каледоније, Јужне Кореје, Јапана и Аустралије.

Овај аутор имао је четрнаест самосталних, а излагао је на преко шест стотина колективних међународних изложби цртежа, колажа, визуелне поезије, мејл-арта и концептуалне уметности.

Награде: „Павле Марковић Адамов” 1995. године, за поетски опус и животно дело, „Оскар Давичо”, за најбољу књигу објављену у 1998. години („Звездана мистрија”), „Годор Манојловић” 1999. године,

за модерни уметнички сензибилитет, „Вукова награда” 2005. године, за изузетан допринос развоју културе у Србији и на свесрпском културном простору, награда Вукове задужбине за уметност 2007. године за збирку песама *Плави ветар*, награда „Златно слово” 2008. за књигу *Шатро приче* у издању Српске књижевне задруге као „најбоље књиге кратке прозе објављене у 2007. години”, „Признање Крлежа за животно дело” 2010, „Повеља за животно дело” Удружења књижевника Србије 2010, „Златни беоцуг” 2011 за трајни допринос култури Београда, Захвалница Музеја савремене уметности у Београду, поводом педесет година од оснивања Музеја, 2015, „Повеља Карађорђе” за животно дело 2017 и Велика награда за животно дело Асоцијације српских архитеката (АСА), поводом изложбе „Уметност данас” 2019. године.

--

<http://www.miroljubtodorovic.com>

<http://signalism1.blogspot.com>

<http://mtodorovic2.blogspot.com>

<http://www.rastko.rs/knjizevnost/signalizam/>

<http://signalism2.blogspot.com>

Библиотека „Сигнал“

Са подбиблиотекама, ауторским колима и библиофилским издањима

1. Miroljub Todorović, *Signal*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1970.
2. Miroljub Todorović, *Kyberno*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1970.
3. Miroljub Todorović, *Stepenište = Staircase = L'escalier = Scalinata*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1971.
4. Miroljub Todorović, *Fortran*, artist's book, „Сигнал“, Београд, 1972.
5. Miroljub Todorović, *Signalism*, есеји. „Сигналистичко издање“, Београд, 1973.
6. Miroljub Todorović, *Approaches*, I. A. C., Friedrichsfehn, Немачка, 1973.
7. Miroljub Todorović, *Thirty signalist poems = Trideset signalističkih pesama*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1973.
8. ~ *Signalizam*, каталог изложбе, Галерија савремене уметности, Загреб, 1974.
9. Miroljub Todorović, *Signal art*, мејл арт, Сигналистички документациони центар, Београд, 1980.
10. ~ *Signalizam 81*, каталог изложбе, Културно-просветна заједница, Озаци, 1981.
11. Miroljub Todorović, *Poštanska umetnost – Mail Art*, каталог изложбе, Студентски културни центар, Београд, 1981.
12. ~ *Signalistička istraživanja*, каталог изложбе, Студентски културни центар и Удружење књижевника Србије, Београд, 1982.
13. ~ *SIGNALIZAM AVANGARDNI STVARALAČKI POKRET*, зборник, Културни центар Београда, Београд, 1984.
14. Miroljub Todorović, *Soupe de cerveau dans l'Europe de l'Est*, „Zeroscopiz“, Paris, 1988.
15. Miroljub Todorović, *Cobol*, artist's book, „Сигналистичко издање“, Београд, 1992.
16. Мирољуб Тодоровић, *Игра и имагинација*, есеји, Библиотека „А6“, „Сигнал“, Београд, 1993.
17. Мирољуб Тодоровић, *Освојени простор*, каталог изложбе, Музеј савремене уметности, Београд, 1994.
18. Živan Živković, *Od reči do znaka*, есеји, Библиотека „Алфа“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1996.
19. Мирољуб Тодоровић, *Жеђ граматологије*, есеји, Библиотека „Глоса“, „Сигнал“, Београд, 1996.
20. Вождар Шujiца, *Lisières, cicatrices*, поезија, La bibliothèque „Le point“, „Сигнал“, Београд 1996.
21. Мирољуб Тодоровић, *Звездана мистрија*, поезија, Библиотека „Око“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1998.
22. Miroljub Todorović, *Signalism Yugoslav creative movement*, на енглеском, немачком, шпанском, италијанском, француском и руском језику, есеји, „Сигнал“, Београд, 1998.
23. Миодраг Мркић, *У тами знака 2*, есејистика, Библиотека „Пентаграм“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1998.
24. Живан Живковић, *Небески звоник*, поезија, Библиотека „Извор“, „Сигнал“, Београд, 1998.

25. Богислав Марковић, *Снови, пепео*, роман, Библиотека „Делта“, „Сигнал“, Београд, 1998.
26. Милољуб Тодоровић, *Iz signalističkog dokumentacionog centra*, преписка, „Сигнал“, Београд, 1999.
27. Zvonko Sarić, *Šinjel do svanića*, поезија, Библиотека „Око“, „Сигнал“, Београд 2001.
28. ~ СИГНАЛИСТИЧКА УТОПИЈА, сепарат из часописа *Књижевност*, Београд, 2001.
29. ~ СИГНАЛИЗАМ УМЕТНОСТ ТРЕЋЕГ МИЛЕНИЈУМА, сепарат из часописа „Сигнал“ број 22-23-24, Београд, 2003.
30. ~ ГЛАСНИЦИ ПЛАНЕТАРНОГ – ВИЗИЈЕ СИГНАЛИЗМА, сепарат из часописа „Сигнал“ број 25-26-27, Београд, 2003.
31. Vladan Panković, *O signalizmu*, „Феникс“, Београд, 2003.
32. Zvonko Sarić, *Hvatač duše*, роман, „Сигнум“, Београд, 2003.
33. ~ РАЗМИШЉАЈТЕ О СИГНАЛИЗМУ, сепарат из часописа *Сигнал*, Београд, 2004.
34. Пија Бакић, Zvonko Sarić, *Preko granice milenijuma (Signalizam – izazov prestupa)*, „Феникс“, Београд, 2005.
35. Slobodan Škerović, *Indigo*, поезија, издање аутора, Београд, 2005.
36. ~ ВРЕМЕ СИГНАЛИЗМА, сепарат из часописа *Градина* број 10/2005, Београд, 2006.
37. ~ ДЕМОН СИГНАЛИЗМА, сепарат из часописа *Савременик* број 146-147-148, Београд, 2007.
38. ~ ПЛАНЕТАРНИ ВИДИЦИ СИГНАЛИЗМА, зборник, Београд, 2010.
39. Adrijan Sarajlija, *Ogledalo za vampira*, роман, издање аутора, Београд, 2012.
40. Милољуб Тодоровић, *Apeiron*, verbal-visual novel, „Mycellium“, Smolensk, 2013.
41. ~ ИЗАЗОВ СИГНАЛИЗМА, сепарат из часописа *Књижевност* број 4, Београд, 2013.
42. Слободан Шкеровић, *Јерихон, Јерихон и поеме Крома и Смрт паперја*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2013.
43. Слободан Шкеровић, *Земљофобија*, роман, „Everest Media“, Београд, 2013.
44. Слободан Шкеровић, *Невидљиви Марс*, роман, „Everest Media“, Београд, 2013.
45. Слободан Шкеровић, *Вулканска филозофија*, есеји, „Everest Media“, Београд, 2013.
46. Слободан Шкеровић, *Дроздови у Паклу*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2013.
47. Милољуб Тодоровић, *Нето propheta in patria*, полемике, „Everest Media“, Београд, 2014.
48. ~ СТОЛЕЋЕ СИГНАЛИЗМА, зборник, „Everest Media“, Београд, 2014.
49. Слободан Шкеровић, Јета • Буди се, Будни • Јерихонска *мануфактура*, песме, „Everest Media“, Београд, 2014.
50. Слободан Шкеровић, *Пројекат Брандон*, роман-поема, „Everest Media“, Београд, 2014.
51. Слободан Шкеровић, *Књига о Моритому*, песме, „Everest Media“, Београд, 2014.
52. Слободан Шкеровић, *Кофер*, блог роман, „Everest Media“, Београд, 2014.

53. Слободан Шкерковић, *Бизарни космопов*, научнофантастична хаику поема, „Everest Media“, Београд, 2014.
54. Мирољуб Тодоровић, *Пандорина кутија*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2015.
55. ~ *МАГИЈА СИГНАЛИЗМА*, зборник, „Everest Media“, Београд, 2016.
56. Јелена Марићевић, *Легитимација за сигнализам*, „Everest Media“, Београд, 2016.
57. Илија Бакић, *Читање сигнала*, есеји, „Everest Media“, Београд, 2017.
58. Franko Bušić, *Ћаробнице Crvenkarićina*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2017.
59. Илија Бакић, *Од и до*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2017.
60. – *ВИЗИЈЕ СИГНАЛИЗМА*, зборник, „Everest Media“, Београд, 2017.
61. Слободан Шкерковић, *Поетика идеја*, „Everest Media“, Београд, 2017.
62. Мирољуб Тодоровић, *Из сигналистичког документационог центра 2*, Сигнал, Београд, 2017.
63. Мирољуб Тодоровић, *Извори сигнализма*, интервјуи, „Everest media“, Београд, 2018.
64. Мирољуб Тодоровић, *Чаробна лампа*, „Everest media“, Београд, 2018.
65. Душан Стојковић, *Планета сигнализам*, „Everest media“, Београд, 2018.
66. *ТОКОВИ СИГНАЛИЗМА*, зборник, „Everest media“, Београд, 2018.
67. Miroljub Todorović, *Iz signalističkog dokumentacionog centra 3* (Preписка sa Marinom Abramović), Signal, Beograd, 2019.
68. Miroljub Todorović, *Dnevnik signalizma 1984 – 1989*, „Everest media“, Beograd, 2019.
69. Јелена Марићевић Балаћ, *Без длаке на срцу*, поезија, „Everest media“, Beograd, 2020.
70. Слободан Шкерковић, *Мит о машини*, есеји, „Everest media“, Београд, 2021.
71. *ТУМАЧЕЊА СИГНАЛИЗМА*, зборник, „Everest media“, Београд, 2021
72. Мирољуб Тодоровић, *Извори сигнализма*, интервјуи, друго допуњено издање, „Everest media“, Београд, 2021.
73. Miroljub Todorović, *Nemo propheta in patria*, polemike, drugo dopunjeno izdanje, „Everest media“, Beograd, 2021.

BIBLIOGRAFIJA SIGNALIZMA

Nastavak bibliografije objavljene u knjizi *TOKOVI SIGNALIZMA*, „Everest Media“, Beograd, 2018.

2951. Jelena Marićević Balać, *Tragom bisernih minđuša srpske književnosti*, Naučno udruženje za razvoj srpskih studija, Novi Sad, 2018.

2952. *TOKOVI SIGNALIZMA*, zbornik, Everest Media, Beograd, 2018.

2953. Miroljub Todorović, „Čarobna lampa“, Everest media, Beograd, 2018.

2954. Branislav Petrović, „S antologijom Ostoje Kisića...“ u knjizi „Ne ubiti pticu drozda“, Službeni glasnik, Beograd, 2018, str. 314 – 317.

2955. Fedor Marjanović, „Signali slobode“, Književne novine, god. LXX, broj 1279-80, novembar-decembar, 2018, str. 17.

2956. Jovanka Vukanović, „Najnepokorniji deo našeg bića“, Književne novine, god. LXX, broj 1279-80, novembar-decembar, 2018, str. 14.

2957. Mirjana D. Bojanić Ćirković, „Summa signalizma iz usta zvezdoznanca“, *Philologia Mediana*, broj 10, 2018, str. 713 – 717.

2958. Marko Nedić, *Savremena književnost i novi mediji u knjizi „Trajno i prolazno“* (Kritike i eseji o srpskoj književnosti i kulturi, Leskovac, 2018, str. 90, 94, 100-101.

2959. Miroljub Todorović, *Izvori signalizma* („Signalizam oslobađa jezičku energiju“), *Književni pregled*, god. IX, broj 18, 2018, str. 64 – 68.

2960. Miroljub Todorović, *Signalizam i Marina Abramović*
<https://libartes.rs/marina-abramovic/>

2961. Milena Kulić, *Blistavi cvetovi signalizma*, *Trag*, god. XIV, broj 56, decembar 2018, str. 90 – 93.

2962. Jelena Đ. Marićević Balać, *Lirsko-onirički model srpske postmoderne proze*, *Lipar*, god. XIX, broj 66, 2018, str. 303 – 310.

2963. Uroš M. Ristanović, *Signaliziranje argumentima*, , *Lipar*, god. XIX, broj 66, 2018, str.295 – 301.

2964. Miroljub Todorović, *Gordana*, (Odlomak iz Dnevnika) u: „Gordana Todorović sabrana dela III“, 2018, str. 237.

2965. Marija Nenezić, *Naučnofantastična poezija – poezija nauke ili bauk kritike* <http://fantasticnivodic.com/stvarni-svet/eseji/2018/10/naucnofantasticna-poezija-poezija-nauke-ili-ba>
2966. Miodrag Mrkić, "Signalizam na zaustavnoj traci" u knjizi "Kraći ogledi", Beograd, 2019, str. 95-96.
2967. Ivan Šterleman, "Trnovit put signalizma", *Književni pregled*, broj 19, oktobar-novembar-decembar, 2018, str. 36 – 55.
2968. Biserka Rajčić, "Nadrealista na biciklu" (Intervju sa Jakubom Kornhauzerom), *Politika (Kulturni dodatak)*, subota 25. maj 2019, str. 3.
2969. Jelena Marićević Balać, "Lirsko-onirički model srpske postmoderne proze", *Znak Sagite*, god. XXVII, broj 25, Beograd 2019.
2970. Slobodan Maldini, "Signalizam i Signal" u: "Istorija srpske umetnosti XVIII – XX vek", Beograd, 2018, str. 580.
2971. Slobodan Maldini, "Miroljub Todorović" u *Atlas likovnih umetnika primenjene umetnosti i dizajnera Srbije 21. – vek*, Beograd, 2014, str. 776 – 777.
2972. Dr Jelena Đ. Marićević Balać, "Tata Mata emblemata, poezija Popa D. Đurđeva u svetlu emblematike" u: "Pesničke igre i poigravanja Popa D. Đurđeva", Lazarevac, 2019, str. 45 – 57.
2973. Dr Danica Stolić, "Dva tipa vizualizacije u zbirci 'Poezija koja gleda' Popa D. Đurđeva" u: "Pesničke igre i poigravanja Popa D. Đurđeva", Lazarevac, 2019, str. 59 – 77.
2974. Sanja Perić, "Živa tradicija Renesanse i Baroka u srpskoj književnosti", *Letopis Matice srpske*, septembar, 2019.
2975. M. A. K. "Nagrade smotre 'Umetnost danas'", *Novosti*, petak , 6. septembar, 2019.
2976. Slobodan Maldini, "Čistači", *Novosti*, petak, 27. septembar, 2019.
2977. Miroljub Todorović, "Pismo Marini Abramović"
<https://libartes.rs/miroljub-todorovic-pismo-marini-abramovic/>
2978. Miroljub Todorovic "SIGNALISMO 1970" u: Patrizio Peterlini, "Revoluzione a parole" (Poesia sperimentale internazionale dal 1946

a oggi, Manifesti e testi teorici), Danilo Montanari Editore, 2019,
str. 222 – 224.

2979. Tihomir Petrović, "Slikovna pesnička reč za decu" u: "Poetska slikovnica", Banatski kulturni centar, Novo Miloševo, 2019.

2980. Dušan Stojković, "Nova torba šatro priča", Srpska vila, broj 50, oktobar 2019, str. 117 – 124.

2981. D. Bt. "Todorović u antologiji" (eksperimentalna poezija), Novosti, utorak, 13. novembar 2019.

2982. Uroš Ristanović, "Književnost bisernih minduša", zbornik Matice srpske za književnost i jezik, knjiga 67, sveska 2, 2019.

2983. Miroljub Todorović, "Birokratija i avangarda", časopis ASA, (Asocijacija srpskih arhitekata) broj 3, Beograd, 2019, str. 70 - 74.

2984. Zoran Popović, "Signalizam, jedna moja avantura", časopis ASA, (Asocijacija srpskih arhitekata) broj 3, 2019, str. 75 – 77.

2985. Slobodan Maldini, Sofija Lancoš Malldini, "Miroljub Todorović" u: ATLAS 2, Asocijacija srpskih arhitekata, Beograd, 2019, str. 154.

2986. Razgovor o Miroljubu Todoroviću: Jelena Marićević, Ivan Šterleman, Svetlana Rajičić Perić, Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“, Beograd, 24. 10. 2019. VEK SRPSKE AVANGARDE,
<https://www.youtube.com/watch?v=g8TEM8kpwVY>

2987. Slobodan Škerović i Vasilije Milnović, Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“, Beograd, 18. 12. 2019. VEK SRPSKE AVANGARDE,
<https://www.youtube.com/watch?v=b5UuC7QsXT4&t=6s>

2988. Dr Jelena Đ. Marićević Balać, "Beli stepenik na konkretnom kvadratu", Letopis Matice srpske, decembar 2019, str. 953 – 958.

2989. Mirjana D. Bojanić Ćirković, "Mala spika – zmaj žvaka:

šatrovački jezik kao poetički signal romana 'Boli me blajbinger' Miroljuba Todorovića" u: "Opscena i druga kolokvijalna leksika u srpskom i makedonskom jeziku" (zbornik radova), Filološki fakultet, Niš, 2019, str. 23 – 40.

2990. Dušan Stojković, "Signalizam na dlanu", Koraci broj 11 – 12, 2019, str. 139 – 143.

2991. Mirjana Bojanić Ćirković, "Tragom bisernih minđuša srpske književnosti", Philologia Mediana, broj 11, 2019, Niš.

2992. Dr Snežana Trstenjak, "Signalistički most između poezije, ilustracije i animacije"

<http://www.rastko.rs/cms/files/books/5ea1df9859d22>

2993. Sanja Jugović, "O projektu 'Eho kratkih slika' Snežane Trstenjak" ://www.rastko.rs/knjizevnost/signalizam/delo/ http 16377

2994. Ivan Šterleman DADA KOMPJUTER

https://www.academia.edu/9443550/Ivan_%C5%A0terleman_-_Dada_computer?swp=rr-rw-wc-33606667

2995. Rajko Blagojević MANIFESTI SIGNALIZMA

<http://prozaonline.com/2015/11/04/rajko-blagojevic-manifesti-signalizma/>

2996. Miloš Jocić ALIEN PTT: O hibridnoj poemi "Kiborg" i

interstelarnom mejl-artu Miroljuba Todorovića

https://www.academia.edu/9818180/ALIEN_PTT_O_hibridnoj_poemi_Kiborg_i_interstelarnom

2997. Miloš Jocić SNOVI LJUBIŠE JOCIĆA: Povodom poslednjih pesničkih zbirki nadrealiste i signaliste Ljubiše Jocića

https://www.academia.edu/8975066/SNOVI_LjUBI%C5%A0E_JOCI%C4%86A_Povodom_poslednjih_pesni%C4%8Dkih_zbirki_nadrealiste_i_signaliste_LJu_bi%C5%A1e_Joci%C4%87a

2998. K. R. Pesnička zbirka Miroljub Todorovića na poljskom, Politika, 5. maj 2020, str. 14.

2999. Miloš Jocić OKULTNE MAŠINE IZ BALKANIJE

https://www.academia.edu/14667999/OKULTNE_MAŠINE_IZ_BALKANIJE_O_neoavangardnom

3000. Jelena Krunić, SIGNALIZAM I NOVI MEDIJI

https://www.academia.edu/4918640/Signalizam_i_novi_mediji

3001. Ivan Šterleman, RAĐANJE SIGNALA (Signalistički manifesti 1967 – 1970), Letopis Matice srpske, april 2020, str. 454 – 463.

http://www.maticasrpska.org.rs/letopis/letopis_505_4/07%20Sterleman.pdf

3002. D. Bg. "Todorović na poljskom", Novosti, god LLXVII, utorak,

9. jun, 2020.

3003. Anonim, "Svinja je odličan plivač", Krakov, mart, 2020.

<https://www.biroliterackie.pl/biuletyn/miroljub-todorovic-swinia-najlepszym-plywakiem/>

3004. Jakub Kornhauser, Pogovor u knjizi "Svinja je odličan plivač",

Krakov, mart, 2020.

<https://www.biroliterackie.pl/biblioteka/recenzje/duchu-dadaistycznej-dezynwoltury/>

3005. Joanna Orska, O knjizi "Svinja je odličan plivač", Krakov, mart, 2020.

<https://www.biroliterackie.pl/biblioteka/recenzje/co-sygnalizuje-waz/>

3006. Intervju povodom knjige "Svinja je odličan plivač", Krakov, mart, 2020.

<https://www.biroliterackie.pl/biblioteka/wywiady/wyzwolenie-jezyka/>

3007. Dušan Stojković, "Budni snovi Dejana Bogoevića", u knjizi

Dejana Bogojevića "Kakav kraj traži raj" (signalistička drama),

Valjevo, 2020.

3008. Zoran Stefanović, "I muze će se vratiti kao misli na ispašu",

u knjizi Dejana Bogojevića "Kakav kraj traži raj" (signalistička drama), Valjevo, 2020.

3009. Željko Barišić, "Šta sve Dejan Bogojević može", u knjizi Dejana Bogojevića "Kakav kraj traži raj" (signalistička drama), Valjevo, 2020.

3010. Dragan Bogutović, "Neodoljivi jezik", Novosti, utorak, 25. avgust 2020.

3011. Branislava Džgurski, "Reč u virtuelnom prostoru i srpska elektronska književnost", Ulaznica, 5, 2010.

3012. Nemanja Radulović, "Signalizam" u knjizi "Podzemni tok (II), Službeni glasnik, Beograd, 2020, str. 448 – 468.

3013. Dragan M. Đorđević, "Legitimacija za Miroljuba Todorovića", str. 79-83 u: "Ideje konceptualne umetnosti" (doktorska diertacija), Beograd,

<https://uvidok.rcub.bg.ac.rs/bitstream/handle/123456789/1276/Dokorat.pdf?sequence=1>

3014. O knjizi "I onda cvetić počne da ima noge"

https://dmwostok.wixsite.com/wostok/post/i-onda-cveti%C4%87-po%C4%8Dne-da-ima-noge?fbclid=IwAR08KyCuWsfqQkS_hnLg7yxzudTFZkcPVDhsgbOhL2XBfv4cf-v_1k-rG4Q

3015. Ljiljana Lukić, "Postojanje u nemogućoj varijanti", časopis Trag, broj 63-64, decembar 2020, str. 138-142.

3016. <https://www.kulturatka.pl/2020/02/26/todorovic-w-przekladzie-kornhausera-i-siewior-na-stacje-literatura-25/>

3017. <https://www.biuroliterackie.pl/biblioteka/ksiazki/swinia-najlepszym-plywakiem/>

3018. <https://www.biuroliterackie.pl/biblioteka/utwory/swinia-najlepszym-plywakiem/>

3019. Jakub Kornhauser

https://m.facebook.com/watch/?v=684319282487658&_rdr

3020. Miloš Jocić, "Ljubiša Jocić" (nadrealista + signalista), u knjizi "Lab teksta", Agora, Novi Sad, 2020, str. 18-32.
3021. Miloš Jocić, "Yu scena vizuelne poezije", u knjizi "Lab teksta", Agora, Novi Sad, 2020, str. 33-47.
3022. Miloš Jocić, "Alien PTT" (Međuzvezdana grafička poema "Kiborg" Miroljuba Todorovića), u knjizi "Lab teksta", Agora, Novi Sad, 2020, str. 107-114.
3023. Miloš Jocić, "Technošprae" (O postkiberpankizmu romana "Led/Na satelitu" Ilije Bakića), u knjizi "Lab teksta", Agora, Novi Sad, 2020, str. 142-150.
3024. Miloš Jocić, "Nadrealne i okultne mašine" (Avangardni i stimpunk elementi u "Univerzijadi" Ilije Bakića, u knjizi "Lab teksta", Agora, Novi Sad, 2020, str. 151-163.
3025. Ljiljana Lukić, "Na razmeđi snova i jave", Nova Zora broj 69-70, proljeće-ljeto, 2021, str. 217-223.
3026. Žaklina Ratković, "Znaci vremena: Crteži i grafike, u kolekciji Muzeja savremene umetnosti", u katalogu "Refleksije našeg vremena", Muzej savremene umetnosti, Beograd, 2021, str. 67, 198.
3027. Miroslav Karić, "Kroz portret", u katalogu "Refleksije našeg vremena", Muzej savremene umetnosti, Beograd, 2021, str. 112, 121.
3028. Ljiljana Lukić, "Između stvarnosti i fikcije", Buktinja broj 68-69, 2020, str. 198-201.
3029. Dušan Stojković, "Esejističko promišljanje signalizma – umetnosti trećeg milenijuma", Buktinja broj 68-69, 2020, str. 183-197.
3030. Žarko Milenković, "Ona koja nosi britvu", Koraci, god. LX broj 4-6, 2021.
3031. Ivan Šterleman, "Ka estetici signalizma", Koraci, god. LX broj 4-6, 2021.
3032. Jelena Marićević Balać, "Tematski broj o signalizmu", Trag broj 66, maj 2021, str. 53.
3033. Jakub Kornhauzer, "U duhu dadaističke drskosti", Trag broj 66, maj 2021, str. 54-56.
3034. Joana Orska, "Šta signalizuje zmija", Trag broj 66, maj 2021, str. 57-61.

3035. Dušan Stojković, "Signalizam i nadrealizam", Trag broj 66, maj 2021, str. 62-75.
3036. Ivan Šterleman, "Uvod u estetiku signalizma", Trag broj 66, maj 2021, str. 76-89.
3037. Miroljub Todorović, *Manifesto of Signalism* u Patrizio Peterlini, Rivoluzione a parole Poesia sperimentale internazionale dal 1946 a oggi. Manifesti e testi teorici, Danilo Montanari Editore, 2019.
3038. Dušan Stojković, "Pesme iz Pandorine kutije", u knjizi "Zvezde reči sa dna bića", 2021.
3039. Zoran Stefanović, "Signalizam, skrivena dimenzija srpske i jugoslovenske umetnosti performansa", Savremenik broj 306-307-308, 2021, str. 82-96.
3040. Milena Kulić, "Ljubiša Jocić – poslednji Mohikanac nadrealizma i njegova signalistička teorija", Savremenik broj 306-307-308, 2021, str. 97-104.
3041. Ana Đ. Stevanović, "Preispitivanje žanrovskih obrazaca u srpskoj lirici avangardnog i neoavangardnog opredeljenja" (doktorska disertacija), Beograd, 2021, str. 28, 84-89, 103-106, 116, 137, 145.
3042. Dušan Stojković, "Signalizam – demistifikacija tradicionalne poezije", Srpska vila broj 54, novembar 2021, str. 91-101.
3043. Milena Kulić, "Ljubiša Jocić – poslednji Mohikanac nadrealizma i njegova signalistička teorija" u Deset vekova srpske književnosti, knjiga 142, izdavački centar Matice srpske, Novi Sad, str. 199-207.
3044. Dušan Stojković, "Signalizam sagledan iznutra", Nova zora, jesen, 2021, str. 192-201.
3045. TUMAČENJA SIGNALIZMA, zbornik, Biblioteka Signal, Everest media, Beograd, 2021.
3046. Marija Vagner, "Elementi signalizma i tradicije u pesmi Otežali smo sebi put"
https://www.academia.edu/Documents/in/Miroljub_Todorovi%C4%87
3047. Miroljub Todorović, "Tokovi signalizma", časopis "Asa" broj 10-11, Beograd, 2022, str. 142-147.
3048. Milica Dimitrijević, "Stvari vibrantne o našim avangardistima", Politika, nedelja 13. februar 2022.

3049. Milivoje Pavlović Konceptija planetarne kulture
<http://elibrary.matf.bg.ac.rs/handle/123456789/1173>
3050. Milivoje Pavlović Signalizam na međunarodnoj avangardnoj sceni
<http://www.rastko.rs/rastko/delo/15194>
3051. TUMAČENJA SIGNALIZMA (zbornik)
<http://www.rastko.rs/knjizevnost/signalizam/delo/16854>
3052. Miroljub Todorović | Wszystkie książki, wywiady, artykuły
<https://lubimyczytac.pl/autor/203863/miroljub-todorovic>
3053. Miroljub Todorović, "Italijanska i srpska neoavangarda"
<https://libartes.rs/miroljub-todorovic-italijanska-i-srpska-neoavangarda/>
- 3053, Miroljub Todorović, "Dnevnik 1983"
<http://www.alma.rs/knjizevni-pregled/broj04/kp64.html>
3054. Wordsimilarity.com > сигнализам
<https://wordsimilarity.com/sr/%D1%81%D0%B8%D0%B3%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D0%BC>
3055. Signalizam https://www.youtube.com/watch?v=kMpvk_hUopo
Signalizam <https://hr2hr.wiki/wiki/Signalism>
3056. K. P. "Tri knjige o teoriji i poetici signalizma". Politika
11. april 2022.
3057. Signalism <https://monoskop.org/Signalism>
3058. Signalism
<https://artsandculture.google.com/entity/signalisme/m010xby48>
3059. Project Signalism.ML | signalism.github.io <https://signalism.ml/>
3060. Signalism <https://www.academia.edu/Documents/in/Signalism>
3061. Signalism <https://www.spectroom.com/1024949073-signalism>
3062. Signalism definitions <https://www.encyclo.co.uk/meaning-of-signalism>
3063. Serbia and Signalism Poetry
<http://patrickjsammut.blogspot.com/2009/01/serbia-and-signalism-poetry.html>

3064. Signalism造句 -

查查在线词典<http://www.ichacha.net/zaoju/signalism.html>

3065. Rhiyome <https://rhizome.org/community/40067/>

3066. Definition of Signalism <https://www.wordaz.com/Signalism.html>

3067. Hyperleap <https://hyperleap.com/topic/Signalism>

3068. Biblioteka Yumpu

<https://www.yumpu.com/xx/document/view/32399510/-the-century-of-signalism/2>

3069. Alchetron.com > Miroljub-Todorović

<https://alchetron.com/Miroljub-Todorovi%C4%87>

3070. Signalism - frwiki.wiki <https://pt.frwiki.wiki/wiki/Signalisme>

3071. Signal, International Review of Signalist Research

[https://gag.wiki/article/Signal, International Review of Signalist Research](https://gag.wiki/article/Signal,_International_Review_of_Signalist_Research)

3072. Innervisions <https://www.innervisions.com/archive/miroljub-todorovi>

3073. Signal

[https://wikijii.com/wiki/Signal, International Review of Signalist Research](https://wikijii.com/wiki/Signal,_International_Review_of_Signalist_Research)

3074. Signal <https://www.boo-hooray.com/pages/books/6105/beograd/signal-no-6-7-november-1972-marina-abramovic-sound-environment-white>

3075. Signal

[https://plex.page/Signal International Review Of Signalist Research](https://plex.page/Signal_International_Review_Of_Signalist_Research)

3076. Synializm <https://stringfixer.com/tr/Signalism>

3077. Miroljub Todorović

https://www.wiki.en-us.nina.az/Miroljub_Todorovi%C4%87.html

3078. Jelena Marićević Balać "Zbirka 'Svinja je odličan plivač' (1971) u svetlu srpsko-poljskih veza", Zbornik radova Filozofskog fakulteta u Prištini, LI (2), 2021 str. 3-17.

3079. Orsholits, Gorica. "Autopoetics of sound and signs: toward poetry by other means." *Inscriptions* 4, no. 2 (July 2021): 205-213.

<https://www.tankebanen.no/inscriptions/index.php/inscriptions/article/view/118/82>

3080. Aleksa Đukanović, "Šest decenija signalizma", Politika, broj 38980 godina CXIX, subota 4. jun 2022, Kulturni dodatak, str. 9.

3081, Dragan Bogutović, "Neovangardni pokret" (zbornik "Tumačenja signalizma"), Novosti, Kulturni dodatak, Utorak 14. jun 2022.

3082. Maša Vujnović, "Umetnost poštom – Mail-Art", Kulturni centar Vojvodine, Novi Sad, 2020.

3083. Lazar Bukumirović, "Signal je odličan plivač", Letopis Matice srpske, jun 2022, str. 1173-1177.